

॥ अथ विवेकसार प्रारंभः ॥

निवेकसार.

साधु बलरामदासजी स्व.

महाराज श्रीनगवतप्रसादजीनी आज्ञाधि सा० बलरामजी की० कुयेरदासे छपावी प्रसिद्ध करवो.

बइमां गणपत रुष्णाजीना छापखानाना मोटेक आत्माराम का० पोवा

अ ओ अ छाप्या

संवत् १९३३. सन १८७७.

छपावी प्रसिद्धकरनारे स० १८१७ ना आकट २५ मुजब कोपी

सइठनो हक राख्योटे.

५७

[illegible]

विवेक
॥ १ ॥

अस्यापिसारमुद्धृत्यजापाटीकां करोम्यहम् ॥ सतांप्रीत्यै गुणातीतानंदस्यादेशतो मुनेः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
आविवेकचंद्रोदयनामेजे ग्रंथतेनोपणजे सारतेनो उद्धारकारेनेकेतं ॥ १ ॥ सद्धंथनासाररूपजेमारोकरेखोविवेकचंद्रो
दयग्रंथ तेमांथिपण सारांसारां थोडां थोडांप्रकरणतेमनेजुदांपाडिनेगुणातीतानंदस्वामीनामेजेमुनितेमनिआज्ञाये
करिनेहुंबलरामदासनामेजेसाधुतेजेतेसंतनेप्रसन्नकरवानेअर्थेजाषाएवीजेटीकातेनेकरुंछुं केतांगुजरातदेशनि
जाष एएएएएएएएए ॥ श्लोकनिनविनेकेटलाक ॥ श्लोका ॥ एएएएए तनिकरेदितेनेनेलि करिनेलस्युछुं ॥ ३ ॥ ॥ शौ
नकेनोक्तं ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मोक्षाश्रमेस्मृतं वस्त्रं कथं धारंजितं ॥ कार्यं यज्ञोपवीतं तु सितं न वगुणान्वितमिति ॥ ४ ॥
अर्थः ॥ ॥ तेमं प्रथमसाधुनालक्षणनेप्रतीपादनकरनाराज ॥ श्लोकतेमनेअर्थेसहितदिखुंछुंतेमांसाधुनेमहा ॥ एएएएए
सां ॥ एएएएए एएए धारणकर ॥ ॥ ॥ एएए एतेनेशैनिक ऋषिजेतेकहेछे ॥ मोक्षाश्रमजेत्यागिनोआश्रमतनेविषेजेव
लकथं ॥ एएएएए ॥ एएए एने जेरंगेसांवस्त्रधारणकरवानांकथं छेतेजेतेतोधातुजेगेरुतथामृत्तिकातेणेकरिनेरंगेसां
कथांछेकेतांसाधुनेसाधुनतिक ॥ एएए रंगेसांवस्त्रपेरवां ॥ अनेत्यागेसाधुनेनवगुणजेनवदोरातेणेजुक्तेनेधोधुएवुंयज्ञो
पवीतजेतेधारवुं ॥ ४ ॥ ॥ तथोक्तं नारदपंचरात्रे ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ जगवन्नामसद्धर्मप्राप्त्या स रुलभ्यया ॥ जा
त्याददोषनाशत्वाद्ब्रह्मरूपं स चार्हति ॥ ५ ॥ ॥ रंप्राप्यदक्षं जन्मेदं जातिदोषा निमुच्यते ॥ सद्धर्मपादनेनैवततोक्तिप्रया
तिसः ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेनारदपंचरात्रनेविषेपणतेजप्रकारेकथुंछे ॥ जेसद्गुरुथकिप्राप्तथईएविजेजगवाननु
नामनेस ॥ ॥ ॥ ॥ मेकेत्तांसद्गुरुयेकहिणविजे जगव ननानामनांजपकरावानीरत्यनेसाधुनाधर्मपादवानिरीत्यते

॥ १ ॥ एकरिनेवै स्यादिकजातिना जे दोष ते मनुना शपां मवापणुं छे माटे ते त्यागी साधु जे ते ब्रह्मसूत्र जे जनोय तेने धारण करवा
 जोग्य छे ॥ ५ ॥ अने ते त्यागी साधु छे ते क्षाये करिने प्राप्त थयुएवुं जन्म केतां यज्ञोपवीत तुलसीनिमाखाने उर्ध्वपुंड्रति
 लकने जगवां ननानामनोमं अने मृतिकाये करिने रंगे लं जे वस्त्र ए आदिक जे दीक्षारूप बिजो जन्म तेने सद्वृथ किपां मिने
 जातिना जे दोष तेथ ॥ ६ ॥ अने ते केहे ते साधु पुरुष जे ते संतना धर्मनु जे पाववुं ते एकरिने मुक्तिने पां मे छे ॥ ६ ॥
 त्यागिनां रसास्वाद निषेध एकादशे उक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तावज्जितेन्द्रियोऽप्येन्द्रियैः पुमान् ॥ न जये
 ब्रह्म न यावत्तत्सर्वं जिते स ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सर्व इंद्रियुनु मूलरसना इंद्रिये माटे त्यागि साधुने रसास्वाद नो
 निषेध जे ते एकादशे धर्मे विषे कथ्यो छे ॥ जे जित्यां छे बिजां सर्व इंद्रियो जे एवो जे पुरुष ते जे ते त्यां सुधि जित्यां छे इंद्रि
 यो जे एवो नथिने त्यां सुधिर सना इंद्रिये जे ते त्यां सुधि माटे रस जित्ये रसे वें जे ते जिताय छे केतां रसना
 इंद्रिये जे ते रसे जे ते रसे इंद्रिये जे ते जिताय छे माटे त्यागि साधुने रसना इंद्रिये जे ते विशेष पण करिने जितवि ॥ ७ ॥
 अत्रिरुवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सोमपानसमा निक्षान्निक्षान्नं प्रतिग्रहः ॥ परान्नं नैव निक्ष्यास्यान्नतस्याः परपाकता
 ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने निक्षामागिने लाव्या जे शुक्ल अन्न तेने जमवे करिने रसना इंद्रिय जिताय छे माटे अत्रि कृषि जे ते
 निक्षानु जे अन्न तेने पवित्र पणु के छे जे निक्षाम जे ते सोम वस्त्रनु जे पान करवु तेने समान छे माटे निक्षाय करिने पां म्या जे
 अन्न ते जे ते प्रतिग्रह ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने निक्षाम जे ते पारकुं अन्न जे ते नथिने ते निक्षाम जे तेने पारको पाक पणन के वाय ॥ ८ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ निदु करीनाम सर्वपापप्रणाशिनी ॥ निक्षामहारो निराहारः प्रोच्यते निक्षुको नरः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक
॥ २ ॥

अनेमाधुकरीनां ॥ क्षाकेतां जेममधुकरजेतेपुष्पनेनकनडतोथको तेपुष्पनोथोडोथोडोरसलेछेतेमत्यार्गोरुष
जेतेगृहस्थनेनक ॥ यका पोतानादेहनिरवाहनेअर्थेतेगृहस्थुनेघेरथियोडियोडिचिक्षामागिलावेनेतेचिक्षाकेवि
छेतोसर्वपापनेनाशकरेएविछे ॥ अनेतेचिक्षायेकरिनेप्राप्तथयुंजेअन्नतेनेजमनारोएवोजेचिक्षुकुरुषतेजेतेनिरा
हारकथोछे ॥ ९ ॥ ॥ विश्वेश्वरपद्धतौचोक्तं ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्तात्परश्वोपवासउपवासादयाचितम् ॥ अयाचितात्परं
नैक्षंतस्म द्रक्षेणवर्त्तयंत ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविश्वेश्वरपद्धतिनेविषेपणचिक्षामागिनेलाव्याजेअन्नतेणेकरिने
त्यागेरुषनेदेहनिरवाहकरवानुकत्युंछे जेनक्तजेरात्रिजोनकरवुंतेथिउपवासजेतेअधिकछे नेउपवासकरवोते
थीअयाचितजेनमागतेजेतेश्रेष्ठछे ॥ अनेनक्षत्राधिपणचिक्षानुंजेअन्नतेजेतेश्रेष्ठछेतेमाटेत्यागिसाधुजेतेचिक्षा
येकरिनेम ॥ जेअन्नतेणेकरिनेपोतानोनिरवाहकरे ॥ १० ॥ ॥ व्यासश्वाह ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नीक्षीपटेजसंतक्रे
गोशास्रपटोच्छ्रयं ॥ चिक्षामाधुकरीचैवपवित्राणियुगेयुगे ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेव्यासनेजेतेपणचि
क्षानेपवित्रकेहेता ॥ वाजेवस्त्रनेविषेजेगलिनेछासनेविषे जेजसनेम्हेछनामंदिरनेविषेजेगोशाक्षाकेतांजेम्हेछनामं
दिरनेविषेगा ॥ नेरेवानिशाखाहोय एवुंजेम्हेछनुंमंदिरनेमाधुकरीचिक्षाएव्यारवांनाजेतेयुगयुगनेविषेपवित्रछे
॥ ११ ॥ ॥ श्रीचगवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ रुपाक्षुरकृतद्रोहस्ति तिक्षुः सर्वदेहिनां ॥ सत्यसारो न बघात्मा स
मः सर्वोपका कः ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेश्रीरुद्रचगवानजेतेउद्धवजिप्रत्येसाधुनांसक्षणकेहेछे ॥ रुपासुकेतांज
ननुजे ॥ ॥ नोछेस्वचावजेनोएवोनेअकृतद्रोहकेतांसर्वजीवप्राणिमात्रनिहंराये रहितनेतितिक्षु

सार

॥ २ ॥

केतांसुखदुःखः॥६॥ ज्ञेयं हनक यानोछे स्वप्नावजेनोनेसत्यसारकेतांसत्यनेहे छेतेछेसारतेजेनेएवोनेअनवद्यात्मा
 केतांदोषेरहितछे आत्मा जेनोनेसमकेतं सारानरताविषयनेविषेसमछे दृष्टिजेनिनेसर्वोपकारककेतांपोतानासाम
 अंगप्रमाणेऽर्धेदोषप्रमाणे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कामैरहतधीर्दीतोमृदुःशुचिरकिंचनः ॥ अनाहो हितञ्चुक्
 शांतःस्थिरोमच्छरणोमुनिः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकामैरहतधीकेतांविषयेकरिनेनथिहणायि हितेजोने
 दांतकेतांदम्यांछे इंद्र तेजेणेनेमृ केतांमृदुतायेजुक्तनेशुचिकेतांवात्यनेअंतःकरणनेविषेपवित्रतायेजुक्तएवोने
 अकिंचनकेतं अगताददेष्टव्याद नाजेजनतेविनाविजापदार्थनेप्रयोजनेरहित ॥ अनेअनीहकेतांप्राकृतउद्यमेरही
 तनेमित्तमयेतांछे आचारजेनोनेशांतनेस्थिरकेतांपोतानाधर्मनेविषेस्थिरतायेजुक्तनेमारोजछेआश्रयतेजेवे
 ने निकेतांजावात्मातथापरमात्मानास्वरूपदोषनिव्याहृतवोतेछेस्वप्नावजेनो ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अप्रम
 तोगचाराल्मा गतिमान्जितषड्गुणः ॥ अमानीमानदःकल्पोमैत्रःकारुणिकःकविः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 अप्रमत्तकेतं आगवतधर्म जेपाक्षबुं तेमांसावधाननेगंजीरात्माकेतांगंजिरछेबुद्धिजेनिनेधृतिमान्केतांअतिदुः
 खनेविषेपधीरजवाननेजितषड्गुणकेतं जित्याछेकामक्रोधलोअमोहशोकनेमदएछोगुणतेजेणे ॥ अनेअमानी
 केतांपूज्यनेविषेमानेरहितनेमानदकेतांसत्पुरुषनेमाननारोनेकल्पकेतांजनजेतेमनेहेतनो उपदेशकरवोतेमांकुशक्ष
 नेमैत्रकेतां रवेनेविषेमित्रतायेजुक्तनेकारुणिककेतां पोतानेबंधननको एविजेदयातेएसाहृदवर्ततोनेकवीक्रेतां जी
 वईश्वरमायाब्रह्मनेपरब्रह्मनेनास्वरूपनुंजेयथार्थसमजवुंतेमांकुशक्षएसर्वेक्षणेजुक्तसाधुपुरुषजतेवरतेछे ॥ १४

॥ ३॥

सार

113 11

कारतेनेसर्वथिअधिककेताहवा माटेसाधुपुरुषजेतेमणेजीवनेउपदेशकरवारूपजेपरोपकारतेजेतेकरवो ॥ १७ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ धर्मःपरोजीव क्षात्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ यथाशक्तिततोधर्मसाधयेत्पुरुषःसुधीः ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेयमराजजेतेपणएमजकेहेताहवा जेजीवनिरक्षाकरवातेजेते धर्मछेनेजीवनिरक्षानकरवितेअधर्मछे ॥ ते
 कारणपणामांटेरुढीबुद्धिवालोपुरुषजेतेपोतानासामर्थ्यप्रमाणेधर्मनेसिद्धकरेकेतां साधुपुरुषजेतेजीवने
 एयिमुकावरूपजेपोतानोधर्मतेनेसिद्धकरे ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तितिक्षवःकारुणिकाःसुहृदःसर्वदेहिनाः ॥
 अजातशत्रवःशांताःसाधवःसाधुनृपणाः ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेकपिद्वेदेवन्नगवानजेतेपोतानमातादे
 वदूतिप्रत्येजेसाधुनेप्रसंगेकरिनेजीवनोसेहेजेमोक्षथायतेसाधुनांलक्षणकहेछे ॥ हेमाततेसाधुकेहेवाछेते धैर्यकरि
 नेमानअपमानसुखदुःखनाराद्वेषावाछेअनेअतिशेदयावालाछे अनेसर्वजीवप्राणमात्रनाहृदके
 तांहितकारीएवाछेअनपृथ्वीनेपेनथिउपनोकोईशत्रुजेमनेएवाछेअनेशांतकेतांकामक्रोधदोषादिकेकरिनेक्षो
 ब्ननपामेएवाछेअनेशाखेकत्यांजेसाधुनांलक्षणतेजेजेआनृपणजेमनेएवाछे ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मय्यन
 न्येनचावेनचत्तिकुर्वीतियेदृढाम् ॥ मत्कृतेत्यक्तकर्माणस्यक्तस्वजनबंधवाः ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ वसीसाधुके
 वाछे तांअनन्यचावेजेसर्वब्रह्मादिकदेवनोत्यागकरिनेपतिव्रतास्त्रीनिपेठेमारेविषेजएकानेःतेणेकरिनेजेसाधुजेते
 मारेविषेदृढचक्तिनेहोछेअनेनेप्रसन्नकरवानेअर्थेत्यागकर्यांछेमारेचिक्तेनांविरोधिणांजोएवाछे अ
 नेमारिप्रसन्नतानेअर्थेत्यागकर्यांछेमारेचिक्तेनांविरोधिणांस्वजननेबंधुजेमणेएवासाधुछे ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥

卷之五

1120

[illegible]

विवंक्त
॥ ५ ॥

श्रुत्वा ॥ परिवदतु यथेष्टं मत्समक्षं तिरो वाजगतिहिवद्बहुदुःखदुर्लभः प्रीतियोगः ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सदा सु
ख च छे दिन पण जे मांकतां निरंतर दिन पणे जुक्त एवो नेन थि दुःख जे ने विषे कंतां सदा दुःखियो एवो जे आज न नास हते ने
विषे मारिनि दाह तु माटे जो को ई प्रतिने पां मतो होय के तं मारिनि दा करि ने जो को जन जे तेरा जिथा ता होय तो मारे दे खते
सां न्न दंत अथ वा हुं ने देखुं सां न्न धुं ए म मारि वां से थि पोतानि नजर मां आवे ते म सो क जे ते मारिनि दा करो के तां ए मारिनि
दा कर छे ते ए करि ने मारे खां ट्य आवति न थि ने न्ना ए तो रा जि था य छे माटे न जर मां आवे ते म मारिनि दा करो ते नो मारे
कां ई शोक न थिके म जे घणुं क छे दुःख जे मां ए वुं जे आज गत ते ने विषे निश्चे प्रीतियोग जे कां इ ने राजा करुं ते जे ते दुर्लभ च छे
॥ २५ ॥ ॥ एकादश चां क्तं ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ क्षिमोऽवमानितोऽसद्भिः प्रक्षब्धो सूयितो यवा ॥ ताडितः संनिरुद्धो
वाटस्यावापरिहापितः ॥ २६ ॥ निष्ठितो मूत्रितो वाग्निर्बहुधैवं प्रकंपितः ॥ श्रेयस्कामः ॥ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे साधु पुरुष जे ते अने क प्रकार नां जे दुःख ते ने न गणि ने न गवान ने न जतो थको पोताना जी
वनो उध ॥ १८ ॥ ॥ ग दशनं विषे श्री कृष्ण न गवान जे ते उद्धव जिप्रत्ये के हे ता हवा ॥ जे हे उ वा जे कस्य ए ने इ छ तो ए
वो जे जन ते जे ते दुष्ट जन जे ते मणे तिर स्कार ने क स्थो ने अप मान ने क स्थो ने ठ गिसि धो अथ वा असूयाने क स्थो ॥ अने ता ड
वाट त्यावा परि हापित ॥ २६ ॥ निष्ठितो मूत्रितो वाग्निर्बहुधैवं प्रकंपितः ॥ श्रेयस्कामः ॥ ॥ अने व सि अज्ञानि जन जे ते मणे उपर घजे युं
हुं ते ए करि ने परा न्न व पमा द्यो ने न्निन्न स्थो ए विरित्ये न गवान ना स्वरूप ने विषे जे निष्ठा ते थ कि ॥ २७ ॥ ॥ अने ए प्रकारे क ष्ट ने पां मतो ए वो थको पण जी बा आ माने पर ॥ २८ ॥ रूप नो विचार कर वो ते ए जुक्त ए जे मन ते ए करि

सार

11411

नेणसर्वेदुःखथकिजीवात्मा जेतनो उधारकरे ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पदापियुवतिं निक्षुर्न स्पृशेद्वारवीम
 पि ॥ स्पृशन्करीव बध्येत कारं ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसाः पुरुष जेतमणे सियो ने अहं न हित
 थाते सियोसं जो बुं नाह एमदसाप्रेयमुः छेदे त्ति तथा पतंगिया नि शिक्षाये करिने यदुराजा प्रत्ये केहता वा ॥ हेरा
 जन्निक्षु एवो जे जोगिते जेतकाः नीपण जे स्त्रीतेने पगे करिने पण न अहे अने जो अहे तो हस्तिनिपेठे बंधनने पांमे जेमह
 स्ति जेतका गसनी हाथणीने देस्विने तेनो अंगसंग करवा जाय छेतो मोटा खाढ मां पढीने बंधनने पांमे छेतो मका नास्तिनो
 पण जो स्पर्श करेतो जोगि बंधनने पांमे ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नाधिगच्छेत्तास्त्रेयं प्राज्ञः कर्हिचिन्मृतमात्मनः ॥ ब
 साधिकैः रहन्त्येत गजैरन्यैर्गजो यथा ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देवदेवे विवेका एवो जे योगिते जेत पोताना आत्मा
 नुसृत्युरुप एवी जे स्त्रीतेने रक्षा ऐश्वर्यन जाय ने जो जाय तो बक्षे करिने अधिक ए जेत खाना संबंधि रूपते जेत एने मा
 रिनां खे जेमहाथणीने समीपे गयो जे हस्ति ते देव सिया एवा जे बिजा हस्ति ते जेतमारिनां खे छेतो मए विरित्य निजे शिक्षाते
 मेहस्ति थकि सिधि छे ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ दृष्ट्वास्त्रियं देवमायं तद्भावे रजितेन्द्रियः ॥ प्रक्षोन्नितः पतत्यंधेतमस्य
 भ्रौपतंगवत् ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे पतंगीया थकि जे शिक्षा सिधि छे ते देव छे ॥ हेरा जन् नथि जित्या इंद्रियो जे
 एवो जे जोगिते जेत दे जे नगवानत निमायारूप एवि जे स्त्रीतेने जोईने ते स्तिना हावना वे करिने सो नने पांम्यो थको अ
 धतम जे नरक तेने विषे पडे छे जेम पतंगीयो जेत अग्निने जो ने अग्निना रूपे करिने सो नाना थको अग्निने विषे पडे छेतो म ॥
 ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ योषिद्विरण्यान्न रणां बरादेद्रव्येषु मायारचितेषु ॥ प्रक्षोन्नितात्मा पन्नोग बुद्ध्या

夫樂者，樂也。樂之所由生，必資於和。和之於樂，猶水之於魚。水涸則魚亡，和散則樂絕。故君子必先慎乎德，而後樂作。德薄而樂盛，是猶力不足而任重，其能久乎？昔者聖王將建國，必先正其身，然後化民成俗。樂者，教之本也。禮者，教之具也。禮樂並施，百姓歸之。如月之照天下，不可殫述。是以君子居則貴德，而動則尊禮。樂者，天地之和也；禮者，天地之序也。和順道德，理直氣壯，神清氣爽，此樂之謂也。故君子欲樂，必先求和。和者，心之平也。心平則氣和，氣和則神清，神清則樂生。此樂之由內者也。若夫外物之誘，五音之惑，雖足以娛耳目，然不足以養性情。故君子不為其所動，而自守其和。此樂之由中者也。總之，樂者，心之聲也。心誠則樂應，樂應則德彰。德彰則樂興，樂興則民悅。此樂之由德者也。故曰：樂者，德之華也。德者，樂之本也。本固則華榮，華榮則樂興。樂興則民悅，民悅則國治。此樂之由道者也。故君子必先慎乎德，而後樂作。德薄而樂盛，是猶力不足而任重，其能久乎？

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

11311

त्यागीपुरुषतेनुचितजेतेअवश्यविकारनेपांमेछे नेविकारपाम्याथकितेजोगिनुचेतजेतेन शपांमिजायछे ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ ॥ न मस्कंधेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संगंत्यजेतमिथुनव्रतिनांमुमुक्षुःसर्वात्मनानवित्तजे हिरिं
 द्रियाणि ॥ एकश्चर- रहसिचित्तमनंतं सोऽं जाततद्वतिपुसाधुपुचेत्संगः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 वोजेमत्स्यतेनेजो नेतपमांथिपद्यातेपछे वैराग्यनेपांम्याएवाजेसौचरिऋषितेजेतेजोगिपुरुषजेतेमणेमैथुननेविषे
 आसक्तएवांजेप्राणिमात्रतेजांणिनेक्यारेयजोवांनाहए- एलोसताहवाजे ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 गिपुरुषतेजेतेमै- ननेकरतांएवांजेपशुपक्षिआदि ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 अनेसर्वप्रकारेकरिनेसर्वेजेपांतानं- द्रियोतेमनेयात्यजवादेनहिकेतांविषयनेविषेप्रवर्तवादेजनहि ॥ तारेतेसाधुपुरु
 षंकरेतांएकसोगतिकरतोसतोकेतांमायिकलोकजोगमांनयंधातोयकोएकं तमेवेसिने अनंतनेसर्वनानियंताए
 वाजेजग- नतेमनेविषेपांतानामननेजोडिदेनेप्रसंगजेतेजोकरेकेतांजोजगवानविनाबिजेहेतकर- होयतोजगवां
 ननांछेव्रतजेमनेएवाजेसाधुपुरुषतेमनेविषेकरं ॥ ३८ ॥ ॥ पंचमस्कंधेवक्ति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नकुयात्कर्हिचित्सस्यं
 मनसित्यन- स्थितं ॥ यद्विश्रंजाच्चिराच्चीर्णं चर- न्दतपऐश्वरम् ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेपंचमस्कंधनेविषेशुकदेवजि
 जेतेराजापरिक्षतप्रत्येकहछेजेचंचलएवुंजेमनतेनेविषेक्यारेयपणमित्रपणुंनकरवुंकेतांविश्वासनकरवां ॥ केमजे
 बहुकासपर्यंतसंच्युएवुंजेशि वजिनेसौचरिआ॥ ४० ॥ ॥ हासमर्थपुरुषनुतपतेजेतेजेमननाविश्वासथाकिसा- जातुंहवुं
 ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नित्यंददातिकामस्यच्छिद्रंतमनुयेऽरयः ॥ योगिनःकृतमैत्रस्यपत्युर्जायेबपुंश्वस्ती ॥ ४२ ॥

विवेक
॥ ७ ॥

॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकस्थोद्येमननो विश्वासजेणे एवो जे जांगितेनुं जेमन ते जे ते काम तथा काम निके डेवर तता जे क्रोध
झोन्नादिक शत्रु ते मनने नित्ये प्रवेश करुना अवकाशने आपे छे ॥ जेमकस्थोद्ये विश्वासजेणे एवो जे पती तेने पुंश्वली एवि
जे स्त्री ते जे ते जार पुरुषने अवकाश आपोने ते पतिने गारिने खावे छे ते ममन पण कामादिके कारे ॥ ३७ ॥ पिदे भ्रष्ट करे छे ॥
॥ ३७ ॥ ॥ स्मृत्यंतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पतत्यसौ ध्रुवं निक्षुर्यस्य निक्षोर्द्वयं न वेत् ॥ धीपूर्वो रितउत्सर्गो द्रव्यसंग्रह ए
व च ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वलिविजिस्मृतियुने विषे न्ह्युं छे जे आत्यागि पुरुष जे ते निश्च ज पडे छे केतां पोताना धर्म
मांथि पड्यो थको जरूर मरिने जम पुरि मां जाय छे त कियो तो ज त्यागी पुरुषने बेवानां छे ते बेवानां ते कियो तो छे ॥ ३८ ॥ ॥
पोताना वीर्यनो पात जे ते करवो तथा द्रव्यनो संग्रह जे ते करवो एवे केतां ज त्यागि थईने पोते वीर्य पात करे छे तथा बिजापा
से करावे छे ने द्रव्यने पोतानु करिने बिजापा सेर खावे छे तथा पोते राखे छे एवो जे त्यागिते जे ते जरूर मोटा कष्टने पांमे छे ॥
॥ ३८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कांता कनकसूत्रेण वेष्टितं सकलं जगत् ॥ तासु तेषु विरक्तो यो द्विजुजः परमेश्वरः ॥ ३९ ॥
अर्थः ॥ ॥ हवे कनक कं तानो जेणे त्य गकस्थोद्ये एवा जे साधु ते मनोमहिमा केवो छे जे कनक जे सोने के दांदा छे
ते बे रूप जे सूत्र तेणे करिने समग्र जगत जे ते विंदाय छुं छे ॥ माटे ते स्त्रियो ने विषे ने द्रव्यने विषे जे वैराग्य वालो छे एवो जे ते
त्यागी साधु ते तो बेनुजा वालो परमेश्वर जे ते जांणवो केतां जेम जगवान मखे ने कक्ष्यं एथाय तेम ते वासाधुने समाग
मे करिने जीवुं नुकक्ष्या एथाय छे माटे ते साधु परमेश्वर जे वा छे ॥ ३९ ॥ ॥ दशमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स
र्वस्वं जलदा हित्वा विरेजुः शुभ्रवर्चसः ॥ यथा त्यक्तैः पणाः शांता मुनयो मुक्तकिद्विषाः ॥ ४० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने द

सार

॥ ७ ॥

शमनेविषेशुकदेवजीयैकत्वंछेजेमेघजेतेपोतानासर्वस्वनोत्यागकरिनेश्वेतछेकांतिजेमनिएवाथकाशोन्नताहवाने-
 निपेठेतोत्यागकरिछे पुत्रवित्तनेलोहोद्विषणाजंमणेएवाअनंपापथकिमुकांणानेशांतएवाजेमुनितेजेतेजेमशो-
 जेछेतम ॥ ४० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गिरयोमुमुचुःखं चिन्नमुमुचुःशिवं ॥ यथाज्ञादाहं ज्ञानिनोदद-
 तेनवा ॥ ४१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपर्वतजेतेरुंदुंएवुंजेजलतेनेक्यारेकमुकताहवानेक्यारेकनमुकताहवा ॥ केनि-
 पेठेतोज्ञानिएवाजेपुरुषतेजेतेजेमज्ञानरूपिजेअमृततेनेआप्यानासमयनेविषेआपेछे नेआप्यानासमयनहोयतोन-
 थिआपतातेम ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ केदारेच्यस्त्वपोगृह्णन्कर्षुकादृढसेतुनिः ॥ यथाप्राणैःस्रवत्ज्ञानंतन्निरो-
 धेद्व्योषिदः ॥ ४२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकर्षुकजेखेडनाकरनारागुरुषतेजेतेनथिबांधिपाद्व्यजेमनेएवाजेडां-
 गस्यनांखेतरतेमांथिवहिजातुंजेजलतेनेदृढपाद्व्यबांधवेकरिनेरोकताहवा ॥ केनिपेठेतोन्नगवाननान्नक्तएवाजेयो-
 गीतेजेतेजेमनियमविनानांजइंद्रियुंतमणेकरिनेस्रविजातुंएवुंजेज्ञानतेनेतेइंद्रियुंनेनियमेकरिनेरोकंछेतम ॥ ४२ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ गिरयोवर्षधाराचिर्हन्यमानानविव्यथुः ॥ अग्निचूयमानाव्यरनैर्यथाधोक्षजचेतसः ॥ ४३ ॥ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अनेवर्षातनिजेधाराआंतमणेकरिनेहणांणाएवाजेपर्वततेजेतेपीडानेनपांमताहवा ॥ जेमअधोक्षज-
 जेन्नगवानतेमनेविषेछे चितजंमनांएवाजेसाधुतेजेतेलोकेतेमणेनानाप्रकारनंजेकष्टतेणकरिनेपराजवपमाड्या-
 थकापणपीडानेनथिपांमतातेम ॥ ४३ ॥ ॥ अग्नियुक्तजनैश्चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ हृदयानिसतामेवक-
 ठिनार्नातिमेमनः ॥ खलवागूविशिखैस्तीक्ष्णैर्निघ्नंतेनमनागपि ॥ ४४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विअनुजविएवा

विवेक
॥ ८ ॥

जे जनते मणपण कथ्युं छे जे संत पुरुषनां जल्दय जे ते कठिन छे ए प्रकारं मारु मन जे ते जाण छे ॥ शामाटे तां ते संतनां त्दय
जे ते अति शोतिखां एवां जे खल पुरुषना वचन रुपियाण ते मण करि नेल गारे यपण चेदातां नथि ते माटे केतां दुर्जन गते
वांतिखां वचन मार छे तो यपण ते साधु पुरुष जे ते ल गारे यपण पोताना मन मां क्षोन्न पां मतान थि ॥ ४४ ॥ ॥ श्लोकः ॥
दूर मुंचति बंधु मंधमिव यः संगान्द्रु जंगादिव त्रासं यो विदधाति वेत्ति सदृशं रागं च क्रोधां च यः ॥ खेणे यं तृणवत् पृष्ठां प्रकुरु
ते मित्रेष्वमित्रेष्वपि स्वांतं यस्य समं संगल मिहानु त्रापि मर्त्यां श्रुते ॥ ४५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वल्लि जे साधु पुरुष जे
ते आंध्र जे मनुष्य तेने जे मण पोताना बंधु जे संबंधि जन तेने छे ते मुके छे केतां जे मण आंध्र लाथि छे तेरे ते मत्यागी पुरुष जे
ते पोताना संबंधि जन थि छे तेरे तेने ते मनिसाथे हेत राखे नहि ने ते मनिसाथे अंतर पुछे नहि अने नु जंग जे सर्प ए आदिक
थि जे मते मसंग जे कोइ ठेकां ए आसक्ति रहे ते थकि त्रा जे विक तेने धारण करे छे केतां जे मसर्प सह्या घने छि ते थकि
बिये ते मकोई पदार्थ ने विषेत था पोताना बंधि जन ने छे ॥ ४५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे जाय ते थकि निरंतर बितोरे छे ॥ ने जे रोग ने क्रो
तेने सदृश जाण छे केतां क्रो जे तेने रोग जे वादुःख दायिक सम छे ॥ अने सिनु जे सुख तेने तो त्रैणा जे जाण छे ने मित्र ने
शत्रु ने विषे पृष्ठा जे दया तेने करे छे ने जे नु मन जे ते यरा यरय सर्व कास ने विषे रहे छे एवां जे त्यागि पुरुष ते जे ते मरण धर्म जे
कछे केतां ह मण तो मरण धर्म वादु जे शरीर तेने जे कछे तो पण आलो कने परलो कने विषे मंगल जे कल्याण तेने पां मे छे
॥ ४५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सज्जनस्य त्दयं न वनीत यद्दंति विबुधास्तदस्मीकं ॥ अन्यदेह विलसत्परितापात्सज्जनो द्रवति
नोनवनीतम् ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने संत जन नु त्दय जे ते मां खण सरखुं कोमल छे ए प्रकारे विबुध जे दया पुरुष ते जे ते

सार

॥ ८ ॥

जेकहेछेतेजेतेखोटुंछेकेमजेतोविजानादेहनेविषेथताजेपरितापतेथकिंकेतांअन्यजननुदुःखदेखिनेसंतजनजेतेद्रवि
 जायछेनेमांखणतोविजानुदुःखदेखिनेद्रवतुंनथितंमाट ॥ ४६ ॥ ॥श्लोकः॥ ॥तृष्णांछिधिन्नजक्षमांजहिमदं
 पापेरीतमारुथाःसत्यंब्रूयनुयाहिसाधुपदवींसेवस्वविद्वज्जना ॥ मान्यान्मानयविद्विषोप्यनुनयप्रच्छादयस्वान्गु
 णान्कीर्तिपात्रयदुःखितकुरुदयामेतस्सतांचेष्टितम् ॥ ४७ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवद्विसंतनांलक्षणकेछेतेकियांतांत
 मेजेतेतृष्णाजेतेनेछेदोकेतांतृष्णानोनाशकरोनेक्षमातेजे तेनेन्नजोनेमदनोत्यागकरणेपापनेविषेरतिजेप्रीतितेनेन
 करोनेसत्यजेपारकांनेपोत नाद्रोहनयायएवुंसत्यवचनबोझोने साधुपुरुषनीपदवीजेमारगतेप्रत्येजावोनेज्ञानिपुरु
 षनिसेवाकरो॥अनेमानवाजोग्यएवाजेमनुष्यतेमनेमानोनेपोतानाशत्रुनीपणप्रारथनाकरोनेपोतानाजेगुणतेनेढां
 कोंकेतांपोतानेभुखेकरिनेपोतानांवखांणमां करानेकीर्तिछेतेदेखाकरांकेतांपोतानासाधुपणानांजेजसतनुरक्षण
 करोनेदुःखितजननेविषेदयाजेतेनेकरोएसर्वेजेतेसंतनुआचरणछेमहेसाधुपुरुषनेपूर्वकत्यांजेलक्षणतमणेजुक्तथा
 वुं ॥ ४७ ॥ ॥श्लोकः॥ ॥नघत्वेनोन्नमंतःपरगुणनुतिन्निःस्वान्गुणान्स्यापयंतः॥ पूर्वतंस्वीयमर्थसततकृतम
 हारंनयन्ताःपरार्थे ॥ क्षांत्यैवाक्षेपरुक्षाक्षरमुखरमुखान्दुर्मुखान्धर्षयंतःसंतःसाश्चर्यचर्यास्त्रिचुवनचवनेवंदयन्ता
 जयन्ति ॥ ४८ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेनघपणकरिनेमोठप्यतेपांमतानेपरनेपारकागुणनांजेवखांणतमणेकरिनेपो
 तानागुणनेविख्यातकरताएवानेपरनेअर्थेनिरंतरकस्थोछे मोटाआं चरूप यत्नजेमणेएवासतापोतानाअर्थनेसि
 द्धकरताएवा ॥अनेविजानांजेतिरस्कारकरवांतेणेकरिनेकठोरछेअक्षरजेमानेजेमतेमबोझतांएवांछे मुखजेमनां

विवेक
॥ ९ ॥

एवाजेदुर्मुखपुरुषतेमनेतापातानिक्षमायंकरिनेजपरात्रवपमाडताएवानेआश्रयंसहितछेआचरणजमनुकेतांपो
तानुवृत्तांतजाईनेबीजानेआश्रयथायएवुंछेवर्तवुंजेमनुएवाजेसंतजनतेजेतेत्रिचुवनजेस्वर्गमृत्युनेपाताद्वोक्ते
रूपीजेचुवनतेनेविषेसर्वजनतेमनेवंदनाकरवाजोग्यएवाथकाजयकारिवर्त्तेछे ॥ ४८ ॥ ॥ एकादशोक्तम् ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ परिग्रहोद्दिदुःखाययद्यस्यियममं नृणाम् ॥ अनंतं सुखमाप्नोति तद्विद्वान्यस्त्वकिंचनः ॥ ४९ ॥
अर्थः ॥ हवेवद्विएकादशनेविषेअवधूतब्राह्मणजेतेसमक्षाकुररपक्षिथकिजेशिक्षालिधिछे तेनेयदुराजाप्रत्येके
हेछेहेराजनमनुप्यनेजेजपदार्थअतिशेप्रियहोयतेतेपदार्थनोजेसंग्रहतेजेतेनिश्चेजएनेदुःखनेअर्थेथायछे ॥ अनेते
पदार्थनोजेसंग्रहतेजेतेदुःखरूपछेएरित्ये जाणतोथकोजेपुरुषसर्वपदार्थनासंग्रहनोत्यागकरिदेछेतेपुरुषजेतेअपार
मुखनेपांमेछे ॥ ४९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सामिपंकुररंजघ्नुर्बलिनोयेनिरामिपाः ॥ तदामिपंपरित्यज्यसरुखंसम
विदत् ॥ ५० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेममांसमहितएवाजेकुररपक्षितेनेमांसेरहितनेबलियाएवाजेबिजाकूररप
क्षितेजेतेमारताहवानेज्यारेतेकुररपक्षिमांसनोत्यागकरिनेएककोरेवेठोतोरमुखनेपामतोहवोतेमजोगिपणपरिग्रह
नोत्य एहरेतोसुखीयोथायएविरित्यनीजेशिक्षातेमेकुररपक्षिथकिद्विधिछे ॥ ५० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ग्राम्यगी
तंनशृणुयाद्यतिर्वनचरः क्वचित् ॥ शिक्षेत हरिणाद्ब्रह्मन्मृगयोगीतिमोहितात् ॥ ५१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमृगलाय
किजेशिक्षालिधिछेतेनेकेहेछे ॥ हेराजनवननेविषेफरतोएवायतिजेमुनितेजेतेग्राम्यगीतनेक्यारयनसांनलेअनेजो
सांनलेतोमोहनेपामतोथकोबंधननेपांमे ॥ एजेशिक्षातेनेपराधिनागीतेकरिनेमोहनेपांम्योनेबंधायोएवाजेमृगलो

सार

॥ ९ ॥

तेयकिशिखे ॥ ५१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृत्यवादित्रगीतानि पन्ग्राम्याण्योषिताम् ॥ आसांक्राड-एतेवश्य
 ऋष्यशृंगोमृगीसुतः ॥ ५२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेखीएनाक्रीडामृगगणपुत्राणामुं ग्राम्यएवांजेनृत्यवाजित्रने
 गीततेनेसेवताएवामृगलीनापुत्रजे ऋषितेजेतेएखियुंनक्रीडामृगथकाएखीयुंनेवशथईजताहवामाटेयोगितेणेपण
 ग्राम्यएवांजे-त्यगीतनेवाजित्रतेनेजोवांनहिने सांनलवांनहिएविरित्यनीजेशिक्षातेमेमृगीपुत्रजेऋष्यशृंगनामेमु
 नितेथकिलिधिछे ॥ ५२ ॥ ॥ ग्रंथांतरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ माघातेप्रमदं दृष्ट्वासुरांपीत्वाचमाद्यति ॥ यस्माद्दृ
 ष्ट्वाप्यारोतस्मात्तंनावलोकयेत् ॥ ५३ ॥ ॥ इतिश्रीविमलैकांतधर्मप्र-दंश्रीःहृजादंक्षः॥ ॥ शिष्यबलराम
 दासमुनिनारु-रुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृते श्रीविवेकसारसाधुलक्षणनिरूपणं नाम प्रथमं प्रकरणम् ॥ १ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेग्रंथांतरनेविषेपणकट्युंछे जेपुरुषजेतेप्रमदाजेखितेनेजोईनेमदनेपांमेछेनेसुराजेदारुतेनेतो
 पानकरिनेमदनेपांमेछे अद्वेलेहृजापणामाटेनारीजेतेपोतानिदृष्टिनेविषेछेमदजेनेएविछेजेकारणपणामाटेत्या
 गिसाधुजेतेतेनारीनेक्यारेयजुवेनहि ॥ ५३ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिकधर्मतेनाप्रवर्त्तावनाराजेश्रीसहजानं
 दस्वामितेमनोशिष्यएवोजेहुं बलरामदासमुनितेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामीनिआज्ञायेकरिनेकस्योजेश्रीविवे
 कसार-द्वेष्टतेनेविषेसाधुनांसक्षणनिरूपणकस्यां एनांमेप्रथमनुप्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ १ ॥ ॥ अथोक्त
 लक्षणसंपन्नसतां महिम्नःसत्संगकर्तव्यतायाः-संगत्यागस्यचोपपादनपराःस्मृतयः ॥ तत्रोक्तंकपिलदेवेन ॥ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्ररंगमजरंपाशमात्मनःकवयोविदुः ॥ सएवसाधुपुरुषोमोक्षद्वारमपावतम् ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक
॥ १० ॥

हवपूर्वकल्याणवाजेसाधुनांक्षणेतेमणेजुक्तएवाजेसाधुपुरुषतेमनामहिमानाप्रतिपादनकरनारातयासर्वेनेसत्संगकरवानेकुसंगनात्यागकरवानेनाकेनारातयासत्संगनामहिमानाप्रतिपादकएवाजे श्लोकतेमनेप्राकृतअर्थेसहितखुद्युतेमां ॥ हवकपिलदेवजिजेतेपोतानं माताजेदेवहूतितेप्रत्येब्रह्मनी पमाडनारीजेभगवाननेविषेभक्तितेजेतेसाधुनेसमागमेथायएमकहेछे ॥ हेमातआजेजीवात्मातेनखापुत्रादिकनेविषेजेअतिशेसंगतेनेविवेकिसंतजेतेअजरपाशनेकेहेछेकेतांज वनेस्त्रियादिकनोप्रसंगछेते अने ॥ १ ॥ विषेपणटलतोनथिएमनेएमरहेछेनेअतिशेबंधनकरनारोछेएमकहेछे अनेतेजप्रसंगजोसाधुनेविषेजीवेकरयोहोयतो मोक्षनुंजेद्वारतउघाडुंछे केतांतेवोजप्रसंगसाधुमांजोथायतोएने मोक्षथावामांप्रयासन ॥ २ ॥ वनोमोक्षथायछे कमजेएज ॥ जेवोप्रसंगकरछेतेवोएनोस्वप्नावथायछेनेतेविएनिरुचिथायछे ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सतांप्रसंगात्ममवीर्यसंविदोन्नवंतिल्लत्कर्णरसायनाः कथाः ॥ तज्जोषणादाश्च पवर्गवर्त्मनिश्रद्धारतिर्भक्तिरनुक्रमिष्यति ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेएवासाधुनांप्रसंगथकिमारिकथाउंजेतेथायछेकेतांएजीवज्यारसाधुनांप्रसंगकरतारेएनेमारिकथानुंश्रवणथायछे तेकथाउंकेविछेतोमा अवतारनांजेपराक्रमतेनुंछेसर्वप्रकारेमाहात्म्येसहितज्ञानजेमनेविषेएविछेअनेहृदयने ॥ ३ ॥ गतेनेअतिशेसुखनेके ॥ ४ ॥ अनेतेकथाउं जे प्रितियेजुक्तसेवनकेतांसांभलवुं तेथकिअप गजेमोक्षतेछेमार्गनेविषेजजेनाकेत जेभगवाननेमार्गजीवचासेतोतेनोसेहेजेमोक्षथायछे एवाजेभगवाननेनेविषेतत्कादश्रद्धाप्रीतिनेभक्तितेजेतेअनुक्रमेकरिनेथायछे ॥ २ ॥ ॥ प्रथमस्कंधेचोक्तं ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ येषांसंस्मरणात्पुंसांसयः शुद्धातिवैगृहाः ॥ किंपुनर्दर्शनस्पर्शपादशौ

सार

119011

चासनादिभिः ॥३॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेशुकदेवजीप्रत्येपरिक्षितराजाजेतेकहेछेतेशुंतोजेमोटापुरुषनेरं न्नास्याथकि
मनुष्यनां धरजेतेतत्काक्षपवित्रथायछे ॥ माटेतेमोटासंतनां दर्शनकरवांतथाते ॥ दोह्म शंकरवोतथातेमनाचरणार
विंदधोवातथातेसंतनेआसनआप ॥ एआ ॥ दकेकरिनेपवित्रथवायतेमांशुंकेवुं ॥३॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सान्निध्यात्तेम
हायोगिन्यातकानिमहांत्यपि ॥ सद्योनश्रंतिवैपुंसांविघ्नोरिवसुरेतराः ॥४॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेमोटायोगिआवाशुक
देवजितमारुजेसमिपपणुंतेथकि ॥ रुषजेतेमनां मोटां एवांजेपापतेजेतेपणतरतनाशपांमीजायछेतेकेनिपेठेतोअग
वाननुजेसमिपपणुंतेथकि ॥ रजेदेवतातेथकिइतरजेअरु रतेजेतेजेमनाशपांमेछेतेम ॥ ४ ॥ ॥ पंचमेवांक्तम् ॥
श्लोकः ॥ ॥ महत्सेवांद्वारमाहुर्विमुक्तेस्तमोद्वारंयोषितांसंगिसंगं ॥ महान्तस्तेसमचित्ताः प्रशांताविमन्यवः सुहृदः
साधवोये ॥५॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवल्लिपंचसमस्कंधनेविषेकत्युंछेजेहेपुत्रोमहतपुरुषनिजेसेवातेनेमोटासाधु
जेतेमुक्तिनुद्वारकहेछे ॥ अनेस्त्रीयुंनजेसंगीतेमनोजेसंगतेनेसंसृतिनुद्वारकहेछे ॥ तेमहत्युरुषकेवाछेतोसुखदुःखनेवि
षेसमछेचित्तजेमनं एवाछेनेअतिशेशांतछेनेक्रोधेरहितछेनेसर्वजीवप्राणि ॥ एआ ॥ ॥ ॥ नेरुडां एवांजेआचरण
तेणेजुक्तछे ॥५॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ रहूगणैतत्तपरानयातिनचेज्ययानिर्वपणाद्गृहाद्वा ॥ नच्छन्दसानैवजलाग्निसू
र्यैर्विनामहत्यादरजोऽग्निषेकम् ॥६॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेरहूगणराजाएजेअगवानवासुदेवतेनेआजनजेते
तेणेतेनेअग्निपांमतोअनेवेदसंबंधिकर्मकरिनेनथिपांमतो ॥ अनेअन्नादिनुजेयथोचितदानतेणेकरिनेनथिपांमतो
अनेगृहस्थाश्रममांरहिनेपरोपकारकरवोतेणेकरिनेनथिपांमतो ॥ अनेवेदनेअज्यासेकरिनेनथिपांमतोअनेजलअ

विवेक
॥११॥

प्रिनेमूर्यतेनिउपासनायंकरिनेनथीपांमतां तारेशांणकरिनेपांमछेतोमोटापुरुषनाचरणारविंदनारजनोजेअन्निषे
कतंणकरिनेजनजंतेएवासुदेवन्नगवाननंयंमछेपणतेविनाविजेकोईसाधनेकरिनेनथिपांमतो॥६॥ ॥श्लोकः॥
यत्रांतमश्लोकगुणानुवादःप्रस्तूयतेग्राम्यकथाविघातः ॥ निषेव्यमाणेहुद्धंहुमुक्षोर्मतिसतीयच्छतिवासुदेवे ॥
॥७॥ ॥अर्थः॥ ॥ अनेजेमहत्युरुषनिसेवाएकरिनेन्नगवानपमायछेतंमहत्युरुषकेवाछेतोग्राम्यकथाउंनोछे
विघातजंथकिएवोजेन्नगवाननागुणनोअ- वादतंजेजेमहत्युरुषनेविषेनिरंतरथायछे जेन्नगवाननागुणानुवाद
जेतेदिवसदिवसप्रत्येसंव्योथकोमुमुक्षुजननेवासुदेवन्नगवाननेविषेअचक्षमतिनेकरावेछे॥७॥ ॥ग्रंथांतरेचो
क्तम् ॥ ॥श्लोकः॥ ॥यामूर्ध्निधारयेद्वस्त्रमहत्पादजक्षरंजः ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुपुण्यात्मानात्ररंशयः॥८॥
अर्थः॥ ॥ अनेग्रंथांतरनेविषेपणमोटा- रंतनामहीमाकत्योछे ॥ जेहबस्त्रमोटापुरुषनापगधोयेधुंजेजसतथाते
मनाचरणनीरजतेनेजेपोतानामस्तकनेविषेधारणकरंछे तेपुरुषजेतेसर्वतीर्थनेविषेनलोछेनेपवित्रछेआत्माजेनो
एवोछेतेमांआनेविषेकोईसंशयजेतेनथिएमजाणवुं॥८॥ ॥श्लोकः॥ ॥यस्तुन्नागवतान्दृष्ट्वात्नूत्वाच्चागवतःशु
चिः॥ अच्युत्थानंनकुर्वीतअहंतनापिहिंसितः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥ अनेजेन्नगवाननोन्नक्ततेजेजेन्नगवानना
न्नक्तए- जेसाधुतेमनेदेखिनेशुचिकेतांशुद्धछे चावजेनो एवोथइने अच्युत्थानजेसन्मुखउठवुं तेनेनथिकरतोकेतां
न्नगवाननासंतनआवतादेखिनेतेमनासं मुजावुं तथातेमनेआसनआपवुंतथातेमनेजमाडवातथातेमनिपूजाकर
वीतेनेनथिकरतोतोतेणेहुंजेतेहएयो- केतां जेममनेमारेनेजेमदुखाईजाउतेमसंतनुसन्माननक तोएवोजेमनुष्यते

सार

॥११॥

॥ ज्योतिः दुस्वाइजावुंछुं एमपांते नगवानकेहेताहवा ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रीमद्भागवातार्चनं नगवतः पूजावि
 धेरुतमं श्रीवैष्णोरवमाननामरुतरं श्रीवैष्णोर्लक्षणम ॥ तीर्थादच्युतपादजादुरुतरं तीर्थतदीयांघ्रिजंतस्मान्नित्यमतं
 द्वितो नवसतांतेषां समाराधने ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेशो न्नायेजुक्त एवाजे नगवानना नक्तकेतां श्रद्धा
 धने करिनेशो न्ना एवाजे नगवानना संतते मनुजे पूजन करवुंते जे ते नगवाननिजे पूजा करविते थकि उत्तम छे
 ने श्रीविष्णु छे एवा न करवुंते थकि श्रीनैष्ठिक छे लंघन करवुंते जे ते अतिशे मोटुंछे केतां नगवाननो अपराधनुजे
 पापते करतां पण वैष्णव एवाजे संतते मनोजे अपराध करवोते नुपाप जे ते बह्मगे छे ॥ अने नगवानना चरणारविंद
 मांथिथयुं जे तीर्थते थकि पण ते संतना चरण मांथिथयुं जे तीर्थते जे ते अतिशे मोटुंछे ते कारण माटे हे नक्तजन तुं जे ते निरं
 तर ते संतनुं जे सम्यक् प्रकारे आराधन करत तेने विषे आलसे रहित एवोथा ॥ १० ॥ ॥ नवमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
 साधवो न्यासिनः शांता ब्रह्मिष्ठा लोकपावनाः ॥ हरंत्यघंते गसंगात्तेष्वास्तेत्यघनिद्धरिः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
 ने नवमस्कंधने विषे नगिरथ जे ते मणै गंगाजि प्रत्येक छे जे सर्वनो त्याग करयो छे जे एवाने शांतने ब्रह्मना जाणना
 रा एवाने लोकने पवित्र करनारा एवारा ॥ पुरुष ते जे ते तमारु जे पाप तेने अंग संग थकि हरे छे केतां तमार विषे आविनेना
 सेते एवाने तमार पापने दाल सेतारे तमे केश जे ते संतने पापना ह्मगे तो त्यांक हुंछुं जे ते संतने विषे तो पापने हरनारा जे
 हरिते जे ते रत्या छे माटे ते संतने तो प पद्मागतुं नथि ॥ ११ ॥ ॥ पंचमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्मान्नरोऽसंगसुसं
 गजातज्ञानासिनैव हविर्वक्त्रमोहः ॥ हारंतदीहाक नश्रुता न्यांलब्धस्मृतिर्यात्यतिपारमध्वनः ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक
॥ १२॥

हवंपंचमनेविषेजडचरतजेतंसतेनसमागमेकरिनेसंसारसमुद्रतरायछेएमराजारहुगणप्रत्येकहे॥ तेकारणपणा
मोटेनरजेतअसंगएवाजेमहत् रुषतेसंधायेजरुढोसंगतेणेकरिनेउत्पन्नथयुंजेज्ञानतरूणिछेद्वस्वतेणेकरिनेछेदि
नांख्याछेदेहगेह॥ छेद्वस्वतेनामोहतेजेणेएवोथको तथात्रगवाननाचरित्रनेजेकहेबुनेसांनखवुतेणेकरिनेपांमिछे
पोतानास्वरूपनिष्मृतितेजेणेएवोथकोसंसारमार्गनापारनेपांमिनेत्रगवाननेपांमे॥१२॥ ॥श्लोकः॥ अहोनृज
न्माखिलजन्मशांजनंकिंजन्मन्निस्त्वपरैरप्यमुष्मिन्॥ नयद्दृपीकेशयशःकृतात्मनांमहात्मनांवःप्रचुरःसमागमः॥१३
अर्थः॥ ॥ हवेराजारहुगणजेतजडचर॥ छेद्वस्वतेअहोइतिआश्चर्येसमग्रएवांजेजन्मतेमनेविषेमनुष्यनुजन्म
जेतेअतिशेरुढुंछे॥ अनंएमनुष्यनाजन्मविनाविजाजेजन्मतेणेकरिनेशुंप्रयोजनसिद्ध॥ छेतथास्वर्गनेविषेजेदेवा
दिकनांजन्मतंजेकरिनेपणशुंप्रयोजनसिद्धयायछे कांडनथितातुकैमजेजेविजाजन्मनेविषेतथास्वर्गनेविषेऋषी
केशजेवासुंदवत्रगवानतेनोजेजसतेणेकरिनेशुद्धकरयुंछेअंतःकरणजेमणेएमहात्माजेतमेतमारोसमागमजे
तअतिशेनथि॥१३॥ ॥ श्लोकः॥ नन्द्यद्भुतंत्वच्चरणान्नरेणुन्निर्हतांहसोन्नक्तिरधोक्षजेऽमला॥ मौहूर्तिकाद्यस्यस
मागमाच्चमेदुस्तर्कमूलोपहतोविवेकः॥१४॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अनेहेब्रह्मनिरंतरउपास्यांएवांजेतमाराचरणारविंद
नारजतेमणेकरिनेहणाईगयांछे पापजेनांएवोजेपुरुषतेनेत्रग॥ छेद्वस्वतेएवीन्नक्तिथायछेएवार्ताकांडअद्भु
तनथिजेतमारामुहूर्तमात्रसमागमथकिमारो अविवेकजेतंनुंदेतकेकरिनेबंधांणुंछेमूलजेनुंएवाहतोतोपणहणाई
जातोहवो॥१४॥ ॥ श्लोकः॥ नाहंविशंकिसुरराजवज्राब्ज्यक्षशूलान्नयमस्यदंडात्॥ नाभ्यर्कसोमाऽनिल

सार

1192

वित्तंपासाच्छकेनृशंभसकुलावमानात् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहुंजेतइंद्रनुजेवज्जतेथकिशंकानेनथिपांमतोतथा
शिवनात्रिप्रसथकिशंकानेनथिपांमतो तथाजमराजानादंडथकिशंकानेनथिपांमतोतथाअग्निसूर्यचंद्रमावायुने
कुबेरएमनंजेअस्रतेथकिशंकानेनथिपांमतो ॥ पणब्राह्मणकुसुनुंजेअपमानतेथकिहुंजेतअतिशंकानेपांमुछुं ॥ १५ ॥
॥ एकादशोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मन्येन्नगवतःसाक्षात्पार्षदान्बोमधुद्विषः ॥ विष्णोर्नूतानिदोकानांपाव
नायचरंतिहि ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहनेविदेहराजाजतेमुनियुंजेदर्शनतेनिअतिप्रेमेकरिनेप्रशंसाकरता
थकातेमुनिप्रत्येबोखेछेजेमधुनामेजेदैत्यतेनामारतएवाजेन्नगवानतेमनाहुंजेतेतमानेसाक्षात्पार्षदएवामानुंछु
तारेतमेकदेशोजेपार्षदएवाजेअमेतेजेतेआइंशुंकरवाआवियेतोविष्णुजेतेमनाचूतजेपार्षदतेजे तदोकजेतेमनेप
वित्रकरवानेअर्थेवीचरेछे माटेन्नगवानन पार्षदएवाजेतमेतेमुनेपवित्रकरवानेअर्थेआइंपधास्याछो ॥ १६ ॥ ॥
श्लोकः ॥ ॥ दुर्लभोमानुषोदेहोदेहिनांक्षणचंगुरुः ॥ तत्रापिदुर्लभंमन्येवैकुण्ठप्रियदर्शनं ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥
अनेक्षणगण्डांदाशपामेएवोजेमनुएनेदेहतेजेतेदेहधारिजेतेमनेदुर्लभएवोछे केतांबहुजन्मनांजेपुण्यतेमणे
करिनेप्राप्तथायछे अनेन्नगवाननीजेउपारनाक वातेनेविषेउपयोगिछेमाटेदुर्लभछे अनेदुर्लभएवोजेआमनु
प्यनोदेहतेनेविषेपणविकुंठाजेतेनाएत्रजएवाजेहरितेमने प्रियएवाजेतमुसरखासंततेमनुजेदर्शनतेनेजहुंजेतेदुर्लभ
नएवुंमानुंछुं ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अतआत्यंतिकंक्षेमं पृच्छामोन्नवतोऽनघाः ॥ संसारेऽस्मिन्क्षणाद्दोषिस
त्संगःशेवधिर्नृणां ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेकारणपणामाटेतमसरखानुदर्शनदुर्लभछेतेजकारणपणामा

वि वेक

॥१३॥

देव्यात्मानं कर्तुं जे कस्य एते प्रत्यं अमे जे ते तमानं छीये छईये तेशामादे तां हे दोष राहत एवाहे नियो आसंसारने विषे
क्षणनु अर्द्धमात्र एवापण तमां सरखासं तनां जे समागत जे ते मनुष्य जे ते मने शोधिछे केतां पोताने इच्छित एं जे फल
तेने आपे एवोछे ॥१८॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ नराधयति मां यां गोन सांख्यं धर्म एव च ॥ न स्वाध्यायस्तपस्या गोनेष्टा र्त्तन
दक्षिणा ॥१९॥ व्रतानियज्ञश्चंदांसि तीर्थानि नियमायमाः ॥ यथाऽवरुंधे सत्संगः सर्वसंगापहो हि मां ॥२०॥ ॥ अर्थः
॥ हवे श्रीकृष्ण भगवान् जे ते सत्संग नु जे माहात्म्य तेने उद्भव जि प्रत्ये कहेंछे हे उद्भव जि सर्वे मायिक विषयने विषे जे आस
कितेने टासे एवो जे सत्संग ते जे विरित्ये मुने वश करेछे ते विरित्ये यांग जे ते मुने नथिव शकरोत तथा सांख्यने धर्म ते जे ते प
ण मुने नथिव शकरोत तथा वेदादिक नु जे एवुं जे एवुं ने तप करवुं ने दं न दे ते जे ते नथिव शकरोतां तथा यज्ञादि देव ते जे ते ने नथिव शकरोति ॥ तथा ब्र
ह्मदेवदेवदेव नियम ते जे ते पण निश्चैनथिव शकरोता केतां जे महुं सत्संगे करिने मनुष्यने वश थावुं छुं ते मते जे सर्व यांगा
दिक ते मणे करिने हुं नथिव शकरोता ॥१९॥ ॥२०॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ सत्संगेन हि देवताया तु धानामृगाः खगाः ॥ गंधर्वाप्सर
सो नानागाः सिद्धाश्चारणगुह्यकाः ॥२१॥ विद्याधरामनुष्येषु वैश्याः शूद्राः स्त्रियोऽंत्यजाः ॥ रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिंस्तस्मि
न्युगेयुगे ॥२२॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सत्संगे करिने जे पोताने पाय्याछे तेने कहेंछे ॥ हे उद्भव जि देवराक्षसने मृगसां तथा पक्षि
गंधर्वने अप्सरां तथा नागने सिद्ध तथा चारणने गुह्यक तथा विद्याधर तथा मनुष्यने विषे वैश्य शूद्र स्त्रियोने अंत्यज एव
वे जे ते सत युगादे देवदेव ते सर्वे युग ते मने विषे रजोगुणितमोगुणिछे स्वप्नावजं मना एवाथ का सत्संगे करिने जे निश्चेमा

सार

॥१३॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ बहवो मत्पदं प्राप्तास्त्वाष्ट्रकायाधवादयः ॥ वृषपर्वा बलिर्बाणो मयश्चा
 यविन्नीषणः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वृत्रासुरने कयाधुनो च प्रह्लाद एछे आदे जे मां एवा जे घणा कजन ते जे ते सत्सं
 गेकारे ने जमारा स्थान कने पं म्याछे अने वृषपर्वा बलिराजा बाणासुरने मयदानव तथा विन्नीषण ए सर्वे पण सत्संगे करि
 ने जमारा पदने पं म्याछे केतां वृत्रासुरने प्रह्लाद ते मने जन्म्या मोहो रघुनारद नास माग मरूप सत्संगथयो ने जन्म्या त्यां य
 किज पोतानि माताये त्याग कस्या एवा जे वृषपर्वा ते मने मुनि नास माग मरूपि सत्संगथयो अने वलिराजाने प्रह्लाद नास
 माग मरूपि सत्संगथयो ने बाणासुरने शिवा जे नार माग मरूप सत्संगथयो ने मयदानव ने सज्जानिर्माण समय ने विषे पां
 डवुं नास माग मरूप सत्संगथयो ने विन्नीषण ने हनुमान नास माग मरूपि सत्संगथयो ए प्रकारे थयो जे सत्संग तेणे करि ने ए
 सर्वे मारा पदने पं म्याछे ॥ २३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ सुग्रीवो हनुमान वृक्षोगजो गृध्रो वणिकपथः ॥ व्याधः कुन्दा ब्रजे गोप्यो यज्ञ
 पत्न्यस्तथा परे ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुग्रीव हनुमान वृक्षो गजो गृध्रो वणिकपथः ॥ व्याधः कुन्दा ब्रजे गोप्यो यज्ञ
 तथा ब्रजने विषे गोप्यो ने यज्ञने विषे दीक्षाने पामियुं ए विक्रपि पत्नीयुं तथा विजिपण घणिक स्त्रीयुं ए सर्वे जे ते सत्संगे करि
 ने मारा पदने पं म्याछे ॥ केतां सुग्रीव हनुमान ने जां बुवान ते मने दक्ष्मण जी नास माग मरूपि सत्संगथयो ने गजेंद्र तेने पू
 र्व जन्मने विषे नारद जिज्ञासु पण सत्संगथयो ने जटायु जे तेने गरुड तथा दशरथ नास माग मरूप सत्संगथयो ने ब्र
 ह्मराक्षस पणाने पाम्यो जे धर्म व्याध तेने वराह पुराणे ने विषे प्रसिद्ध जे वैष्णव राजा ते नार माग मरूप सत्संगथयो ने गो
 पीकायुं ये तो प्रत्यक्ष श्री कृष्ण नो सत्संग कस्यो ने ऋषिपत्नियो ने तो मथुरां ने विषे दहिदुध वेचवा जाति ए बिजें गोपीकायुं ते

विवेक
॥ १४ ॥

मनासमागमरूपसत्संगथयो एविरित्येसर्वेनेथयो जेसत्संगतेणेकरिनेजनिश्र्वतेसर्वेजेतेमारापदनेपांम्याछे ॥ २४ ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ तेनाऽर्थातश्रुतिगणानोपासितमहत्तमाः ॥ अब्रतातप्तपसःसत्संगांन्मामुपागताः ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥
अनेनथीनएयाश्रुतियोनागणतेजेमणेनेनथि सेव्याअतिमोटागुरुपतेजेमणेनेनथिकस्यां ब्रतनेनथिकस्यांतपतेजे
मणेएवाजेएरवेतेजेतेसाधुपुरुषुनासमागमरूपजेसत्संगतेथकिमुनेपांमताहवा ॥ २५ ॥ ॥ अजियुक्तजनोक्त
म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अघौघंप्राचीनं व्यपनयति ॥ एयंप्रथयति प्रसूते सदुद्दिनवनवकलाः पल्लवयते ॥ हरत्यज्ञा
नांधं दिशति च परब्रह्मपदवीं सतां संगः कल्पद्रुम इव च किं किं न तनुते ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेअनुचवेजुक्तएवा
रुडापुरुषजेतेकहेछे ॥ तेशुंतोसत्संगजेतेजीवनापूर्वजन्मनोजेपापनोदगद्योतेनेटाळेछेकेतांबाहिनेनाशकरिनांखेछे
नेपुण्यजेतेनेविस्तारेछेनेरुडिएविद्विजेतेनेउत्पन्नकरेछे अनेवखितेसत्संगजेतेजननाअनिरूपजेअंधकारतेनेह
रेछेनेपरब्रह्मपदवीं ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ जगवांननाधाममांजावानोजेमारागतेनेदेखाडेछे ॥ ॥ त्संगरूपजेकल्पवृक्षतेजेतेशुं
शुंनथि विस्तारतोकेतं जेमकल्पवृक्षतलेजाइनेजेजेइच्छेतेतेसिद्धथायछे तेमसत्संगेकरिनेजेजेइच्छेतेतेसिद्धथा
यछे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जाड्यंधियो हरति सिंचति ॥ चिसत्यं मानो न्नतिं दिशति पापमपाकरोति ॥ चेतः प्र
सादयति दिक्षु तनोति कीर्त्तिसत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसां ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवखिसंतनोसमागम
जेतेबुद्धिनुजजडपणुतेनेहरेछेनेवचननेविषेसत्यपणुजेतेनेसेचनकरेछे नेमाननिउन्नतिजेअधिकपणुतेनेदेखाडेछे
केतांबराथस्थसत्संगकरतोनेखरेखरासर्वेसत्संगनानियमपायतो एवाजेमनुष्यतेनुसर्वेजनजेतेसारिपेठेसन्मानक

सार

॥ १४ ॥

રહે ॥ અનેવલિતેસત્સંગજેતેપાપજેતેનેનાશકરેછેનેચિત્તજેતેનેશુદ્ધકરેછે નેસર્વેદિશાનેવિષેકીર્તિજેતેનેવીસ્તારેછે
 માટેસત્સંગજેતે રુપજેતેમનેશુંશુંનકરેતેકહોકેતાંમનુષ્યમેવિષેસર્વેરુઢાગુણજેતેસત્ રુપનેસમાગમેકારનેઆવેછેને
 સર્વદેહાધારાંમેછે ॥ ૨૮ ॥ ॥ સ્કાંદિચોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ ચાતુર્વર્ણ્યસતાંસંગંકુર્યાન્નત્વસતાંકચિન્ ॥
 મુક્તિપ્રદોલ્લિસત્સંગઃ સંગોનિરયપ્રદઃ ॥ ૨૯ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અનેસર્વેનેસત્સંગકરવોને સંગનોત્યાગકરવો
 એમવારુદેવમાહાત્મ્યમાંકહ્યુંછે જેબ્રાહ્મણક્ષત્રિવૈશ્યનેશૂદ્રાણ્યારેયવર્ણનાજેમનુષ્યતેજેતેસાધુજનનોજેસમાગમતે
 નેકરેપણઅસતમનુષ્યનોજેસંગતેનેતોક્યારેયનકરે ॥ કેમજેસત્સંગજેતેમુક્તિનેપમાડેવોછે નેકુસંગજેતેનરકનેપ
 માડેવોછે કેતાંસત્ રુપનેસંગેકરિનેધણાકજીવજન્મમૃત્યુકાઢનેઝગવાનનાધામનેપાંમેછે નેઅસત્યુરુપનેસં
 ગેકરિનેધણાકજીવજન્મમૃત્યુકાઢનેઝગવાનનાધામનેપાંમેછે ॥ ૨૯ ॥ ॥ હંસગીતાયાંચોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ યદિસંતંસેવતેય
 ઘરંતંત્રાજેદંત્રાદેવાત્તેનમેવ ॥ વાસોયથારંગવશં પ્રયાતિતથાસતેષાંવશમન્યુપૈતીતિ ॥ ૩૦ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ હવે
 જેવામનુષ્યનોસંગકરેતેજેવોપોતેરંગનોકરનારોપણથાયછે એમહંસગીતામાંકહ્યુંછેજોસંતનેસેવેનેજોઅસત્યુરુપને
 સેવેનેજોતેવપરિવેસેવેનેજોચોરનેસેવેતોતેસેવાકરનારોમનુષ્યજેતેતેમનાવશપણાનેપાંમેછે ॥ કેતાંજેસંતનોસમાગમ
 કરેછે તેસંતજેવોથાયછેનેજેદુર્જનનોસમાગમકરેછે તેદુર્જનજેવોથાયછેનેજેચોરનિસોબત્યકરેછેતેમનુષ્યચોરનિ
 પેઠેતોચોરિકરેછેતેકેનિપેઠેજેમવસ્ત્રજેતેરંગનાવશપણાનેપાંમેછેતેમા ॥ કેતાંજેમધોલુલ્લેખેતેનેજોગલિનારંગમાંબોલે
 તોકાલુથાયછેનેજોકસુંબાનારંગમાંબોલેતોલાલથાયછે નેજોહલદરમાંબોલેતોપિલુથાયછેનેજોગુલાવિરંગમાંબો

विवेक
॥१५॥

[illegible]

सार

11950

॥ अने जे मसमर्थ एवा जे अग्निते नो सारि पेंठे आश्रयने करतो एवो जे मनुष्य ते निटाढ्यने अंधकार जे तेना शपां मे छे ते म
 सा निसेवा करतो एवो जे पुरुष तेने जन्म मरण लिखे छे ॥ ३४ ॥ ॥ कापल गीतायां चो
 म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यद्यसद्भिः पथि पुनः शिशोदररुतो यमैः ॥ आश्रितोरमते जंतुस्तमो विशति पूर्ववत् ॥ ३५ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अने वसि कुसंगे करि ने नरक नि प्रामि थाय छे ने शुभ गुण नो नाश थाय छे मोटे संगन करवो एम कपिल गीता
 मां कर्तुं छे जे आजीव जे ते वेद मार्गने विषेर त्यो थको पण जो शिशु इंद्रियने जिह्वा इंद्रिय तेना सुखनी प्राप्तीने अर्थे कस्था
 छे उद्यम जे मणे एवो जे अधर्म सर्गने विषेर हे नारा असत् पुरुष तेने जे दोरहिने ते असत् पुरुषे स्थापन कस्यो जे इंद्रियोना विष
 य सेवन रूप ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ यद्यसद्भिः पथि पुनः शिशोदररुतो यमैः ॥ आश्रितोरमते जंतुस्तमो विशति पूर्ववत् ॥ ३५ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ सत्यं शौचं दयामौनं बुद्धिर्ज्ञाः श्रीर्यशः क्षमा ॥ शमो दमो जगश्चेति यत्संगायाति संक्षयम् ॥ ३६ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ केम जे सत्य शौच दयामौन बुद्धि ज्ञा शोभा कीर्ति क्षमा शम दम ऐश्वर्य ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेष्वशांतेषु मूढेषु खंडि
 तात्मस्वसाधुषु ॥ संगं न कुर्याच्छोच्येषु योषिणीषु वृद्धासृगेषु च ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे एवा जे ते असत् पुरुष तेना संगने
 मुमुक्षु जे तेन करे ते असत् पुरुष केवा छे तो अशांत केतां लो दुपछे ने मूढ केतां विपारेत छे ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ जे मने एवाने देहने विषे छे आ
 त्म ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ जे मने एवाने शोक करवा योग्य एवाने क्रीडा मृगनी पेंठे स्त्री युं ने आधीन एवा छे ॥ ३७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न तथा
 स्यन्न वेन्मोहो बंधश्चान्य प्रसंगतः ॥ योषित्संगाद्यथा पुंसो यथा तत्संगि संगतः ॥ ३८ ॥ ॥ इति विमलैकांत धर्म प्रवर्त

विवेक
॥१६॥

कथ्रीमहजानंदस्वामि शिष्यवलरामदासमुनिनासद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतंसाधुमाहात्म्यसत्संगकर्त
व्यताकुसंगत्यागनिरूपणं नाम द्वितीयं प्रकरणम् ॥ २॥ ॥ अने आज जीवतेने स्त्रीयुंना प्रसंग थकित था स्त्रीयुंना संगिजे
असत्पुरुष तेना प्रसंग थकित जे वुं बंधन थाय छे ते जे वा मोह थाय छे ते वा अन्य जे द्रव्यादिक पदार्थ तेना प्रसंग थकित थि था
तां कम जे द्रव्यादिक नो लोचने उपार्जन ते तो शिखव्यां आवडे छे ते स्त्री निका मना तो मनुष्य देह ने विषेत था पशु पक्षि आदि
कना देह ने विषे शिष्या विना देखाय छे माटे ए अति बंधन कारि छे ॥ ३८ ॥ ॥ ए विरित्ये निर्मल एवो जे एकं तिक धर्म तेना
प्रवर्ता वनारा जे श्रीसहजानंदस्वामी ते मनो शिष्य एवो जे हुं वलरामदास निते ए सद्गुरु श्रीगुणातीतानंदस्वामि नि आ
ज्ञायं करि ने कस्यो जे विवेक सार नाम ग्रंथ तेने विषे संतनु महात्म्य था सत्संग करवां ने कुसंगन करवां ए निरूपण नामे वि
जुं प्रकरण जे ते थयुं ॥ २ ॥ अथ देह स्वरूप निरूपण पराः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तं शारीरक संग्रहे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वसा शुक्रम
सृक् क्षज्जामूत्रं विट् कर्णत्वक् क्लृप्ताः ॥ श्लेष्मा श्रुदूषिका स्वेदा द्वादशैते मलानृणामिति ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ह वेदेह नु स्वरूप
निरूपण करनारा जे श्लोक ते मने अर्थे सहित लिखुं छे ॥ ते मां शारीरक संग्रह नामे जे ग्रंथ ते मां शरीर नाबार प्रकार नाम
लक्ष्या छे ते किया तो एक का ल जानु मांस बिजु वीर्य त्रिजुरु धिर चोथिम ज्वापां च मुमुत्र छठि विष्टा सात मोकां ननो मल
ने आठ मोत्वचानो मल अने नव मि लिंछने गल फाने दश मां ने त्रनां आंसुने अगीयार माचि बडाने बार मोपर सेवो ए बार
प्रकार नाम लजे ते मनुष्य ना देह मां छे ॥ केतां जे देह ने विषे जीव अति शे मोह पां म्यो छे ते देह तो ए बार प्रकार ना जे मल ते नो
ज न रेखो छे ॥ १ ॥ ॥ ग्रंथांतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदि ना मास्य कायस्य यदंतस्तद्विर्जवेत् ॥ दंडमा

सार

॥ १६ ॥

दायलोकोयंशुनःकाकांश्ववारयेत् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविजाग्रंथनेविषेपणदेहनुस्वरूपकत्युंछेजेआशरी
 रनेमांहिजेरत्युंछेतेजोबास्यक्षिकोराहोयकेतांजोबास्यदेखायतोआमनुष्यसर्वेहायमांदाकडिळाक्षिनेकुतरांनेकाग
 डाजेतेमनेहाकत ॥ केतांदेहनोनखथितेशिखापर्यंतजेमांहिलोआगतेजोबास्यकरुणेततोतरांकागडानेमांस्युते
 च्यारेकोरफरतांअमतांफरततेनेदाकडिलेइनेमारततोयकोयमनुष्यनेतेजंपवाद्योतनहि एवोआदेहनकारोछेमांटेते
 मांमोहपांमवुंनहि ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वाऽशुचिनिधानस्यरुतघ्नस्यविनाशिनः ॥ १ ॥ शरीरकस्यापिकृतेमूढाःपापा
 निकुर्वते ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ केमजेसर्वेअपवित्रवस्तुनेरेवानुष्टानेकनेकस्यागुणनेनजाणेतुनेविशेषपणेकरि
 नेनाशपांनवानोछेस्वप्नाजेंनोएवुंछे ॥ शरीरतेनेअर्थः ॥ ॥ जेजनेपापजेतेमनेकरेछे ॥ केतांएवातुच्छशरीरमांमो
 हपांमिनेतेनापोषणनेअर्थेपशुपक्षिनिहिंसाकरविनेमद्यमांसनुअक्षणकरवुं नेपरस्त्रीनोसंगकरवोनेचोरिकरविनेम
 नुष्यमारवुंएआदिकपापकर्मनेकरेछेएवाजेमनुष्यतेमनेमोटाएरुषजेतेमणेमहाःखकत्याछे ॥ ३ ॥ ॥ विदुरनी
 तौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवद्वारमिदंवेदमत्रिस्थूणंपंचभूमिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितंविद्वान्योवेदसपरःकविः ॥ ४ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अनेवक्षिदेहनुजेस्वरूपतेनेविदुरजिजेतेकेहेताहवाजेहेराजनूनवछेइंद्रियोनांछिद्ररूपद्वारजेनेविषेएवुं
 जेआदेहतेगृहतुल्यछे तेकेवुंछेतोअविद्याकामनेकर्मएत्रण्यछेथांअज्ञानिपेठ्यंधारनारातेजेनाएवुंछेअनेशब्दस्पर्श
 रूपरसनेगंधएपंचविषयरूपछेपांचभूमिकातेजेनेविषेएवुंछे अनेक्षेत्रज्ञजीवात्मातेणेआशस्युंछेएवुंजेआदेहरूप
 गृहतेनेजेविवेकीरुषजेतेक्षेत्रपणेजांणेछेनेपोतानेक्षेत्रज्ञपणेजांणेछेतेपुरुषजेतेसर्वथिउत्कृष्टज्ञानिछे ॥ ४ ॥ ॥ ए

विवेक
॥ १७ ॥

कादशचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदस्थिनिर्निर्मितवंशवंशस्थूणं त्वचारो मनस्वैः पिनद्धम् ॥ क्षरन्नवद्वारमगार
मेतद्विष्णुमूत्रपूर्णमदुपैतिकान्या ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां
ते मणे करि ने रच्या छे थरद्विष्णुमूत्रपूर्णमदुपैतिकान्या ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां
मने नख ते मणे करि ने ठां क्युं एवुं ने मलने क्षरतां छे नवद्वारे जे ने विषे एवुं ने विष्ठाने मूत्रे करि ने पूरण एवुं जे आपुरुषनादे हरू
पघर ते ने हुं विना बिजि कोण स्त्री जे ते पति द्विये करि ने सेवे छे हुं जे सेवुंछुं माटे मुने धिकार छे ॥ ५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
देहं मनो मात्रमिमंगृहीत्वाममाहमित्यंधधियो मनुष्याः ॥ एषोह मन्यायमिति भ्रमेण दुरंतपारे तमसि भ्रमंति ॥ ६ ॥ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां ते मणे करि ने ठां क्युं एवुं ने मलने क्षरतां छे नवद्वारे जे ने विषे एवुं ने विष्ठाने मूत्रे करि ने पूरण एवुं जे आपुरुषनादे हरू
मात्रे करि ने थयो जे आदे हते ग्रहण करि ने अने आहुं जे ते राजाने बुद्धिमान ने धनाढ्य एवो छुं ने बिजो जे गुणहीन एवो
आद रिद्रुं छे एविरित्यनो जे भ्रम तेने करि ने अतिशे अपार एवुं जे जन्म मरण रूप अंधकार तेने विषे भ्रमे छे ॥ ६ ॥
श्लोकः ॥ ॥ कायं मलीमसः कायो दौर्गंध्याद्यात्मको शुचिः ॥ कृगुणाः सौमनस्याद्यात्यध्यासो विद्यया कृतः ॥ ७ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने अतिशे मलिन ने दुर्गंध्या आदिक जे सर्व अपवित्र वस्तु ते मने रहेवानु स्थान कने ते जमाटे अशुचि एवो
जे आदे ते जे ते कयां अने देह ने विषे सुगंध पणुं ने सुकुमार पणुं एवुं आदिक जे रुढा गुण ते जे ते कयां थि होय न ज होय माटे निश्चे
मलिन एवुं जे आशरीर तेने विषे सारा पणानो जे अध्यास ते जे ते अज्ञान जे तेने कस्यो छे ॥ ७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्वद्भां
सरुधिरस्त्रायु मेदो मज्जास्थि संहतौ ॥ विष्णुमूत्रपूये रमतां किमीणां कियदंतरं ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एविरित्ये वि

सार

॥ १७ ॥

પામયજેસ્ત્રીનોદેહતેનેવિષેઆસક્ત૯વોજેપુરુષતેનિનિંદાકરેછે જેત્વકમાંસરુધિરનાડિયુંમેદમજ્ઞાનેહાડકાં૯સર્વેનો
 સમૂહરૂપઅનેવિષ્ણુમૂત્રનેપાચજેમાંનસ્યુંછે ૯વોજેસ્ત્રીનોદેહતેનેવિષેઆલિંગન ૯દેહવર્ણિરમતા૯વાજે ૯રુષતેમાંને
 વિનાજેકિડાતેમાંશોનેદજેતેછેકાંઈઅંતરાયનથિ ॥૮॥ ॥દશમોચોક્તમ્ ॥ ॥શ્લોકઃ ॥ ॥પુરારથ૯૯મપ
 રિષ્કૃત૯શ્રવન્મતંગજ૯વાનરદેવસંજિતઃ ॥સ૯વકાલેનદુરત્યયેનતેકલેવરોવિટ્કૃમિન્નસ્મસંજિતઃ ॥૯॥ ॥અર્થઃ ॥
 હવેદેહનુજેતુચ્છપણુંતેનેમુચુકુંદરાજાકહેછે જેનરદેવછેનામજેનુંકેતાંબિજાસર્વેનરનેદેવનીપેઠેપૂજવાયોગ્ય૯વોજે
 રાજાથયોનેસુવર્ણેકરિનેશણગાર્યાજેરથઅથવાહાથીતેનીઉપસ્યવેસીનેફરતો૯વોપ્રથમહોયનેતેનોતેજજેરાજાનો
 દેહતેજેતેદુરત્યયકેતાંકોઈથીઉલંઘાયનહિ૯વોજેકાલતેણેકરિનેમૃત્યુંનેપાંમેછે અનેમૃત્યુપામ્યાપછેજોતેદેહનેજના
 વરખાઈજાયતોવિષ્ણુથઈજાયછે નેજોપૃથવીઉપસ્યપડ્યોરેહેછેતોકિડાથઈજાયછેનેજોલાકડાંનેવિષેઅગ્નિયેકરિને
 બલેછેતોરાખથઈજાયછે ॥૯॥ ॥શ્લોકઃ ॥ ॥ત્વક્કૃમશ્રુરોમનસ્કેશપિનદ્વમંતર્માંસાસ્થિરક્તકૃમિવિટ્કૃકફ
 પિત્તવાતમ્ ॥જીવચ્છવંનજતિકાંતમતિર્વિમૂઢાયાતેપદાન્નમકરંદમજિઘ્રતીક્ષીતિ ॥૧૦॥ ॥અર્થઃ ॥ ॥અને
 વક્ષિહેનગવન્બાહેરથિતોત્વચાડાદિમુછમુવાલાનસ્વનેમાયાનાકેશ૯ટલેક ૯દેહવર્ણોનેમાંહિલિકોરેતોમાંસહાડ્ય
 કાંરુધિ કરમિયા ૯વેષ્ણા ૯ત્રકફ ૯ત્તનેવાયુતેણેજુક્ત૯વોનેજીવતોથકો મહાતુલ્ય૯વોજેપુરુષતેનેજોઈનેઆતોમા
 રોપતિછે ૯વિરિત્યનીછે ૯દ્વિજેનીનેતેપતિનેવિષેમોહનેપાંમી૯વીજેતમારાચરણારવિંદના ૯ગંધનેસુંઘનારીસ્ત્રીતેજે
 તેતેપુરુષનેનજેછે કેતાંસેવેછેપણજેસ્ત્રીતમારાચરણારવિંદનાસુગંધનેસુંઘનારીછેનેતમારામહિમાનેજાળનારીછેતે

विवेक
॥ १८ ॥

तां एवां गच्छन्तीति जन्तुः पुरुषतेन न तथा जन्तीति तोतमनेन जन्ते मां देहं पण एविरित्येतमारोमहिमा जांणीनेतमने
जन्ते जन्ते ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ देवसंज्ञितमप्यंते कृमिविद्वस्मसंज्ञितं ॥ नूतधुक्तल्लुते स्वार्थं किं वेदनिरयोयतः
॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे देहने जन्ते ते देहने जन्ते तो नरदेव नूतदेव एरित्यनां छेनां मजेन एवो होय तोय
पण जे देहते जे ते मरण समय मं ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ नक्षत्र कण कुरु होय तो विष्टाय जाय छे ॥ ने बासे तो एवो जन्ते अ
मयो पण्योरहे तो किडा पडि जाय एवो देह छे ते देहने अर्थे जे पुरुष नूत प्राणिना द्रोहने करे छे ते पुरुष जे ते शृं पोताना अर्थने
जां ए छे नथि जां ए तो ते नूतनो द्रोह के वो छे तो जे द्रोह थकि ए पुरुष ने नरक नि प्रामि थाय छे ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
देहः किमन्नदातुः स्तं निपेक्षुर्मातुरेव च ॥ मातुः पितुर्वा बलिनः क्रतुरग्नेः शुनोपि वा ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने आज
देहते जे ते शृं अन्नना देनारा नां छे के पितानो छे ॥ के मातानो छे ॥ के मातानो पितानो तेनो छे ॥ के कोक बलियो होय
तेनो छे ॥ के जे एवे चातो बलि धो होय तेनो छे ॥ के अग्निनो छे के अथवा श्वाननो छे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवं साधा
रणं देहमव्यक्तप्रज्ञवाप्ययं ॥ कोविद्वानात्मसाल्लत्वा हंति जंतून् तृतेऽसतः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ए प्रकारे साधारण ए
वो ने माया ये करि ने छे उत्पत्ति स्थिति ने नाश जेनो एवो जे आ देहते ने आत्मानि पेठे मानि ने असत पुरुष विना बिजो एवो को
ए विवेकि पुरुष जे ते ए देहने अर्थे जंतूने मारे छे नथि मारतो ॥ १३ ॥ ॥ सप्तमे चोत्तम ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इदं
शरीरं पुरुषस्य मोहजं यथा पृथग् जैतिकमीयते गृहम् ॥ यथा दकैः पार्थिवतैजसैर्जनः कालेन जातो विरुतो ऽपि ॥ १४ ॥ ॥ इति श्री विमलैकांत धर्मप्रवर्तक श्री सहजानंद स्वामि शिष्य बलरामदास मुनिना सद्गुरु श्री गुणातीतानंद स्वा

सार

॥ १८ ॥

म्याज्ञयाकृतेविवेकसारदेहस्वरूपनिरूपणं नाम तृतीयं प्रकरणम् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देहनुजे ॥ ॥
 पणुं नेनाशपांमवापणुं तेः समस्कंधमांकल्युं छेजे आपुरुषनुं जेशरीरतेजे ते मोहमं थिय छे केतां अनादिकासनुं जे जी
 न्द्रु ॥ ॥ तेणे करिने पोते आत्मानि संघाथे एकपणे करिने मां न्युछे ने वस्तुगते तो जीवात्मा थकि जु दुछे ॥ ते के निपेठे तो
 जेम घरने विषेर त्यो जेम नुष्यते थकि मृत्तिकादिके करिने रच्युं जे घरते जे ते जु दु ॥ ॥ यछे ते म ॥ अने जलना परमाणुं ये
 करिने थयो जे परपोटे ते जेम नाशपामे छे ने पृथविना परमाणु ये करिने थयो जे घट अ ॥ ॥ द ॥ ॥ दार्थ ते जेम न शपां मे छे
 ने सुवर्णना परमाणु ये करिने थयो जे कुंडल आदिक पदार्थ ते जेम नाशपां मे छे ते म क ले करिने पंचभूतना विकारमां थिय
 यो एवो जन जेम नुष्यनो देह ते जे ते विकारने पांमतो थको नाशपामि जाय छे ॥ केतां जाडो पातलो पुष्ट दुबलो कालो गोरो
 रूपवान कुरूपवान आंधलो बुलो वेरो बोबडो बालजवान ने वृद्ध इत्यादिक विकारने पांमतो एवो मनुष्यनो देह जे ते काले
 करिने उत्पन्न थाय छे ते नाशपां मे छे ने जीवात्मा तो जन्मतो यन थिने मरतो यन थि एतो सदा अच्छेय अच्चेय अजर अमर
 ने अविनाशि छे ॥ १४ ॥ ॥ एविरित्ये निर्मल एवो जे एकांतिक धर्म तेना प्रवर्त्तक एवा जे श्री सहजानंद स्वामि ते मनो
 शिष्य एवो जे हुंबल रामदास मुनितेणे सदुरु श्री गुणातीतानंद स्वामि नि आज्ञाये करिने करयो जे श्री विवेकसार नामे ग्रंथ
 तेने विषे देहनुस्वरूपनिरूपण कल्युं तेना मे त्रिजुं प्रकरण जे ते संपूर्ण थयुं ॥ ३ ॥ ॥ अथ श्री हररे कान्तिक नक्त लक्षण प्रति
 ॥ ॥ स्मृतयः ॥ ॥ तत्र नवमस्कंधे अंबरीपराज लक्षणान्युक्तानि ॥ ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ अंबरीपो महाजागः सप्त
 दीपवतीं महीम् ॥ अव्ययांच श्रियं ब्रह्मा विभवं चातुलं चुवि ॥ १ ॥ मेनेऽति दुर्लभं पुंसां सर्वतत्त्वप्रसंस्तुतम् ॥ विद्वान्

विवेक
॥ १९ ॥

विचवनिवाणं तमो विशतियत्पुमान् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवं श्रीहरिना जं एकांतिक च कृतं तमना लक्षणं प्रतिपादन
करनाराजं श्लोकं तमने अर्थं सहितं लिखुं ॥ तं मानवमस्कंधने विषे अंबरीषराजानां लक्षणं कथां छेजे महाभाग्यशा
स्त्रि एवा अंबरीषनामेराजा जे ते सात छे द्वीप जे ना ए विजे पृथ्वी तेने पां मिने ॥ अने पृथ्वी तेने विषे नाशन पां मे ए विजे नां ना
प्रकार निराज समर्द्धि तेने पां मिने ने कोय नि उपमान देवाय एवुं जे ए श्वर्य तेने पां मिने ने पुरुष ने अति शो दुर्लभ एवुं जे ते सर्वे
तेने स्वप्न तुह्य ॥ १ ॥ ॥ केम जे विचव जे ए श्वर्य तेना नाशने जां ए तो ए वा जे पुरुष ते जे ते ए श्वर्य करि ने अथ वा जे ए श्व
र्य ने नाश करि ने मोहने पां मे छे ॥ केतां नां ना प्रकार नि जे राज्यादिक समर्द्धि तेने नाशवंत जां ए तो थ कोपण पुरुष जे ते सम
र्द्धि युं नि प्राप्ति करि ने मोहने पां म्यो थ को उन्मत्त येने कोइ ने गण तो न थि अथ वा ते समर्द्धि युं नाश पां मे तो ते नि वां शे मुळाई
ने मर छे ॥ १ ॥ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वासुदेवो जगवति तद्रक्तेषु च साधुषु ॥ प्राप्तो ज्ञावं परं विश्वं येने दंष्ट्रो ष्वस्मृत
म् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अंबरीषराजा तो वासुदेव जगवानने विषे ने ते जगवानना च कृत ए वा जे साधु पुरुष ते म
ने विषे परम ज्ञावने पां मता हवा ॥ केतां जगवानने जगवानना साधु नि अति मेहेनारेने सेवा करता हवा ॥ ने जे ज्ञावे क
रि ने केतं जगवानने साधु ने विषे जे अति शे ज्ञावते ए करि ने ते अंबरीषराजा जे ते ए आसर्वे विश्व जे ते अति शे ज तुच्छ मां
नी तुं हवुं ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वै मनःरुष्य पदं विद्वद्व्योर्द्वयं सिवै कुण्डगुणानुवर्णने ॥ करौ हरेर्मदिरमार्जनादि
षु श्रुतिं विद्वत्पुत्रोदये ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते अंबरीषराजा जे ते पोतानु जे मन तेने जगवानना चरणारवि
दने विषे करता हवाने पोतानां जे वचन तेमने जगवानना गुणनु जे वर्णन करवुं तेने विषे करता हवा ॥ अने पोताना हस्तने

सार

॥ १९ ॥

जग- । ननामंदिरनेविषेपुंजोवाखवोतथाखिपवुंएआदिकक्रियानेविषे करताहवाकेतांपोतानेसेवकजनतोघणाक
 छे तोयपणहरिनामंदिरमाजेपुंजोकाढवोतथाखपनादिबद्धि॥६॥ पोतेजकरताहवा श्रुतिजेपोतानाकांनतेनेजग
 वाननिक॥ नाउदयजेजगवाननिकथावुंथातिहोयतेसांजदवितेनेविषेकरताहवा॥४॥ ॥श्लोकः॥ ॥मुकुंदलि
 गालयदर्शनेदृशैतद्धृत्यगात्रस्पर्शेऽगसंगम्॥घ्राणंचतत्पादसरोजसौरजेश्रीमत्तुल्यस्यारसनांतदर्पिते॥५॥ ॥अर्थः॥
 ॥ अनेतेअंबरीषराजाजेतेजगवाननिमूर्त्तियोनेरेवानांजेमंदिरतेमनादर्शननेविषेनेत्रनेकरताहवाकेतांपोतानीआं
 ख्युंयेकरिनेजगवाननांमंदिरनेतेमंदिरनेविषेरहिजेजगवाननिमूर्त्तियुं तेमनांदर्शनकरताहवानेजगवाननाजेजक्त
 तेमन गात्रनास्पर्शनेविषेपोतानाशरीरनोसंगजेतेनेकरताहवा केतांजक्तजननेअतिशेहेतेकरिनेमलताहवा ॥ अने
 नारि काजेतेनेशोन्नायेजुक्तजेतुलसितेनोतेजगवाननाचरणारविंदनेविषेजेसुगंधतनेविषेकरताहवा केतांपोतानि
 नारि कायेकरिनेजगवाननाचरणारविंदनेकंठनेविषेचढ्यां एवांजेतुलसिनेपुष्पनाहारतेनासुगंधनेलेताहवानेजग
 वाददेष्टाएणद्वहुंजेअन्नतेनेविषेरसनानेकरताहवाकेतांजगवाननेजमाड्युं एवुंजेअन्नफलररा॥६॥ ॥श्लोकः॥
 ताहवापणजगवा- नेधस्यां विद्याद्वंदं द्विजुल्लसतादह॥ ॥५॥ ॥श्लोकः॥ ॥पादौहरेःक्षेत्रपदानुसर्पणेशिरोदृषी
 केशपदाब्जिवंदने॥ कामंचदास्येनतुकामकाम्ययायथोत्तमश्लोकजनाश्रयारतिः॥६॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवदिते
 अंबरीषराजाजेतेपोतानाजेपगतेमनेजगवाननाक्षेत्ररूपजेस्थानकतेप्रत्येचाखिनेजावु तेनेविषेकरताहवानेपोता
 नुजेमस्तकतेनेऋषिकजेइं द्विजुंनेनानियंताएवाजेजगवानतेमनाचरणारविंदनेवदनाकरवितेनेविषेकरताहवा ॥

विवेक
॥२०॥

कामजेषु पचंदनादिके करिने नगवाननिसेवा करवितेने नगवानने राजिकरवाने अर्थे करताहवा पण विषय नोग
नेपांमवानि इच्छायें करिने न करताहवा केमजे तो उत्तम श्लोक जे नगवान ते मना नक्त जनने आश्रिने रहिए विप्रीति जे
ते जे प्रकारे थाय ते म करताहवा केतां नगवानना एकांतिक नक्त जन जे ते जे म सेवाये नगवानने राजिकरिने जपो तेरा
जि थाय छे पण विषय नोग नेपांमिने राजि थाता नथिते म अंबरी पराजा पण सेवाना फल रूप जे नगवान नि प्रसन्नता ते
णे करिने पांते प्रसन्न थाताहवा पण विषय नोग नि प्राप्ति ये करिने प्रसन्न न थाताहवा ॥६॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गृहेषु
दारेषु मुते पुबं धुपु द्विपोत्तमस्यंदनवाजिपत्तिषु ॥ अक्षय्यरत्ना नरणा युधादिष्वनंतकोशेष्वकरोदसन्मतिम् ॥७॥ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने ते अंबरी सराजा जे ते पांता नां धरं स्त्रीयुं ने पुत्र ते मने विषे असत्य पणानि बुद्धि करताहवाने श्रेष्ठ एवा जे हाथि
रथ घोडाने पादा ते मने विषे पण असत्य पणानि मति करताहवा ॥ अने कोइ दिवस नाशन पांमे एवां जे रत्न धरां णाने आयु
ध ए आदिक अपार एवा जे द्रव्य ना चंदार ते मने विषे पण असत्य पणानि बुद्धि करताहवा केतां ए सर्वे नाशवंत ने तुच्छ छे ए
म जां एताहवा ॥७॥ ॥ सप्तमे नृसिंहं प्रति प्रह्लाद वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मामां प्रलोचयाम्यसक्तं कामेषु तैर्वरैः ॥
तत्संगं नीतां निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः ॥८॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ नागवतना सप्तमस्कंधने विषे नृसिंहं प्रति
प्रह्लाद कह छे हे नगव नृपंच विषय ना जे नोग ते मने विषे स्वप्नावे करिने आसक्त एवा जे हुं ते मुने विषय नोग रूप एवा जे व
र तेणे करिने ते मे लोचा वां मां अने हुं तो ते पंच विषय ना संगथ कि नयने पांम्यो छूं अने ते विषयने विषे दोष दृष्टिये करिने ते थ
कि वैराग्यने पांम्यो छूं अने ते विषय ना संगथ कि मुकावाने इच्छूं छूं ने एवा थ कोत मारा शरण ने पांम्यो छूं ॥८॥ ॥ श्लोकः ॥

सार

॥ २० ॥

नृत्यलक्षणजिज्ञासुर्नक्तंकामेष्वनोदयत् ॥ नवान्संसारबीजपुल्लदयग्रंथिषुप्रभुः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारेतमेके
 शोजेशुंहुं नक्तनेलांजावुं एवोच्छ्रुतो एवातांतमेनयितारं कवाछोतो वरने माग्य एविरित्येकहेता एवाजेतमेतेतमारोतो
 विजोअन्निप्रायछे तेपोताना नक्तनुं जे लक्षणतेने जां एवाने इच्छताथ काते नक्तने पंचविषयने विषे प्रेरता हवाते विष
 यतो केवाछे तो संसारनाबीजरूपछे कतां चोरा शिलाखजात्यना देहने विषे जन्ममृत्युनापमाडनाराछे ॥ अने वलिके वा
 छे तो जिवना ल्हदयने ग्रंथीनी पीठे बांधनाराछे ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नान्यथा तेऽखिलगुरो यदेत करुणात्मनः ॥ यस्तु
 आशिष आशास्तेन नृत्यः स तु वै वणिक् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे समग्रनागुरु एवा नगवान करुण ॥ १० ॥ ॥
 जे नि एवाजेतमेतेतमारो नक्तने पंचविषयना नोगने विषे प्रवरता ववुं घटेन हिकेतांतमे अतिशेदया लुछो माटे पोताना
 नक्तनुं अवलुथाय एमतो तमे करोजनहितथापि जेतमे एमक होछो ते तो पोताना नक्तनुं जे निष्कामपणुं ने सकामपणुं ते
 ने जां एवा सारुंक होछो अने वर माग्य एविरित्ये ज्यारेतमे नक्तप्रत्येक होछो तारे जे नक्ततमथ कि पंचविषयना नोगरू
 पिमनोरथने इच्छे ते तमारो नक्तनयिते तो वांणिया जे वोछे जेमवाणीयो होय ते वे पारकरेछे ते ला नपां मव ॥ १० ॥ ॥
 छे ते मते नक्त जेतमने नजेछे ते तमथ ॥ १० ॥ ॥ जे विषय सुखतेने पां मवाने नजेछे माटे एतो विषयनो नक्तछे पण तमारो
 नथो ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आशासानोन वै नृत्यः स्वामिन्याशिष आत्मनः ॥ न स्वामी नृत्यतः स्वाम्यमिच्छ ॥ योरा
 तिचाशिषः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे प्रज्ञोपोताने अर्थे जे पंचविषय नोग संबंधिमनोरथतेने जे नक्तपोताना स्वामि
 पासंथि इच्छेछे ते नक्तन कवाय अने पोताना नक्ततमथ कि पोताना स्वामि पणाने इच्छतां थको जे स्वामिने नक्तना मनोर

विवेक
॥ २१ ॥

यनेन आपच्छतेनेस्वामिपणनकेवाय ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहंत्वकामस्त्वद्भक्तस्त्वं चाम्यनपाश्रयः ॥ नान्यथेहाव
योरर्थो राजसेवकयोरिव ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेन गवन्हुंतो निष्काम एवौ तमारोन्नतछूं ॥ अनेतमेजेमारास्वा
मितेनेपणकोईनिअपेक्षानथिअनेजेमराजानेराजानाचा अनेपरस्परएकेकनिअपेक्षाछेतममारनेतमारनेनथिकेता
जेमराजानाचाकरराजानिचाकरीकरेछेतधनादिकपदार्थनेअर्थेकरेछेअनेतराजापणएमजाणेछे जेआचाकरहो
यतोमारिमोटपरहेएमजाणिनेतेचाकरनेराखेछे नेतेनेधनादिकपदार्थआहेतेहेछेहुंतोत ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥
तमपासेइच्छतो नथिअनेतमारिपणएमनर्थीजेप्रह्लादजेवामांटांमोटांमुनेअजेछे तेणेकरिनेमारिमोटाईयायएम
नर्थीकेमजेतमोतोपूर्णकामछोअनेअन्ननिउपस्यदयायेकरिनेतेनेसेवानुंअंगीकारकरोछोनेतेनेप्रसन्नथाओछो ॥
॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदि रासीशमेन त्वं स्ववरदर्षना ॥ कामानां त्वय संरोहं च वतस्तु वरणं वरम् ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः
हेवरनादेवावाला मध्येअष्टहंसमर्थजोतमेमुनेविषयज्ञांगरूपएवामनवांछितवरनेआपताहोतोतमथकिहुंएवरमा
मुंछूंजेनराहृदयनेविषेएंपंचविषयनाज्ञांगनिईच्छाजउपजेनहिएवरमागुछूंतेतमेरुपाकरिनेमुनेआपो ॥ १३ ॥
श्लोकः ॥ ॥ इंद्रियाणि मनः प्राण आत्मा धर्मा धृतिर्मतिः ॥ श्रीर्ज्ञेस्तेजः स्मृतिः सत्यं यस्य नश्यंति जन्मना ॥ १४ ॥
अर्थः ॥ ॥ अनेहृदयनेविषेपंचविषयनाज्ञांगनिईछानेउपजवेकरिनेजीवनीइंद्रियेन्द्रियांशपांमेछेतथामनतथाप्रा
णतथादेहतथाधर्मतथाधीरज्यतथाबुद्धितथाशोचतातथाज्ञातथाज्ञातथातेजतथास्मृति तथासत्यएसर्वेनाशपांमेछेकेतां
हृदयमांविषयज्ञांगनी इच्छाउपजवतरेइंद्रियुंआदिकसर्वेविषयज्ञांगनिप्राप्तिनाजतनमां प्रवरतेतारेतेएनेनाश

सार

॥ २१ ॥

थयांजांणवाअनेविषयजोगनीप्रामिनाजतननोत्यागकरिनेतमारिअक्तिनेविषेप्रवरतेतारेएनेसुफलथयांजांणवां
 ॥१४॥ ॥श्लोकः॥ ॥विमुंचतियदाकामानमानवोमनसिस्थितान्॥तर्ह्येवपुंडरीकाक्षजगवत्त्वायकल्पते॥१५॥
 अर्थः॥ ॥हेपुंडरीकाक्षकेतांकमलसरखांछेनेत्रजेनांएवाहेजगवन्मननेविषेरहिणविजेपंचविषयजोगनिइच्छा
 ओतेमनेज्यारतमारोअक्तसर्वेप्रकारेत्यागकरेछे तारेजजगवद्भावनेअर्थेकलपायछेकेतांतमारासाधर्म्यपणानेपां
 मेछेअनेतमेजेमपूर्णकामछोतेमतेअक्तपणपोतानेपूर्णकाममानतोथकोअखंडतमारिसेवानेविषेवरतेछे ॥१५॥
 चतुर्थेजगवदितरश्रेष्ठपदेच्छयास्वमनसिखिन्नोध्रुवांवक्ति॥ ॥श्लोकः॥ ॥समाधिनानैकजनेनयत्पदंदिदुःसनं
 दादय ऊर्ध्वरेतसः॥मासैरहंषड्विरमुष्यपादयोश्छायामुपेत्यापगतःपृथङ्मतिः॥१६॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेजगवतना
 चतुर्थस्कंधनेविषेजगद्विनाविजाश्रेष्ठपदनिइच्छायेकरिने पोतानामनमांखेदपांमतायकाधुवजीजेतेकेहेछेजे
 नैष्ठिकब्रह्मचारिएवारनकादकजेतेअनेकजन्मेकरिनेथयुंजे जगवाननिमूर्तिनेविषेपोतानाचित्तनुएकाग्रपणुंतेणे
 करिनेजगवाननापदनेपांमताहवाएवाजेआजगवानतमनाचरणकमलनिछायाकेतां गरुडजिउपस्थबेसिनेमुने
 दर्शनदेवानें पधार्यातेसमयमांमाराउपस्थपडिजेतेजगवाननाचरणारविंदनिछांयातेनेछमासेकरिनेहुंजेतेपांमि
 नेप्रथकछेमतिजेनिएवोथकोपोतोहवोकेतांआलोचयिष्येनिइच्छायेकरिनेजगवानथिविमुखययोजेहुंतेमुने
 धिकारछे॥१६॥ ॥श्लोकः॥ ॥अहोवतममानात्म्यमंदजाग्यस्यपश्यत॥जवच्छिदःपादमूलंगत्वायाचेयदं
 तवत्॥१७॥ ॥अर्थः॥ ॥केमजेअहोइतिआश्चर्येनेयतइतिखेदेमंदजाग्यवालोजेहुंतेमारुंअज्ञानिपणुतोतमे

वि वं क
॥ २२ ॥

जुवांते कियुंता जन्ममरणनाछेदना राजे जगवान ते मनाचरण कमलनासमिपने पांमिने नाशवंतने तुच्छ एवुं जे आलो
कनु विषयसुखतेने मागतो हवा ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मयैतत्प्रार्थितं व्यर्थं चिकित्सं वगता युषि ॥ प्रसाद्य
जगदात्मानं तपसा दुःप्रसादनम् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वल्लि जगवान पासे जे मे मायिकसुखमाग्युंते मु
ने मागतां पणन आवड्युं माटे मारु मागवुं ते खां दुछे एम ध्रुवजिक हे छे जे सर्वजगतना आत्मा एवाने दुःखे करिने पण राजि
न थाय एवा जे जगवान ते मने मे जे ते एते पकरिने प्रसन्न करिने एज माग्युं के तां ह मारा कुल मां कोय जे पदने न पांम्यो होय
एवुं जे मायिक पदतेने मारे पांम वुं छे एवि इच्छाये करिने जे मे तप कर्युं ते तपे करिने प्रसन्न थयाने चक्र जदो छे ए
थिरहित करिने पोतानि सेवारूप महासुखना आपनारा जे जगवान ते मने पांमिने पण मागि छे मां टप्यनि मन मां इच्छा
रूप जे मारि प्रार्थना ते जे ते व्यर्थ छे ते के निपे छे तो जे म आविर युं छे आवर दा जे नु एवो जे मनुष्य तेनु सारा वैध पासे ओस
धकराव वुंते म ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न वच्छिदमया चेहं न वं न्नाग्यविवर्जितः ॥ स्वाराज्यं यच्छतो मौढ्या
न्मानो मे निक्षितो बत ॥ ईश्वरात् क्षीणपुण्येन फलीकारानि बाधनः ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जग्ये रहित ए
वां दुं जे ते जन्ममरणना आपनारा एवा जे जगवान ते मना पासे जन्ममरणने मागतो हवा ॥ अने पोताना चक्र जनने पो
ताना स्वरूप नु जे सुखतेने आपता एवा जे जगवान ते पासे थि मारु जे मूर्ख पणु ते हेतु माटे मान जे आलो कनि मोटा इते जे ते
वत इति खेदे मे जे ते एमा गिति हवि ॥ ते के निपे छे तो जे म निर्धन एवा मनुष्य जे ते पांता उपस्थ राजि थयो एवो जे चक्रवर्ति
राजा ते पासे थि नाश पणने पांम्युं जे पोतानु जग्यते एकरिने कुस किये सहित एवि जे कणचितेने मागे ते म ॥ १९ ॥ ॥

सार

॥ २२ ॥

श्लोकः॥ ॥ नूनं विमुष्टमतस्तव मायया ते ये त्वां न वाप्यय विमोक्षणमन्यहेतोः ॥ अर्चतिकल्पकतरुंकुणपोपन्नो
ग्यमिच्छन्ति यत्स्पर्शजं निरयेऽपि नृणाम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जीवने जन्ममृत्युथि मुकावनाराने कल्पवृक्ष
रूप एवाजे तमे ते तमने जे जन अन्य जे विषय सुख ते हे माटे पूजे छे ने अतिशन कारो जे देह तेणे करि ने नो गवाय एवुं जे
विषय सुख तेने इच्छे छे माटे निश्चे ज ते मनुष्य जे ते तमारि माया ये करि ने चोरायि गइ छे बुद्धियां जे मनि एवा छे के मजे पंच
विषय ना संबंधे करि ने थयुं जे एते दोषां वने नरक ने विषे पण मले छे ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यानि र्दतिस्तनु नृ

तां तव पादपद्मध्यानाद्भवज्जनकथाश्रवणेन वा स्यात् ॥ सा ब्रह्मणि स्वमहिमं न्यपि नाथमात्रं किं त्वंतद्वाप्सि दुःखितात्प
ततां विमानात् ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सकाम न्रावे करि ने न जनारा जे मनुष्य ते मने स्वर्गादि सुख नि प्राप्ति था
य छे ने निष्कामि जन ने तो ते सुख नि प्राप्ति था ति नथि एम जो तमे के हेता हो तो हे न गवान् त्यां हुं क हुं छुं हे नाथ देह धारि जे ते
मने तमारा चरणारविंद नु जे ध्यान करवुं ते मां थि जे सुख थाय छे ने तमारा नक्त जन नि कथानु जे सां न द्यवु तेणे करि ने जे
सुख थाय छे ते सुख जे ते पोतानो छे महिमा जे मां एवुं जे ब्रह्म ते मने विषे पण नथि तारका लरूपि जे खडग तेणे करि ने छे दि
नां स्खुं जे विमान ते थ कि हे ठ पडता एवा जे स्वर्गादि कलां कमरि नारा सकाम जन ते मने ते सुख न होय ते मां शुं कवुं ॥ २१ ॥

श्लोकः ॥ ॥ नृक्तिं मुहुः प्रवहतां त्वयि मे प्ररंगो न्यूयादनंतमहताममदाशयानाम् ॥ येनां जसो द्वेण मुख्यसनं न
वाब्धिनेष्ये न वदुण कथाऽमृतपानमत्तः ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते माटे हे अनंत तमार विषे नृक्ति जे ते नवारं वार क
रताने निर्मल छे अंतःकरण ते जे मनां एवा जे मोटा साधु पुरुष ते मनो खरं खरो समागम जे ते थावां ॥ के मजे जे मां टा पुरु

विवेक

॥ २३ ॥

पनेप्रसंगेकरिनेतमारागुणनिकथारूपिजेअमृततेनेपानेकरिने मत्तकेतांतमारागुणनेचरित्रनिकथारूपिजेअमृततेनुं
कांनेकरिनेजेपानकरवुंतमांअतिशेअसक्तएवोहुंजेतेवहुंछेदुःखजेमांनेअतिअयंकरएवोजेसंसाररूपिसमुद्रतेनेअ
नायासेकरिनेतरिजायिश ॥ २२ ॥ ॥ तत्रविदुरंप्रतिमैत्रेयवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवैमुकुंदस्यपदारविंद
योरजोजुषस्तातत्रवाद्दृशजनाः ॥ वांछंतिदृष्टुं यथामात्मनोयदृच्छयाद्यमनःसमर्द्धयः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेमैत्रेयमुनिजेतेविदुरजिप्रत्येकहेछे हेतातकेतहेविदुरअगवाननाचरणारविंदनुजेरजतेनेसेवताएवाजेतमसर
खाजनतेजेतेअगवाननुजेदासपणुकेतांदासजावेकरिनेअगवाननिसेवाकरवितेविनाबिजोकांईपोतानोअर्थजेप्र
योजनतेनेइच्छतानथिकेतांईश्वरइच्छतेमद्वयुंतेणेकरिनेछेमननेविपेसमर्द्धिजेमनेएवाछे केतांजेवुंतेवुंमद्वयुं
तेणेकरिनेपोतानामनमांसंतोपराखिनेदेहनिरवाहकरताथकाअगवाननिएकांतिकअक्तिकरेछेएवातमसरखाअग
वाननाएकांतिकअक्तछेमांछेधुवजिपणअन्यपदार्थदेखुछेमांनिनेअगवाननिअक्तिनेअगवाननाएकांतिक
अक्तनोसमागममागताहवा ॥ २३ ॥ ॥ वासुदेवमाहात्म्येमरुतेदेववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अक्ताएकांतिकास्ते
क्षरपरमपदेसेवयातेतुहीनंवासैश्वर्यादिनेच्छंत्यतिशयितसुखंतापिकैवल्यमोक्षं ॥ तद्युक्तंत्वात्मनोपिश्वपचकुलज
नुर्मानयंत्युत्तमंवैतंत्वामेकांतधर्माश्रयणमुपगताः श्रीमहापूरुषंस्मः ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेवासुदेवमाहात्म्यने
विषे ॥ मरुतेदेवजेतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछे हेअगवन्तमाराएकांतिकएवाजेअक्ततेजेतेतोतमारुअक्षरछेना
मजेनुंनेसर्वथकिश्रेष्ठएवुंजेधामतेनेविषेतमारिसेवायेकरिनेरहितएविसाद्योक्त्यमुक्तितथासाष्टिमुक्तितथासारूप्यमु

सार

॥ २३ ॥

क्तिते मनेन नथि इच्छता तथा अतिशेछे सुख जेने विषे एवो जे कै वदय मोक्ष तेने यपण नथि इच्छता अने तमारि जे सेवा तेणे जु
कएवु तो पोतानु श्वपचना कुलने विषे जे जन्म तेने यपण श्रेष्ठ माने छे माटे एकांतिक एवो जे धर्म तेना आधारने लक्ष्मी जिते
माणे जुक्तने महापुरुष एवा जेतमे ते तमने अमे जेतने श्रेष्ठ पांस्या छइये ॥ २४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रियतया अधिक या त्ददि चिं
तनं विदधते तव ये न्नुविते विन्नो ॥ न परमेषु सुखं न दिवः सुखं न कमयंति धरैक नरेशताम् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ हवे दुर्गा
जे तेस्तवन करे छे हे विन्नो न्नुविने विषे अधिक एवि जेतमारे विषे प्रियता तेणिये करिने जे जन पोताना त्ददयने विषे तमारु
चितवन करे छे ते जे ते ब्रह्मना स्थान कनु जे सुख तेने नथि इच्छता तथा देव लोक नु जे सुखने प्रथवि नु चक्रवर्त्ति जे राज्य तेने
नथि इच्छता ॥ २५ ॥ ॥ षष्ठे इंद्रं प्रति वृत्रासुरवचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पुंसां किं द्वैकांतधियां स्वकानां याः संपदो दिवि
न्ममौरसायाम् ॥ नराति यद्वेष उद्देग आधिर्मदः कलिव्यसनं संप्रयासः ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे जागवतना छठा स्कंध
ने विषे इंद्र प्रत्ये वृत्रासुर कहे छे हे इंद्र हमारा स्वामी जे जगवान ते जे ते जे समर्द्धियुं स्वर्ग लोकने विषे छे ते जे समर्द्धियुं पृथवि
लोक मां छे ते जे समर्द्धियुं सातल मां छे ते समर्द्धियुं ने पोताना एकं तिक नक्त जनने नथि आपता ॥ केम जे जे समर्द्धिये क
रिने परस्पर वेर जे ते थाय छे ते जे समर्द्धिने नाश करिने मनने विषे उद्देगने पिडा जेत थाय छे ते जे समर्द्धिने जांगे करिने मोटा
पुरुषने पणन गणवापण जे ते थाय छे ते जे समर्द्धिने अर्थ परस्पर कदह जेत थाय छे ते जे समर्द्धिये करिने व्यसन जेत जुग
दुरम बुं तथा मृगया करवि तथा परस्त्रिना संग करवा तथा दारुमद्यने जांग्य ते मनुपान करवु तथा मांस खावु एआदिक ना
ना प्रकारनां फल थाय छे ते जे समर्द्धियुं पांमवाने अर्थे संप्रयास जेरात्य दिवस दश परदश आथ डबुं ने कोइ कनिचा करि

विवेक
॥ २४ ॥

करविइत्यादिकदाग्वडांथायछे माटेअपारदुःखेजुक्तजेतेसमर्द्धियुंतेमनेसुखदायकएवाजेअगवानतेपोतानाएकां
तिकअक्तनेंदतानथि ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्रैवर्गिकायामविघातमस्मत्पतिर्विधत्तेपुरुषस्यशक्र ॥ ततो
ऽनुमंयोअगवत्प्रसादायादुर्लभोऽकिंचनगोचरोऽन्यैः ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारपोतानाएकांतिकअक्तने
अगवानसुंआपेछेएमजातुंकेहेतोहोयतोहेइंद्रत्याहुंकहुंछुंहेशक्रहेमारापतिजेतेपोतानापुरुषनेकेतांपोतानाएकांति
कअक्तजननेधर्मअर्थनेकामनेअर्थजेप्रयासतेनुंजेनाशकरवापणुंतेनेआपेछे ॥ अनेतेधर्मअर्थनेकामपांमवाने
अर्थजेप्रयासतेमांथिजेनिवर्त्तिपांमवितेणेकरिनेअगवाननिप्रसन्नताजेतेअनुमानकरवाजोग्यछेकेतांधर्मअर्थने
कामपांमवामाटेज्यारेअक्तजनप्रयासनकरेतारेतेनाउपस्यअगवानराजिथयाएमजाणवुंकेमजेएविजेएअगवान
निप्रसन्नताजेतेनिष्कामिएवाजेअक्तजनतेमनेजपांमवाजोग्यछे नेअन्यजेसकामिजनतेमाणंतेप्रसन्नतापांम
विघणिदुर्लभछे ॥ २७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहंहरेतवपादैकमूलदासानुदासांचविताऽस्मिञ्चयः ॥ मनः
स्मरेतामुपतेर्गुणांस्तेगृणीतवाक्कर्मकरोतुकायः ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेतेवृत्रारुरजेतेएविरित्येइंद्र
नेपोतानोअचिआहंनेअगवाननिप्रार्थनाकरेछे हेहरेहुंजेतेतमारांचरणकमलछेआश्रयकरवारूपजेमनेए
जेतमाराएकंतिकदासजनतेमनो दासजेतेथायिशकेतांतमाराचरणकमलनिसेव दासहुंछुंछुंथांथिमद्वेपणतमाराच
रणारविंदनासेवकएवाजेएकांतिकअक्तजनतेमनोदासमुनेरुपाकरिनेकरो ॥ अनेमारुमनजेतेप्राणनानाथएवाजे
तमेतेतमारागुणेनजनिरंतरसंचाररेछे ॥ रेवांणिजेतेतमारागुणनुजनिरंतरगानकरोनेमारुशरीरजेतेतमारीसेवाने

सार

॥ २४ ॥

करो ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ननाकपृष्ठं न च पारमं ध्वं न सार्वभौमं न रसाधिपत्यम् ॥ न योगसिद्धीरपुनर्न वं वासमं ज
 सत्वाविरहप्यकांक्षे ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेतमेहो जेतारे दामपणानुसुं प्रयोजनछे विजामोटां स्थानरूपफल
 हुंतुने आपिस एमजोतमे केता होतोत्यं कहुंछुं ॥ हे समंजस केतां सर्वसौभाग्यनाचंडारतमाने मुकिने स्वर्गलोक उपर्यर
 ल्युं जे ध्रुवपद तेने हुं जे तेन थिइ छतोने ब्रह्मान लोकनेन थिइ छतोने सर्वपृथविनुचक्रवर्तिराजापणुतेनेन थिइ छतोने रसा
 तल्लोको कनु अधिपतिपणुतेने पणन थिइ छतो ॥ अने नाना प्रकारनि अष्टांगयोगे करिने पमाय एविजे सिद्धियुं तेमने पण
 न थिइ छतोने चार प्रकारनो जेमोक्षतेने पणन थिइ छतो ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अजातपक्षा इव मातरं खगास्तन्यं
 यथावत्सतराः क्षुधार्ताः ॥ प्रियं प्रिये वय्युषितं विषण्णमनोऽरविं दाक्षदिव दृक्षते त्वाम् ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारे शुंइ
 छे छेतो हे कमलनयनन थि आवि पांखुं जेमने एवां जे पक्षिनां नांवाच्यां ते जे ते परतं चने पुढ आदिक विजां पक्षिये पिडा
 ने पमाख्यां थकां जेमपोतानि माताने इच्छे छे तेमत्रिविधितापे करिने बलतुं एवुं मारुमन जे ते तमारि मूर्तिनां दर्शन करवा
 ने छे छे ने दामणे करिने बांध्याने च्छे करिने पिडातां एवां जे अतिशेनां नांवा छे हां ते जेमपोतानि माना आंचक्षमां थि
 निसल्युं जे दुध तेने इच्छे छे तेम कर्म करिने बंधनने पांभ्युं एवुं मारुमन जे ते तमारां दर्शनने इच्छे छे अने पोताना पतिने वियोगे
 करिने पीडाने पांमति एविजे पतिव्रता स्त्री ते जे ते जेम परदेश गये जे पोताना पतितेने पामवाने इच्छे छे तेम तमार वियोगे
 करिने खेदने पांम तुं जेम मारुमन ते तमने जोवाने इच्छे छे ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ममां त्तम श्लोक जने
 पुंसख्यं संसारचक्रे भ्रमतः स्वकर्मभिः ॥ त्वन्मायया त्मात्मजदारगे हेष्वासक्तचित्तस्य न नाथ नृयात् ॥ ३१ ॥ ॥

विवेक
॥ २५ ॥

॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपोतानेकर्मकरिनेसंसाररूपिचक्रनेविषेज्जमतोएवोजेहुंतमारउत्तमछेकीर्त्तिजंमनिएवाजेत
मेततमाराएकांतिकज्जजननेविषेसखापणुंजंतेथावोपणह्नाथतमारिमायायेकरिनेदेहपुत्रस्त्रीने घरनेविषेआस
क्तछेचिततेजेनुंएवोजेहुंतमारपाछिफरिनेतेदेहादिकनेविषेआसक्तिजेतेनथावो ॥ ३१ ॥ ॥ एकादशजनकंप्रति
योगेश्वरवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शृण्वन्सुन्नद्राणिरथांगपाणेर्जन्मानिकर्माणिचयानिलोके ॥ गीतानि
नामानितदर्थकानिगायन्विद्वज्जोविचरेदसंगः ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेजागवतनाएगदशस्कंधनेविषेजन
कराजाप्रत्येयोगेश्वरजंतेकहंछे जंमायिकपदार्थनेविषेआरक्तियेराहेतअनेगछेक्षोकनिसाजतेजेथकिएवोजेजा
गवतिपुरुषतेजेतेशास्त्रजंतेनेविषेगानकस्यां एवातथाअत्यंतरुडांएवांजेज्जगवाननं जन्मतथाकर्मतथातेज्जगवान
जछेप्रतिपादनकरवाजोग्यअर्थतेजेमनो एवाजेनांमतेमनेसांज्जदतोथकोतथागांनकरतोथक ॥ ॥ श्लोकनेविषेवि
चर ॥ ३२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवंव्रतःस्वप्रियनामकीर्त्याजाता नुरागोद्भूतःस्मितः ॥ हसत्यथारोदितिरौतिगाय
त्युन्मादवत्यतिलोकवात्यः ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेएप्रकारनुछेव्रतांततेजेनुंएवोअनेपोतानेवासाएवाजे
नारायणतेमनुंजेनामतेनुंजेगांनकरवुं तेणेकरिनेतेज्जगवाननेविषेउत्पन्नथयोनेअनुरागतेजेनेएवोनेद्रविजाछे
चित्ततेजे एवोजेएप्रेमिज्जजनतेजेतपोतानासमीपेआवताएवाजेज्जगवानतेमनेदेरिदेहंछेदेहेगरेनेहसेछेअने
एद्विधाथकिअनंतरपोताछेदेजाताएवाजेज्जगवानतेमनेजोइनेउचेस्वरेकरिनेरुदनकरेछे तथातेहरिनेबोलावेछेतथा
तेमनुगानकरेछेतथाकोइकगांडानिपेठेक्षोकथकिवास्थएवोथकोअतिनृत्यकरेछे ॥ ३३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नकामकर्म

सार

॥ २५ ॥

बीजानां यस्य चेतसि संभवः ॥ वासुदेवैकनिर्लयः सर्वज्ञगवतात्तमः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे नक्तनाचित
 ने विषे काम जे विषय अने ते विषयने अर्थे जे कर्म करवाते मने जे वासनायुं ते मनी जे उत्पत्ति ते जे ते जे नक्तनाचित ने विषे
 नष्टि एवो अने वाः देव ते जे छे एक ध्याने करि ने पांमवानुं स्थान कते जे ने एवां जे नक्त ते जे ते नगवानना जे नक्त ते मने
 ध्ये निश्चे उत्तम नक्त छे ॥ ३४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्रिचुवनविभवहेतुः स्य कुंठस्मृतिरजितात्मसुरादिर्निर्विभ्रम्या
 त् ॥ न च क्षतिर्न गवत्पदं पृथिव्यद्वयनिमिषार्द्धमपि सर्वैर्धनवाय्यः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने नयिकुंठित थई स्मृ
 ति जे नि एवो अने अजित जे हरिते मने विषे छे मन ते जे मनां एवा जे देवता तथा ऋषि आदिक ते मणे पण खोख वा जोग्य ए
 वुं जे नगवान् चरण कमल ते थकि त्रिचुवन जे स्वर्ग मृत्यु ने पाताल ते ना विभव जे खान पांनादिक जोग ते मने अर्थे पण
 खवने निःस्पृह जे अर्पण एतलिवार पण चक्षु तो नथि एवो जे नक्त ते जे ते वैष्णव जे ते मने मध्ये मुख्य छे ॥ ३५ ॥ ॥ श्लोकः ॥
 नगवत उरु विक्रमांघ्रि शाखानखमणिचंद्रिकयानिरस्ततापे ॥ हृदिकथमुपसीदतां पुनः सप्रभवति चंद्र इवादि तेऽर्क
 तापः ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अध्यात्म अधिभूत ने अधिदैव ए जे अण ताप ते जे मां गे एवो छे एवां सार ते ने
 विषे ते एवा जे नक्त ते जे ते नगवानना चरणारविंद थकि के मन चक्षायमान थाय एम जात मे के हेता होतां हरान्त
 ने त्यां हुं जे ते कहुं छुं ते सुं तो नगवान जे ते मनां मोटां छे विक्रम ते जे नां एवां जे चरण ते मनि शाखारूप जे आंगलियु ते मना
 नखरूपिया जे मणिते मनि जे शीतल कांतिते ए येंटा ह्या छे ताप ते जे नां एवां जे पांता ने पांम्या एवा जे नक्त जन ते मनु हृदय
 ते ने विषे ते नगवान ने पांम्या एवा जे नक्त जन ते मने जे संसार ना ताप ते जे ते पाछो के मथाय छे शुं नथि जया तां ते म ॥ ३६ ॥

विवेक
॥ २६ ॥

श्लोकः ॥ ॥ विस्तृतहृदयं नयस्य माक्षादरिवशाच्चिहितोप्यघौघनाशः ॥ प्रणयरशनयाधृतांघ्रिपद्मः सन्नवति
न्नागवतप्रधानउक्तः ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एप्रकारेन्नागवतन्नक्तनां जे समग्रक्षणे तेनु जे केंवुं तेणे करिने जन
कराजानां जे प्रश्रुतेनां जे उत्तरतेने कहिने हवें ते उत्तम एवां जे नक्ततेनु जे असाधारण लक्षण तेने कहें छे ते सुतो कोई कज
न जे तेणे परवशपणे करिने हेनारायण इत्यादिक जे नाम ते मणे करिने बोझाव्याथकापण पापना जे समूह तेना नाशना क
रनारा एवाने नक्तजन जे तेणे प्रेमरूपि जे दारडितेणे करिने धारण करयां छे चरण कमल ते जे मनां एवा जे प्रत्यक्ष नगवा
न ते जे ते जे नक्तनु हृदय जे तेने नथि मुक्ता एवां जे नक्तते जे ते नगवानना जे नक्तते मने मध्ये मुख्य कथ्यां छे ॥ ३७ ॥ वि
ष्णुपुराणे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नसुखं देवराजस्य नसुखं चक्रवर्तिनः ॥ यादृशं वीतरागस्य मुनेरेकांतवा
सिनः ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकांतिक नक्तने समऊवानिरीत्य विष्णुपुराणे ने विषे केहे छे जे नगवान विनास
वपदार्थने विषे प्रीतिये रहितने एकांतने विषे छे निवास जेने केतां एकांत्य मांवे सिने श्रीहरिनु ध्यान करतो एवा जे वैराग्य
वान मुनितेने जे प्रकारनु सुख छे तेवु सुख तो सर्व देवनो राजा जे इंद्र तेने नथिने सर्व पृथ विना जे चक्रवर्ति राजा तेने पणन
थितारे विजादेव मनुष्यने तो क्यांशि जहोय ॥ ३८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गर्जे व्याधौ श्मशाने च पुराणे जायते मतिः ॥ सा चैव
चेत्सदा तिष्ठेत्कोनमुच्येत बंधनात् ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे गर्ज वासनां दुःख जोईने जे विगर्जने विषे जीवने बुद्धि था
य छे ने देहने विषे रागे करिने थै इ जे पीडा तेने विषे जे विबुद्धि थाय छे ने मृदावलतां जोईने मशां मां जे विवैराग्ये जुक्त मनु
ष्यनि बुद्धि थाय छे ने पुराणे ने विषे केतां कथा के छे सां नक्षे ते समय मां जे विज्ञान वैराग्य धर्मने नक्तिये जुक्त बुद्धि थाय

सार

॥ २६ ॥

छे ॥ तेविनेतेविजतेबुद्धिजंतेजोसदाकाक्षरहंतांकोणमनुष्यजन्ममरणनाबंधनथकिनमुकायसर्वमुकाय ॥ ३९ ॥
 श्लोकः ॥ ॥बंधमोक्षविज्ञागज्ञोबुद्धाचेन्मोक्षणेच्छया॥उपायान्वेषणयुक्तःकोनमुच्येतबंधनात्॥४०॥ ॥अर्थः॥
 ॥अनेबंधनेमोक्षनाविज्ञागनेजांणनारोकेतांएमकस्याथि जन्ममरणथाशेनेएमकस्येजन्ममरणथिमुकावाशेएम
 जांणतो एवोजेमनुष्यतेजेतेबंधमोक्षनाविज्ञागनेजांणिनेमोक्षनिइच्छायेंकरिनेतेजन्ममरणथिमुकायानाउपाय
 नुजेखोखवुंतेनेविषेयुक्तकेतांतेजन्ममरणनाबंधनथिद्युत्यानाउपायनेकरतो एवोजेमनुष्यतेजेतेबंधनथिकोणन
 मुकाय ॥ ४० ॥ ॥श्लोकः॥ ॥तत्कर्मयन्त्रबंधायसाविद्यायाविमुक्तये ॥आयारायाऽपरंकर्मविद्याऽन्याशि
 द्यनैपुणम् ॥ ४१ ॥ ॥अर्थः॥ ॥माटेतेजकर्मजेतेजांणवुंतेकियुंतोजीवनाबंधननेअर्थेनथायतेकेतांजेकर्मक
 स्याथिजीबनेबंधननथाय तेनुजनामकर्मजेतेजांणवुंतेमुक्तिनेअर्थेजेविद्यातेजविद्याकेतांजेविद्यान्नणिनेजीवज
 न्ममरणथिमुक्तयेनेजगवाननाधामनेपांमेतेनुजनामविद्याजेतेजांणवि ॥ अनेअ लोकनिजेमाटप्यनेपंचविषयनुं
 सुखपांमवानेअर्थेजेबिजुकर्मकरवुंतेतोकेवलप्रयासनेअर्थेछे केतांजगवाननिचक्तिविनाजेबिजुकर्मतेतोकेवल
 कुसकाकुट्यजेवुव्यच्छेनेपोतानिमुक्तिनाउपजोगमांनआवि एविजेबिजिविद्यातेजेशिष्यजेपोतानिचातुरितेनु
 डापणजांणवुं ॥ ४१ ॥ ॥श्लोकः॥ ॥नात्यक्कासुखमाप्नोतिनात्यक्काविंदतेपरं ॥ नात्यक्काचात्रयःशेतेस
 र्वत्यक्कासुखीचवेत् ॥ ४२ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेपंचविषयनोत्यागकस्याविनाजीवजेतेसुखनेपांमतोनथिनेत्या
 गकस्याविनापरमात्मानास्वरूपनेजांणतोनथि ॥ अनेत्यागकस्याविनानिर्जयसुतोनथि माटेसर्वनोत्यागकरिनेजी

विवेक
॥ २७ ॥

卷之六

वज्रतस्मुखीथायछे॥४२॥ ॥पंचमेकप्रचदेवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥नायंदहोदहजाजांनृलोकैकक्षान्कामानर्हते
विडुजांये॥तपोदिव्यंपुत्रकायेनसत्वंशुद्धोधस्माद्ब्रह्मसौख्यंत्यनतम्॥४३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवे श्रीकृष्णदेवन्नगवानजे
तेपातानां प्रत्येकहेछे हेपुत्रोआनरलोकनेविषे जेदेहधारिजीवनेआमन् व्यदेहप्राप्तथयोछेतदेहेजेतेआतेकष्टनादे
नारानेविधानाखानाराजेनुंडतेमनेपणछेएवाजेविषयभोगतेमनेभोगववाजोग्यनथि॥नेआमनुष्यदेहतोउल्हष्टए
वुंजेतपतेकरवाजोग्यछे जेतपेकरिनेआजीवनुंअंतःकरणजेतेशुद्धथायछे नेजेशुद्धअंतःकरणथयाथकिअनंतएवुं
जब्रह्ममुखतेजेतेपमायछे॥४३॥ ॥पंचमेकप्रचदेवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥नतस्य त्वग्रहायसाक्षाद्वरी
यः॥प्रतिपद्यःसमासन्॥स्वप्नेनिरुक्त्याग्निहमेधिसौख्यंनयस्यहेयानुमितंस्वयंस्यात्॥४४॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेपं
चमने।वेपेज न्नरतजिजेतेरहूणराजाप्रत्येकहेछेहेराजारहूणजेउपनिषदछे तेनेविषेतोहिंसानोरागद्वेषादिकेरहि
तएणेछेद्वेषादितेनेम्यक्प्रकारछे तोयपणजेपुरुषने हस्याश्रमसंबंधिजेसुखतेजेतेस्वप्नेदृष्टांतेकरिनेपोताने
जाणेजत्यागकरवाजोग्यनथि पुंदिपुच्छदेष्टादि श्रेष्ठएविजेतेउपनिषदरूपवांगितेजेतेसाक्षात्कारतत्त्वनुग्रहणक
रतेनेअर्थेनथियाति॥केतांजे रुपनेपंचावेषयनारुद्रदेविदेवैराष्ट्रदेविते रुपजेतेउपानेषदनेसांनलेछेनेनलेछे
तोपणतेनेआत्मस्वरूपनुंसाक्षात्कारादितिथानुं॥४४॥ ॥तत्रप्रह्लादवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥हरिर्हिसाक्षा
द्भगवान्शरीरिणामात्माळषाणामि तोयमीप्सितं॥हित्वामहांस्तंयदिसज्जतेगृहेतदामहत्वंवयसादंपतीनां॥४५॥
अर्थः॥ ॥हवेप्रह्लादजिकहेछे जेभक्तजननिपीडानाहरनाराएवाजेराक्षातन्नगवानतेजेतेदेहधारिमात्रनाआ

सार

॥ २७ ॥

त्माछे केतांजीवनरूपछे जेमऊषजेमीनतेमनेवांछितएवुंजेजलतेजलजेतेआत्माछे तेमएवाजेनगवानतेनोत्याग
 करिनेजोगृहनेविषेआसक्तथायछे ॥ तोतेपुरुषअतिशेमांठोकेवातोहोयतोपणतेनिजेमोठ्यपतेजेतेअवस्थायेकांने
 जछेपणज्ञानादिकेकरिनेनथि ॥ जेमठंपतिजेस्त्रीनेरुषतेमनिजेमोठ्यपतेअवस्थायेकरिनेजकेहेवायछेतेम ॥ ४५ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ यथैहकाष्मिककामक्षंपटःसुतेषुदारेषुधनेषुचितयन् ॥ शंकैतविद्वान्कुक्षेवरात्ययाद्यस्तस्ययत्नः
 श्रमएवकेवलं ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ हेनगवन्आलोकनेपरलोकसंबंधिजेकांमसुखतेनेविषेक्षंपटएवोजेअ
 निजनतेजेतेपुत्रस्त्रिनेधनतेनेविषेजोगक्षेमनेविचारतोयकोजेमनुंडोएवोजेआदेहतेनानृत्युंथकिशंकानेपांमेछे ॥ ते
 मज्ञानिथकोपणजोशंकानेपांमेतोतेनोजेजलतेजेतेकेवलश्रमजछे ॥ ४६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तन्नःप्रज्ञोत्वंकुक्षे
 वरार्षितांत्वन्माययाहंममतामधोक्षज ॥ त्रिधामयेनाशुवयंसुदुर्निदांविधेहियोगंत्वयिनःस्वप्नावमिति ॥ ४७ ॥
 अर्थः ॥ तेकारणपणामाटेहेप्रज्ञाहेअधोक्षजतमारंविषसहजवासनारूपएवोजेयोगतेनेतमेजेतेजअमनेआपो ॥
 जेयोगेकरिनेअमेंजेतेतमारिमायातेणेअमाराकुत्सितदेहनेविषेअर्पणकरिणविजेअहंममतातेनोतत्कादत्यागकरि
 ये ॥ तेअहंममताकेविछेतोतमारविषेजेयोगकदातेविनाजेविजाउपायतेमणकरिनेसर्वप्रकारेत्यागकरवानेंअर्थेअ
 शक्यएदिछे ॥ ४७ ॥ ॥ ग्रंथांतरेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ लब्ध्यानीष्टानिवस्तूनिप्रदातुंहरयेमुदा ॥ तूर्णयस्यमनोह
 षंसन्नक्तोज्ञानिनांवरः ॥ ४८ ॥ ॥ इतिविमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यवल्लभरामदासमुनिनासद्गु
 रुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतेश्रीविवेकसारएकांतिकनक्तलक्षणनिरूपणं नामचतुर्थप्रकरणम् ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक

॥ २८ ॥

हवेग्रंथांतरनेविषेज्ञानिचक्रनुलक्षणकेहेछे जेपोतानेप्राप्तथयाएवं जेआलेखेवालाएलएतेदेखादेकि नेतका
लउता लांजगवाननेआपवानेअरे जेचक्र मनजेतेराजिथायछेतेचक्रजेतेज्ञानिचक्रनेमध्येश्रेष्ठजाएवो ॥ ॥
॥ ४८ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिकधर्मतेनाप्रवर्तकएवाजेश्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवोजेहुंबल
राः ॥ १५ ॥ नितेणेसद्गुरुः प्रीतिपुण्यो दीक्षादायकः ॥ १६ ॥ एवो जेविवेकसारनामेग्रंथतमेएकांतिकच
क्रनांलक्षणनिरूपणकस्यां एनामेचो प्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ४ ॥ ॥ अथमनुष्यदेहस्यजगवद्भजनोपयोगित
यातच्छ्रेष्ठत्वाच्चिवाचिकाः स्मृतयः ॥ तत्रपंचमेदेवतावचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहोअमाषांकेमकारिशेचनं
प्रसन्नएषांस्विदुःखंहरिः ॥ ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमनु
ष्यदेहजेतेनुजगवाननिचक्रनेविषेउपयोगमं आववापणुंछे माटेतेमनुष्यदेहनाश्रेष्ठपणानाकेहेनाराजे श्लोकतेम
नेअर्थेसहितलिखुंछुं ॥ तेमांजागवतनापंचमनेवंपेदे जाजेतेकेहेछे ॥ अहो तिताश्रयेजगवाननीसेवानाउपजा
गमं आवे एवुंजमनुष्यनेविषेजन्मतेजेतेआचरतखंडरूपआंगणमांजेजातेदेखेपांम्युंछे ॥ एआलेखेवालेदेखे
शुं पुण्यकरुं हरेजे एयेकरिनेअमनेमनुष्य जन्मप्राप्तथं अथवाशुं एमनेसाधनविनानाजपोतेजगवानप्रसन्न
थाताहवाजेएमनेमनुष्यनुंजन्मप्राप्तथयुं ॥ केमजेएप्रकारनुंजेपुण्यतेनुंदुष्करपणुंछे माटेजगवानप्रसन्नथयाविना
मनुष्यनुंजन्मप्राप्तथायनहि ॥ अनेजेचरतखंडनेविषेमनुष्यनाजन्मनिअमनेतोकेवसस्पहावर्तेछे पणप्राप्तनथिया
तुं ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ किंदुष्करैर्नः क्रतुचिस्तपोव्रतैर्दानादिचिर्वाद्युजयेन फल्गुना ॥ नयन्ननारायणपादपंक

सार

॥ २८ ॥

जस्मृतिः प्रमुष्टातिशयैर्द्रयोत्सवा ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेन्दुष्कर एवाजे तनेदांनादिकते मणे करिने जे
अमने तुछ एवा स्वर्गनि प्राप्तिथई ते मणे करिने पण शुंफस थयुंकांइ नयि थयुं ॥ केम जे जे स्वर्गनि विषे नारायण नाचरण क
मसनि तिजे तेन थिकां जे अतिशे ॥ द्रयोना जे विषय नागते थाकते ॥ तिजे तेना शपां छि ॥ छि हवि ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥
कल्पा ॥ पांस्यान जया ॥ नर्जवान् क्षणा ॥ पांजारत नूज योवरः ॥ क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयं त्यज्यं पदं
हरेः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ॥ स्व ॥ जंतु छे ॥ द्रयोना जे विषय नागते थाकते ॥ तिजे तेना शपां छि ॥ छि हवि ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥
तेथा ॥ अस्पृष्टे आवरदा जे माने ॥ छे म ॥ व्यतेमने आचरत खंड रूप पृथ विनि प्राप्तिथई ते जे ते श्रेष्ठे ॥ शाहेतु मां टतो
मरण धर्मे जुक्त ॥ पण जे आचरत ॥ नो वेपे म ॥ व्यनुंदेह तेणे कारने ॥ धार एवा जे ॥ रुष ते जे ते क्षण मात्र कास मां ज असं
स्य जनमनां जे कर्म ते मनो त्याग ॥ निने अचय ॥ जे हारे नुं धां मतेने सम्यक् प्रकारे पां मे छे ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नयत्र वै
कुंठकया सुधापगानसाधवो जगवतास्तदाश्रयाः ॥ नयत्र यज्ञेशमखामहोत्सवाः सुरेश लोकोपिनवै ससेव्यतां ॥ ४ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अने वैकुंठ एवा जे वा ॥ देव जगवान तेनिकथा ॥ पजे अमृतानि नदि ॥ ते जे ते जे नो वेपे नयि तथा ते कथारूप
अमृतानि नदियुं नो छे ॥ आश्रय जे मने एवा जे जगवान नासाधु ते जे ते जे ने विषे नयि ॥ तथामोटा छे उच्छव जे मने विषे एवि
जे जगवानाने ॥ जाउं ते जे ते जे ने विषे नयि ॥ तेवो जे ब्रह्मानो लोक होय तो ते पण नसेव वो केत ॥ तसो कने विषे नरे हेवुं ॥ ४ ॥
श्लोकः ॥ ॥ प्राप्ता नृज ॥ दि त्विह ॥ जंतु छे ॥ द्रयोना जे विषय नागते थाकते ॥ तिजे तेना शपां छि ॥ छि हवि ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥
इवयांति बंधनं ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ज्ञानने ते ॥ ज्ञानने अर्थे जे क्रियाउं अने ते क्रियाउं ने अर्थे जे द्रव्य ते मणे करिने पूर

विवेक
॥२९॥

एणविजंमनुष्यनिजातिनेनेआचरतखंडनेविषेजेजीवपांम्याछे ॥ अनेतेजोमोक्षनेअर्थेजतननथिकरतातोतेजेतेव
खिवंधननेपांमेछे ॥ जंमवननारेनाराजंपक्षितेजेतेपारधियकिमुकांणाय ॥ ६ ॥ लितेनातेवक्षनेविषेजअसावधां
नपणेरमेछेतावखिवंधननेपांमेछेतेम ॥ ५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यद्यन्नःस्वर्गसुखावशंपितंस्विष्टस्यसूक्तस्यरुत
स्यशोचनं ॥ तेनाजनाच्चेस्मृतिमज्जन्मनःस्याद्वर्षेहरिर्यद्भजतांशंतनोति ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेकारणपणामाटे
अमेतेमणेजेरुडिरित्येयज्जकस्याहोयतथारुडिरित्येवदशास्त्रनोअन्यासकस्योहोय ॥ तथाविजुजेकांईपुण्यकर्मक
स्युहोयतेमनुंजेफलतेजेतेजोस्वर्गनामुखनाच्चांगथकिआममयनेविषेकांईकवांकिरस्युहोयतो तफलेकरिनेआचर
तखंडनेविषेजगवाननिस्मृतियेजुक्तएवुंअमारुजन्मजेतेयाओ ॥ जेकारणपणामाटेआचरतखंडनेविषेपोतानेच
जताएवाजेजनतेमनामुखनेहरिजेतेविस्तारेछे ॥ ६ ॥ ॥ एकादशेयदुराजंप्रतिदत्ताष्टेयवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
सृष्ट्वापुराणिविविधान्यजयात्मशक्त्यावक्षान्सरीसृपपशून्खगदंशमत्स्यान् ॥ तैस्तैरुष्टृदयःपुरुषंविधायब्रह्माव
लोकधिषणंमुदमापदेवः ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेएकादशनेविषेयदुराजाप्रत्येदत्तात्रेयस्वामीजेतेआमनुष्यनोजेदे
हतेनेमोक्षनुसाधनछेमाटेवखांणताथकावेश्लोकेकरिनेकहेछे ॥ हेराजनदेवजेनारायणतेजेतेपोतानिशक्तिएविजे
मायातेणेकरिनेवक्षतथासर्वनेपश्रुपक्षिडांशनेमत्सरएआदिकजेनानाप्रकारनादेहतेमनेसृजिने ॥ अनेतेतेदेहुंयेक
रिनेनथिप्रसन्नथयुं तृदयतेजेनुएवाथकाब्रह्मनेजेसाक्षातदेखवातेमांउपयोगिछे बुद्धिजेमांएवोजेआमनुष्यनादेह
तेनेरचिनेपोतेराजिथाताहवा ॥ ७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्मासुदुर्लभमिदं ब्रह्मसंज्ञवातेऽप्युक्तं ॥ अर्थदमनित्यमपीहधी

सार

॥ २९ ॥

रः ॥ तूर्णं यतेतनपतेदनुमृत्युयावन्निःश्रेयसायविषयः खलु सर्वतः स्यात् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधीरएवोजेपुरुषतेजे
 तेअतिदुर्लभं एवोनेनाशवंतएवोथकोपणपोतानेइच्छितएवोजेपुरुषार्थतेनेपमाडेएवोजेआमनुष्यदेहतेनेबहुजन्म
 नेअंतेपांमिने ॥ अनेसमीपछेमृच्छेएवुंजेआमनुष्यनुशरीरतेजेदलामांनाशनपांमेतदलामांजतत्कलपोतानाक
 ल्याएनेअर्थेयत्ननेकरेपणविषयनेअर्थेप्रयासनकरेकेमजेतेमायिकविषयतोएजीवात्माजेजेयोनिनेपांमेछेत्यां
 सर्वत्रनिश्चेप्राप्तयायछे ॥ ८ ॥ ॥ एकादशेउद्भवंप्रतिजगवद्वचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वर्गिणोप्येनमिच्छंतिलोकंनिर
 यिणस्तथा ॥ साधकंज्ञानचक्रिज्यामुन्नयंतदसाधकम् ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेज्ञाननेचक्रिनुसाधनएवोजेमनुष्यदे
 हतेनेवखांणताथकाशीद्व्यजगवानजेतेउद्भवजीप्रत्येकेछे ॥ हेउद्भवजिस्वर्गलोकनजजनतथानरकलोकनेविषेरे
 हेनाराजेजनएसर्वेजेतेआमनुष्यलोकनेइच्छेछे ॥ केमजेतोएमनुष्यलोकजेतेज्ञाननेचक्रिजेतेनोसिद्धकरनारांछेने
 स्वर्गनेनरकएवयलोकजेतेज्ञाननेचक्रितेनेसिद्धकरेएवानथिमाटे ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यःप्राप्यमानुषंलोकंमुक्तिद्वार
 मपावतम् ॥ गृहेषुखेषुः कस्तमारुह्युतंविदुः ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवल्लियदुराजाप्रत्येदत्तात्रेयमुनिकेछे ॥ हेरा
 जनुउघाहुंमुक्तिनुंद्वारएवुंजेमनुष्यनुदेहतेनेपांमिनेजेमनुष्यजेतेएकपोतपक्षिनिपेठ्यधरनेविषेआसक्तयायछे तेमनु
 ष्यनेमोटासाधुजेतेजगवाननाधामनेपांमिनेपाछोपड्योएवानेजांछे ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृदेहमाद्यंसुलजंसुदु
 र्लभं पुंवंसुकल्पंगुरुकर्णधारम् ॥ मयानुकूलेननचस्वतेरितंपुमान्चवाब्धिनतरेत्सआत्महा ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवं
 अतिदुर्लभंमनुष्यदेहपांमिनेजेमनुष्यपोतानामोक्षनोउपायनथिकरतांतेनेआत्महत्यारोकेहेछे ॥ हेउद्भवजिनावरूप

सार

4132

हादुःखनेपां मेछेकेनीपेठेतो जेमपशुजेतेतण मांलो जाइनेअंधकूपनेविषेपडेछेनेमहादुःखनेपां मेछे तेमएज नीपण
 संस्थाथायछे ॥ १३ ॥ ॥ श्रीकृष्णप्रतिशिववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ देवदत्तमिमं सव्यवृत्तमजितेंद्रियः ॥
 यो नाद्रियेत त्वत्पादौ स शोच्यो त्यात्मवंचकः ॥ १४ ॥ ॥ इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबक्षरा
 मदासमुनिना सद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञया कृतेश्रीविवेकसारमनुष्यदेहदुर्लभतानिरूपणं नाम पंचमं प्रकरणम्
 ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे श्रीकृष्ण जगवानप्रत्ये शिवजिजेतेकहेछे ॥ हेदया दोसर्वजीवनेयथायोग्यकर्मफलना आपना
 राएवा ॥ देव्यर्तिजेतमेतेतमेतेणे आप्योजे आनरनो देहतेनेपां मिने पणजे पुरुषजेतेन थिजित्यां पोताना इंद्रियो जेणे ए
 वोथकोत माराचरणकमलनेनथी आदरकरतो केतां इंद्रियो संबंधिमायी कपंचविषयना सुखनेइच्छतो थको धर्मसहि
 ततमारी चकिनेन थिकरतो ते पुरुषजेते मोटा पुरुषने शोककरवा योग्यछेने पोताना जीवना चुंडानो करनारोछे ॥ १३ ॥
 एप्रकारे देहप्राप्ते जे एव तिक धर्मतेना प्रवर्त्तावन राएवा जे श्रीसहज जंतुतापी देहलो धेप्यएवो जे बस ॥ १४ ॥
 मुनितेणे सद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामिनि आज्ञाये करिने कस्यो एवो जे आविवेकसारना मेग्रंथतेने विषे मनुष्यदेहनुश्रे
 ष्ठपणाने रूपणकर एना मेपांचमुप्रकरण जेते संपूर्ण थयुं ॥ ५ ॥ ॥ विप्राणां धर्ममहिम्नोरन्निवाचिकाः स्मृतयः ॥ त
 त्रनवमेपरं रामं प्राते जमदाग्रे वचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वयां ह ब्राह्मणास्ता तक्षमयार्हणतांगताः ॥ यया श्लोक
 गुरुर्देवः पारमेष्ठ्यमगात्पदः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ब्राह्मणनोजे धर्मने माहमातेना केहेनार छे ॥ श्लोकते मने अ
 र्थे सहित बुद्धिबुद्धि ॥ तेमां नवमस्कंधने विषे परशुरामजिप्रत्येज दग्निजेतेकहेछे ॥ हेतात ब्राह्मण एवा जे आपणते आ

विवेक
॥३१॥

पण जे ते क्षमाये करिने निश्चेज सर्व लोकने विषे पूज्य पणाने पांम्या छई ये ॥ अने जे क्षमाये करिने लोकना गुरु एवा देव जे
ब्रह्मा ते जे ते सर्व थि श्रेष्ठ एवुं जे ब्रह्म लोक रूपि स्थान तेने पांमता हवा ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ क्षमयारोचते क्ष्मीर्ब्रा
ह्मी सौरी यथा प्रजा ॥ क्षमिणामाशु जगवांस्तु प्यते हरि रीश्वरः ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने क्षमाये करिने ब्रह्मानि ब्र
ह्मी जे ते शो जे छे ते कनि पठे तो जे मर्यनिकांति जे ते शो जे छे ते म ॥ अने सर्व जननां दुःख नाहर नाराने सर्व ने नियम मं रा
खनारा एवा जे जगवान ते जे ते पण क्षमा वा द्वा जे जन ते मना उपस्थित काक्षराजि थाय छे ॥ २ ॥ ॥ सममे नारद वच
नम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मारामस्य यत्सुखम् ॥ कुतस्तत्कामलोचनधावतोऽर्थे हयादिशः
॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञागवतना सममने विषे नारद मुनि जे ते के हे छे ॥ जे सदा काक्ष संतोषे जुक्त छे मन जे नु एवो
जे विप्र तेने सर्व दिशायां जे ते सुख रूप थाय छे के तां संतोष वा द्वा मनुष्य ज्यां जाय त्यां निरतर महासुखे छे ते छे ॥ ते के नि
पठे तो जे म पगर खां पेरिने चाख तो जे जन तेने कां कराने कांटा आदिक थि सुख जे ते व ते छे के तां तेने कां कराने कांटा वागता
न थि मांटे ते सुखि रे छे ते म ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ असंतुष्टस्य विप्रस्य तेजो विद्यातपो यशः ॥ सवन्तीन्द्रियक्षौद्र्ये
न ज्ञानं चैवावकार्यते ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने न थि संतोष जे ने एवो जे ब्राह्मण ते नु जे ते ज विद्या तपने यश ते जे
ते विषयने विषे जे इन्द्रियोनु अति शोखो दुप पण तेने करिने स्वविजाय छे ने ज्ञान जे ते वे राई जाय छे के तां विषयने विषे जे अ
ति शो आसक्ति तेने करिने असंतोषि एवो जे ब्राह्मण ते नु ते ज आदिक सर्वे नाशयै जाय छे ॥ ४ ॥ ॥ अष्टमं शुक्रदेव वचन
म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पुंसोऽयं संस्तुते ह तुरसंतोषोऽर्थकामयोः ॥ यदृच्छयोपपन्नेन संतोषो मुक्तये स्मृतः ॥ ५ ॥

सार

॥३१॥

अर्थः ॥ ॥ हवेऽष्टमस्कंधनेविपेश्रीशुकदेवजिजेतेकेहेछेजेदोऽन्नेकामनेविपेजेपुरुषनेआसंतोषेरहितपणुतेजेते
 जन्ममरणनुहेतुछे ॥ अनेईश्वरईछायेकरिनेजेमद्व्युतेणेकरिनेजेपुरुषनेसंतोषतेजेतेमुक्तिनेअर्थेकत्थाछे ॥ ५ ॥ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ यहच्छाखाचतुष्टस्यतेजोविप्रस्यवद्धते ॥ तत्प्रशाम्यत्यसंतोषादंनसेवाशुशुक्षणिः ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥
 केमजेईश्वरईछायेकरिनेमद्व्युतेणेकरिनेसंतोषेजुक्तएवोजेब्राह्मणतेनुतेजजेतेदिवसदिवसप्रत्येवधिनेपामेछे ॥ अ
 नेतेतेजजेतेअसंतोषपणायजित्कालशमिजायछे तेकेनिपठतोजेमअग्निजेतेजद्वेकरिनेओझाईजायछेतेम ॥ ६ ॥
 एकादशेश्रीरुघ्नवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्राह्मणस्यहिदेहोयंक्षुद्रकामायनेष्यते ॥ रुच्छ्रायतपसेचेहेप्रेत्यानंतसु
 खायच ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेऽष्टमस्कंधनेविपेश्रीरुघ्नचगवानजेतेउद्धवजिप्रत्येकेछे ॥ हेउद्धवजिब्राह्मणनोजेआदेहतेजेते
 आलोकनेविपेतुछएवाजेकामजोगतेनेअर्थेनयि इच्छांतारशानेअर्थेइच्छाछेतोआलोकनेविषंतोरुछूनामेजेतप
 करवुं तेनेअर्थेनेमरिनेपरलोकनेविपेअनंतप्रकारनांजेसुखजोगववांतेनेअर्थेइच्छाछे ॥ ७ ॥ ॥ मोक्षधर्मेपुत्रोक्त
 म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्रुध्यत्संप्रहृष्यच्चमानितोऽमानितश्चयः ॥ सर्वचूतेष्वन्नयदस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेमोक्षधर्मनेविपेपणब्राह्मणनुदक्षणकत्थुंछे जेकोइयंपूज्याअथवाअपमाननेकस्याएवाथकाजक्रांधनकरेनेरा
 जिपणनथायकेतं जेअपमानेकरिनेक्रांधनेनपांमेनेसन्मानेकरिनेराजिपणनथाय ॥ अनेसर्वचूतप्राणिमात्रनेविपे
 जेनिर्जयपणुंजेतेनोदेनारोएवोजेजनतेनेदेवताजेतेब्राह्मणएवानेजांछे ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जीवितंयस्य
 धर्मार्थधर्मोह्यर्थमेवच ॥ अहोरात्राश्वपुण्यार्थतंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेनुंजीववापणुंजेते

विवेक
॥ ३२ ॥

धर्मपात्रवानेअर्थेछेनेधर्मनुजेपात्रवापणुंतेजेतेजगवानेनेप्ररन्नकरवानेअथछे ॥ अनेरात्रिदिवसजेतेपुण्यनेअ
र्थेछेकेतरात्रिदिवसमांजनिरंतरपुण्यकरवाकरेछेतेनेदेताजेतेब्राह्मणएवानेजांणेछे ॥ ९ ॥ ॥ सनत्सुजातीयेचो
क्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मश्चसत्यंचदमस्तपश्चत्यमात्सर्यंकीर्तिरिदक्षानसूया ॥ यज्ञश्चदानंचधृतिःश्रुतंचम
हाव्रताद्वादशब्राह्मणस्य ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसनत्सुजातनामेकापेयेकरेसोजेग्रंथतेमांकरेछेजेधर्म
तथाकोइअवनेदुःस्वनायाएवुं सत्यवचनयेद्ववापणुतथासुखदुःखवापणुतथाप्राप्तानेदिद्वि जोगेनेविषेसंको
चकरवापणुतथामत्सररहितपणुं तथाचुंडाकाममांजाजपांमवापणुतथासुखदुःखवापणुतथागु
णनेविषेदोषनआरांणकरवापणु तथायज्ञकरवापणुतथादानदेवापणुतथाधारज्जाएवापणुनेशास्त्रज्ञण
वापणुतथाएवणांवापणुतथाहोमतेकत्थं ॥ १० ॥ ॥ विप्रस्यषणित्यर्माएत्तानि ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्नानंसं
ध्याजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् ॥ देवतापूजनंचेतिषट्कर्माणिदिनेदिने ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ अनेपराशरमु
नियेब्राह्मणनांछोनित्यकर्मजेतेकत्थांछे ॥ जेस्नानकरवुंतथासंध्यानोजपकरवोतथाहोमकरवोतथान्नणवुंनणाववुं
तथापित्रिनुतर्पणकरवुं ॥ तथादेवतानिपूजाकरवीएछोकर्मजेतेब्राह्मणनेदिवसेदिवसेकरवानांछे ॥ ११ ॥ ॥ आ
चारमखेसंध्याप्रकारश्लोकः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ उत्तमातारकोपेतामथ्यमाक्षुप्ततारका ॥ अभ्यासःसंध्यातःसं
ध्यात्रिधामता ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेआचारमयूखग्रंथनेविषेविप्रनेसंध्याकरवानोप्रकारजेतेकत्थोछेजेता
रायेजुक्तकेतांत एवेद्ववापणुतथाहोमतेकत्थं ॥ ॥ अनेछेनेसोपायाछेताराजेमं

सार

॥ ३२ ॥

केतांताराआगतां संध्याकारे एवापि जेसंध्यातेजेतेमध्यमकहिछे ॥ अनेसूर्येसहितकेतांसूर्यउग्याकेडेसंध्याक
 रिपरवारेएजे संध्यातेजेतेअधममानिछेएविरित्येप्रातःकालनिसंध्याजेतेत्रणप्रकारनिमानिजे ॥ १२ ॥ ॥ स्कां
 देनारदंप्रतिनारायणवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अध्यापनं याजनं च विशुद्धाच्च प्रतिग्रहः ॥ विप्रस्य जीविकाप्रो
 क्ता तत्र त्यात्वापदिता ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेस्कंदरांणनेविषेब्राह्मणनेजेजीविकादारेदेदाइदजिप्रत्ये
 नारायणजेतेकेछे ॥ जेअणववुंतथायज्ञकराववोतथाविशेषपणेकरिनेपवित्रएवोजेमनुष्यतेथकिदानसेवुंएअण
 गणनेजीववानिजेदरितेजेतेकहिछे तेमांपवित्रजनथकिप्रतिग्रहकरवोएजेछेदित्तितेतोआपत्कालमां
 कहिछे ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ याजनेऽध्यापनेवापि दोषदीर्घाः ॥ यस्तस्यान्यापि विहितावृत्तिरस्ति चतु
 र्विधा ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेयज्ञकराववोनेअणवतेनेविषेपणजेदोषनोजोनारोकेतांयज्ञकराव्याथितथा
 अणव्याथिजेपेदारथायतेणेकरिनेजेदेहनिर्वाहनेकरतोएवोजेब्राह्मणनेमध्येश्रेष्ठब्राह्मणतेनिबिजिपणच्यारप्रकार
 निवृत्तिजेतेकहिछे ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शिखोच्छ्रान्त्ययाञ्चाचशास्त्रीनंचोचिताकृषिः ॥ श्रेयसीपूर्वपूर्वा
 ब्रह्मातव्याद्विजसत्तमैः ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेकेईतोक्षेत्रमांदिशलोहलोदेहाह्मंथिदांणाविणिद्याववात
 थापोतानेजोयेएदुमुनित्यमागिदावुंतथापोताने घटितखेदएवएअचारप्रकारनिवृत्तिजेतेउत्तमएवाजेब्राह्मणते
 मनिछे ॥ अनेतेनांपणब्राह्मणनेमध्येश्रेष्ठएवाजेब्राह्मणतेमणेएकविजाथिपूर्वनिवृत्तिजेतेश्रेष्ठजाणवि ॥ १५ ॥
 ॥ ग्रंथांतरेचोक्तम् ॥ ॥ देवोमुनिर्द्विजोराजावैश्यशूद्रविडालकाः ॥ पशुमर्त्येद्यश्च चांडालो विप्रादशविधाः स्मृताः ॥

॥ ३३ ॥

॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटेग्रयांतरनेविपेयत्तिनेचंदेकरिनेविप्रपणदशप्रकारनाकल्याछेतकियाताएकदेवतयामु
नितथाद्विजतयाराजातथावैश्यतथाशूद्रतथाविडालक ॥ तथापशुतयाम्बेछतथाचांडालएदशप्रकारनाब्राह्मणज
तेकल्याछे ॥ १६ ॥ ॥ पंचमेस्वपुत्रान्प्रतिक्रपन्नेदववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नब्राह्मणैस्तुदयेन्नूतमन्यत्प
स्यामिविप्राः किमतः परंच ॥ यस्मिन्नृत्तिः प्रदुतं श्रद्धयाहमभ्यामिकामंनतथाग्निहोत्रे ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
पंचमनेविपेपोतानेक्षक्षणेसहितजेब्राह्मणतेनुमाहात्म्यतेनपेतानापुत्रजेतेमनेक्रपन्नेदवन्नगवानजेतेकेहेछे ॥ हेपु
त्राहुंजेतेब्राह्मणतेणेतुदयेएवाविजाकोईनेनयिजोतातोतेब्राह्मणथकिश्रेष्ठएवानेतोशुंदेखुंनदेखुं ॥ केमजेजेब्राह्मणने
विपेमनुप्यतेमणे श्रद्धायेकरिनेहोम्युंएवुंजेअन्नादिकतेने हुंजेतेजेमयथेष्टपणेजमुद्धूतमअग्निहोत्रनेविषहोम्युंजेअ
न्नादिकतेनेनयिजमतो ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धृतातनूरुशतीमेपुराणीयेनेहसत्त्वंपरमंपवित्रम् ॥ शमोदमः स
त्यमनुग्रहतपस्तितीक्ष्णानुन्नवश्चयत्र ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसुंदरनेसनातनएविजेवेदरूपमारिमूर्ति तेजेते
आज्ञाकनेतेजेतेमणेधारिछेअनेपरमपवित्रएवोजेसत्वगुणने शमदमसत्यअनुग्रहतपतितिक्षानेअनुन्न
वएजेआठगुणतेजेतेजेब्राह्मणेनेविषेरत्याछे ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मतोप्यनंतात्परतः परस्मात्स्वर्गापवर्गाधिपतेर्न
किंचित् ॥ येषां किमुस्यादितरेण तेषाम किंचनानां मयि न्नक्ति न्नाजां ॥ १९ ॥ ॥ इतिविमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजा
नंदस्वामिशिष्यबलरामदासमुनिनासद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतं श्रीविवेकसारब्राह्मणलक्षणमाहात्म्य
निरूपणं नाम षष्ठं प्रकरणम् ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेस्वर्गनेमोक्षतेनोअधिपतिनेपरजेअक्षरतेथकिपणपरनेअ

413311

नंतएवोजेपुरुषोत्तमहुंतेमुंथकिपणजेब्राह्मणुंनेकांईमागवाजोग्यनथि ॥ तांतेब्राह्मणुंनेविजुंजेराज्यादिकतेणे ॥ १ ॥
 १. प्रयोजनछेकांईपणनथितेब्राह्मणकेवाछेतानथिहुंविनाविजुंकांईधनजेमनेएवानेमारेविषेअक्तिनाकरनाराएवा
 छे एवाजेब्रह्मणतेथकिविजुंकांईअतिशेअष्टएवुंहुंजेतेनथिदेखतो ॥ १९ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिक
 धर्मतेनाप्रवर्तकएवाजेश्रीसहजानंदस्वामीतेमनाशिष्यएवोजेहुंवलरामदासमुनितेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामि
 निआज्ञायेकरिनेकस्योएवोजेविवेकसारनामंग्रंथतेनेविषे ब्राह्मणनांलक्षणनेमाहात्म्यनिरूपणकस्युंएनामेछतुंप्रक
 रणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ६ ॥ ॥ अथधर्मज्ञानस्वरूपादिप्रतिपादिकाःस्मृतयः ॥ तत्रधर्ममूलसदाचारलक्षणमुक्तंका
 शीखंडे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ विद्वेषरागरहिताअनुतिष्ठंतियमुने ॥ विद्वांसस्तंसदाचारंधर्ममूलंविदुर्बुधाः ॥ १ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेधर्मनुजेस्वरूपतेनेप्रतिपादनकरनाराजे श्लोकतेमनेअर्थेसहितलिखुंछुं ॥ तमांधर्मछेमूलजेनु
 एवोजेसदाचारतेनुलक्षणजेतेकाशीखंडनेविषेकस्युंछे ॥ जेपरस्परवैरनेपदार्थनेविषेजेआसक्तितेणेरहितएवाजेज्ञा
 नवानपुरुषतेजेतेजेनेपाळेछेकेतांजेधर्मनुआचरणकरेछे ॥ तेनेडायापुरुषजेतेधर्मछेमूलजेनुअथवाधर्मनुमूलए
 वोसदाचारजेतेनेजांणेछेकेतांकेहेछे ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रथमंधर्मसर्वस्वंप्राक्तायन्नियमायमाः ॥ अ
 तस्तेष्वेववैयलःकर्तव्योधर्ममिच्छता ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेकारणपणामाटेनियमनेयमजेतेधर्मतेज
 छेसर्वद्रव्यरूपजेमांएविरित्येप्रथमथिजकल्याछेतेकारणपणामाटेधर्मनेइच्छतोएवोजेमनुष्यतेणेतेनियमनेयमपा
 लवातेनेविषेयलजेतेकरवो ॥ २ ॥ ॥ तेचोक्ताएकादशेअगवतोद्धवंप्रति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहिंसास

विवेक
॥३४॥

त्यमस्तेयमसंगोद्वारसंचयः ॥ आस्तिक्यं ब्रह्मचर्यं च मौनं स्यैर्यक्षमात्रयम् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते अहिं
सादिक जे वारय मने शौचादिक जे वार नियम ते जे ते एकादशने विषे न गवाने उद्धव जिप्रत्ये कत्या ॥ जे हे उद्धव जिप्रत्ये क
मवचने करि ने कोई जिव निहिंसा जे ते न कर विने पोतानो तथा पार के द्रोहे र हित एवुं सत्य बोखवुं ने चोरि न कर विने मायिक
पदार्थने विषे आसक्ति न राखव ने अकार्यने विषे लज्जा ने पदार्थनो संचय न करवो ॥ अने सत शाखना वचनने विषे आस्ता
पणु ने पोताना धर्म प्रमाणे ब्रह्मचर्य राखवुं ने मौन पणु ने स्थिरता पणु ने समर्थ थका क्षमाराख विने मारि उपासना ये करि
ने नियम पणु एबार जे ते यम कत्या छे ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धातिथ्यं मदर्चनम् ॥ तीर्था
टनं परार्थे हातुष्टिराचार्यसंवनम् ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देहे करि ने ने मने करि ने पवित्र रहे ॥ एबे प्रकार नु शौच
ने जप करवो तथा तप कर ॥ ने होम करवो ने सत शाखने विषे श्रद्धा राख विने अतिथि निसेवा कर विने मारु पूजन करवुं ॥ त
था तीर्थ प्रत्ये जावुं ने परने अर्थे क्रिया कर विने संतोष रहवो ने पोतान आचार्य जे ते मनि सेवा कर वि एबार जे ते नियम क
त्या छे ॥ ४ ॥ ॥ ग्रंथांतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सुखमेवेष्टितं लोके सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ तन्मूलं तु स्मृतो
धर्मस्तरक्षेद्यत्नतस्ततः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ग्रंथांतरने विषे पण धर्म पाखवानु कलुं छे जे आलोकने विषे सर्वे जे
देह धारि प्राणिमात्र ते मने सुख जे ते छि त छे ॥ अने ते सुख नु मूल तो धर्म जे ते कत्या छे ते माटे दाख डे करि ने म
मने ते धर्म जे ते निरक्षा कर वि ॥ ५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न जातु कामान्न च यान्न लोनाद्धर्मं जत्या ॥ ॥ तस्य ॥ पेहे तो ॥ ६
अर्थः ॥ ॥ अने विषय नो गनि इच्छा हे माटे पण क्यारं य धर्म नो त्याग न करवो ने न य हेतुं माटे के तांतुं तारो धर्म मुकि दे ने

सार

॥३४॥

हितोमारिनांखिश् एतद्वै विवरावेतोयपणतेबिकेकरिणेपोता नोधर्मनमुकवानेलोचहेतुमाटेकेतांतुधर्मनेमुकिदेतो
 आटसारूपैयातुनेआपिये एमकोइककहेतांतेरुपैयाआदिकनेलोचनेकरिनेपणधर्मनोत्यागन एलो अनेपोतानेजाव
 वामाटेपणधर्मनोत्यागन एवो॥६॥ ॥ पराशरगीतायांचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मादपेतंयत्कर्मयत्पेस्यान्म
 हाफलम् ॥ नतत्सेवेतमेधा ॥ तद्विद्वि मिहोच्यते ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपराशरगीतानेविषेकत्युंछेजेधर्मथकिप
 ड्युएवुजेकर्मतेकर्मजेतेजोपणमोटुछेफसजेमांएवुहोयतोयपणतेकर्मनेडायोपुरुषजेतेनकरे, केमजेआलोकनेविषे
 धर्मरहितजेकर्मकरवुंतेनेपोतानुरु करेणुंनथिकेता॥७॥ ॥ दशमेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अन्योपिधर्मरक्षायैदेहः
 संभ्रियतेमया ॥ विरामायप्यधर्मस्यकालेप्रचवतःकचित् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेदशमस्कंधनेविषेकत्तुंछेजेकोइ
 कसमयनेविषेउत्पन्नथातोजेअधर्मतेनानाशनेअर्थे तथाधर्मनारक्षाकरवानेअर्थेहुंजेतेविजोअवतारपणधारणक
 रुंनेअवतारधारणकरिनेअधर्मनोनाशकरुंनेधर्मनिरक्षाकरुं॥८॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्मन्धर्मस्यैकाऽहंकर्ता
 तदनुमोदिता ॥ तच्छिष्यन्लोकमिममास्थितःपुत्रमाखिदः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेना दर्जाप्रत्येश्रीकृष्णजगवानकहेछेहे
 ब्रह्महेपुत्रहेनारदहुंजेतेवर्णाश्रमसंबंधिजेधर्मतेनो काहुंनेतेनाआचरणनोकरनारोछुंनेतेधर्मनुंजेआचरणकरेते
 नेजो नेजेप्रसन्नथाउंएवोछुंतेम टेआलोकनेजेधर्मशीखाववो तेनेअर्थेहुंजेतेतेधर्मनेआश्रोछुंपुटि ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधर्मनथिपासताएवाजेजनतेतोचगवाननाद्वेषिछेएमहा
 णिनेमनमांखेदनेनपंमे ॥ ९ ॥ ॥ हारितस्मृतौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अपहायनिजं धर्मं न ददाति ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधर्मनथिपासताएवाजेजनतेतोचगवाननाद्वेषिछेएमहा

विवेक
॥ ३५ ॥

सार

रितस्मृतिमांकल्युच्छे ॥ जेपोतानां जेधर्मतेनो त्याग करिने हेरुधन हेरुधन एविरित्येकेनाराछे केतं परस्त्रिनो संगन करवा
इत्यादिक जेपोतानां धर्मतेनो पाक्षतानथिने मुखे करिने तो हेरुधन हेरुधन एमन्नजन करेछे एवाजे मनुष्यतेने तो जगवा
ननाशत्रुजांणवापण चक्रनजांणवाकमजेतां जकारणपणामाटे धर्मनुजे स्थापन करवुं तेने अर्थे जगवाननां जन्मजे
तेछे केतां धर्मपालवां एजजगवाननुगमतु तेनेतां करतानथि नेउपरथि ठालि चक्रिकेरेछे माटे ते जगवाननाशत्रुजांण
वा ॥ १० ॥ ॥ तत्त्वनिबन्धे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वधर्माचरणं शक्त्या विधर्माच्च निवर्त्तनम् ॥ इन्द्रियाश्च विनिग्राहः सर्वथान
त्रयं त्यजेत् ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तत्त्वनिबन्धने विषे गोस्वामिये पणत्रणवानां नो क्यारेय त्यागन करवा एमकल्युच्छे
ते कियां तो एकपोताना सामर्थ्यप्रमाणे करिने वर्णने आश्रमने घटित एवो जेपोतानां धर्मतेनु आचरण करवापणुने बि
जुं परस्त्रियुं नासंग करवा तथा मद्यमांसनुं चक्षण करवुं तथा जुगदुरमनुं एआदिक जे अधर्म तेथ किनिवर्त्तिपां मवाप
णुने त्रिजुइन्द्रियोरूपि जे घोडा ते मने पंचविषयमांथि नियममां राखवापणुं एजे त्रणवानां तेनो सर्व प्रकारे करीने क्यारेय
त्यागन करे केतां अमारा आश्रित जे तेपोताना धर्मने पाले अधर्म मार्गे क्यारेय न चालेने इन्द्रियोरूपि घोडाने नियममां रा
खे पण विषयमां छुटान मुके ॥ ११ ॥ प्रथमे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तपःशौचं दया सत्यमिति पादाः प्रकीर्तिताः ॥
अधर्माश्चैस्त्रिधाः स्मयसंगमदैस्तव ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे प्रथमस्कंधने विषे धर्मने अधर्मनु स्वरूप जे ते
ने परिक्षितराजा जे ते धर्म प्रत्येक हेछे ॥ जे तपशौच दयाने सत्य एच्यार धर्मना पग जे ते कल्याछे ते मां हे धर्म तपशौचने दया
एजे तमारा त्रणपग ते जे ते तो विस्मय तथा विषयने विषे जे आसक्ति तथा मद एजे त्रण अधर्मना पग ते मणे ज्ञांगिनां स्या

॥ ३५ ॥

छे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इदानीं धर्मपादस्ते सत्यं निर्वर्तयेद्यतः ॥ तं जिघृक्षत्यधर्माऽयमनृतं नैधितः कलिः ॥ १३ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अने हे धर्म हमणां कलियुगने विषेतमारो सत्यरूप जे पगते जे ते व ते छे ने जे सत्यरूप जे पगते ए करिने ॥ ॥ इदानीं धर्मपादस्ते सत्यं निर्वर्तयेद्यतः ॥ तं जिघृक्षत्यधर्माऽयमनृतं नैधितः कलिः ॥ १३ ॥
 रा आत्माने धारि रत्ना छे अथवा धर्मवाला पुरुष जे ते तमने धारे छे ॥ ते जे तमारो सत्यरूप जे पगते ने जुठु बोझ बुंते ए करिने
 वर्धि पांमतो एवो जे कलिरूप अधर्म ते जे ते ग्रहण करवाने इच्छे छे ॥ १३ ॥ ॥ एकादशे जनकं प्रतियोगेश्वर वचनम् ॥
 श्लोकः ॥ ॥ धनं च धर्मैकफलं यतो वै ज्ञानं स विज्ञानमनुप्रशांति ॥ गृहेषु यं जंतिकले वरस्य मृत्युं न पश्यंति दुरंतवीर्यम् ॥ १४ ॥
 ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकादशने विषे जनकराजा प्रत्ये योगेश्वर जे ते धन जे तेने धर्मने अर्थे नथि वावरता एवा जे पु
 रुष ते मने काल निवि छे एम के छे जे धर्म थकि विज्ञाने सहित एवु ज्ञान जे तेने निश्चे थाय छे अने ते जे ज्ञान तेने के डे अतिशे शां
 ति जे ते थाय छे ए विरित्ये ज्ञानादिक नु कारण एवा जे धर्म ते जे छे मुख्य फल ते जे नु एवुं जे धन तेने जे घरांने विषे जां डे छे कतां
 न गवान तथा न गवान ना न जे ते मने अर्थे वावर वा जां ग्य एवुं जे द्रव्य तेने पोता नि लोकने विषे आवरु वधारवाने अर्थे
 ना त्यजा त्यने विषे खरचे छे ने न गवानने अर्थे नथि वावरता एवा जे अज्ञानि पुरुष ते जे ते अतिशे छे सामर्थ्य ते जे नु एवा जे
 पोताना कले वरनो मृत्यु तेने नथि जोता के तां ते मनुष्य एम नथि जां एता जे अमे मरि जासुं ॥ १४ ॥ ॥ एकादशे ज्ञानस्वरूपा
 दिक मुद्गवं प्रति न गवान् वक्ति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ केवल्यं सात्विकं ज्ञानं रजो वै कल्पिकं तु यत् ॥ प्राकृतं तामसं ज्ञानं मन्निष्ठं
 निर्गुणं स्मृतम् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञान नुं जे स्वरूपादिक तेने एकादशने विषे न गवान जे ते उद्भव जि प्रत्ये कहे छे ॥ हे उ
 द्भव जि शुद्ध एवुं जे जीव नु स्वरूप जां एवुं ते जे ते सात्विक ज्ञान कल्युं छे ने मायिक एवा जे देव मनुष्यादिक न दते मनु जे पृथक

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

21 3E 11

नेपोतानास्वरूपनुविज्ञानकहिनेहवेपोतानुसर्वनेविषेअन्वयव्यतिरेकपणेकरिनेवर्तवारूपजंविज्ञानतेनेकेहेछे ॥ हेउ
द्धवजिआजगतनिउत्पातियगमोहोचनेजगतनशथाशो तेसमयनेविज्ञानेकरिनेरुछे नेआज
गतनिस्थितिः मयनेविषेसृज्यजेवैराजपुरुषतेथकिंसृज्यजेब्रह्मादिकविश्वतंप्रत्येजंअंतर्यामिपणेकरिनेअन्वयपणा
नेपांमेछे अनेपाछोफरिनेतेजगतनोप्रलयथयेसतेजेव्यतिरेकपणेकरिनेशेषरहेछेतेजस्वरूपजेतेसतछेकेतांआजम
तनिस्थातेसमयनेविषेअन्वयपणेकरिनेदिवाप्यायकापरमात्माजेतेपोतानाधाममां व्यतिरेकपणेकरिनेदिव्यमुक्ति
मानरेहेछेनेजगतनोप्रलयथयाकेपणपोतानाधाममारुहेछे जेनेअन्वयव्यतिरेकपणेसमऊवोतेनेपणतमेजे
तेविज्ञानांणो ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ योविद्याश्रुतसंपन्न आत्मज्ञानानुमानिकः॥ मायामात्रमिदंज्ञात्वाज्ञानंच
मयिसंन्यसेत् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेउद्धवजिज्ञाननेशास्त्रतेमणसंपन्न एवोजेआत्माज्ञानिपुरुषतेजेतेपरोक्ष
ज्ञानेरहितथकोआजगतजेतेनेमायामात्रएवुंजाणिनेज्ञानजेतेनेसम्यक्प्रकारेविषेमुकेकेतांज्ञानेकारनेमारोअ
नुभवकरेपणनाशवंतएवुंजेजगततेनोअनुभवकरेनहि ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानिनस्त्वहमेवेषःस्वार्थेहितु
श्चसंततः ॥ स्वर्गश्चैवापवर्गश्च नान्योर्थो महोद्यतः ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ केमजेज्ञानिजनजेतेनेतोपोतानेइ
छितएवोजेस्वार्थनेहेतुतेरूपजेतेहुंजमानवाजोग्यछूं ॥ अनेतत्पदेक्षतेरूपपणहुंजमानवाजोग्यछूं पणमारावि
नातेज्ञानिजनजेतेनेबिजोपदार्यजेतेप्रियनथि ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानविद्भासां हि द्वाः पदं श्रेष्ठं विदुर्मम ॥
ज्ञानी प्रियतमो ऽतो मे ज्ञानेना सौ विभर्ति मां ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेज्ञाननेविज्ञानेकरिनेसारिपेठेसिद्धथया

विवेक
॥ ३७ ॥

एवाजमाराएकांतिकज्ञाने जे ते मारुं श्रेष्ठ एवंपद जे मारुं ब्रह्मपुरधाम तेने पां मेळे ॥ अने अज्ञानि न कजे ते ज्ञाने करिने
मुने धारण करे छे माटे ज्ञानि न कजे ते मुने अति शेवा लोछे ॥ २१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तपस्तीर्थजपोदानं पवित्राणीतरा
णि च ॥ नासं कुर्वन्ति तां शुद्धिं या ज्ञान कलया कृता ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञान जे तेने श्रेष्ठ पणु के हे छे ॥ हे उद्धव जित
पतीर्थ जपने दांन अने विजं पण जे पवित्र वस्तु ते सर्वे जे ते मारा स्वरूप नु जे ज्ञान तेनो लेश तेणे करि ए विजेशुद्धि ते शुद्धि जे
तेने संपूरण न थिकरतां कितं मारा स्वरूप ना ज्ञान नो लेश तेणे करि ने जे मोक्ष रूपी सिद्धि थाय छे ते सिद्धि ने तो ते तप आदिक
एकेय करवान थिसमर्थ थातां ॥ २२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्माज्ज्ञानेन सहितं ज्ञात्वा स्वात्मानमुद्धवः ॥ ज्ञानविज्ञान
न संपन्नो न जमां न क्ति न्नावितः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते कारण पण माटे हे उद्धव जि ज्ञान ने विज्ञान ते मणे जुक्त ने मारि
न क्तिये करिने शुद्ध थया एवा ते जे ते पोतानो अंतर्धामि एवा जे हुं ते मुने ज्ञाने सहित जांणि ने न जो ॥ २३ ॥ ॥ श्लोकः ॥
ज्ञानविज्ञानयज्ञेन मामिष्ट्वात्मानमात्मनि ॥ सर्वयज्ञपतिं मां वै संसिद्धिं मुनयोगमन् ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
सर्वे मुनि जे ते पण ज्ञान जे प्रकृति पुरुषादिक नारूप ने जांण वं ने विज्ञान जे मारा स्वरूप ने यथार्थ पण स मऊवुं ते रूपी जे ज
ज्ञ तेणे करि ने सर्वे यज्ञ नो पति ने जीवने विषे अंतर्धामि थाने ततो एवा जे हुं ते मुने यजि ने संसिद्धि जे सर्व प्रकारे करि ने पां
मवा जो ग्य जे हुं ते मुने पां मता हवा ॥ २४ ॥ ॥ चतुर्थे रुद्र वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रेयसामिह सर्वेषां ज्ञानं निः
श्रेयसं परम् ॥ सुखं तरति दुष्पारं ज्ञानं नौर्व्यसना एवम् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे चतुर्थे ने विषे ज्ञान जे श्रेष्ठ पण ते
ने रुद्र जे ते के हे छे ॥ हे राजन् आलोक ने विषे सर्वे कल्याण नां जे साधन ते मने मध्ये ज्ञान जे ते सर्वोपरि श्रेष्ठ कल्याण नुसा

सार

॥ ३७ ॥

धनछे ॥ केमजेआसंसाररूपिसमुद्रतरवानेअर्थेज्ञानरूपछे नावजेनेएवोजेपुरुषतेजेतेदुखेकरिनेनतरायएवोजेना
 नाप्रकारनाछेदुःखजेमांएवोजेसंसाररूपीसमुद्रतेनेसुखेकरिनेतरेछे ॥ २४ ॥ ॥ सप्तमबाखकान्प्रतिप्रह्लादवच
 नम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानंतदेतदमलंदुरवापमाहनारायणोनरसखः किलनारदाय ॥ एकांतिनां न्नगवतस्तद
 किंचनानं पादारविंदरजसाप्लुतदेहिनां स्यात् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसप्तमनेविषेबाखकप्रत्येप्रह्लादजिजेते
 ज्ञानिपुत्ररंपराकेहेछे ॥ हेबाखकोतमेएमकेहेताहोजेअज्ञानतमेक्यांथिपांम्यातोत्यांहुंतमनेकहुंछुं जेदुःखेकरिने
 पणनवमायनेनिर्मलएवुंजेएज्ञानतेज्ञानजेतेनेनरनासखाएवाजेनारायणतेजेतेनिश्वेनारदजिनेकेताहवानेतेनारद
 जियेमुनेकहुंछेतेमेतमनेकहुं ॥ अनेतमेएमनजंणशोजेअज्ञानसर्वेनेक्यांथिथायकेमजेतेज्ञानजेतेतोअकिंचन
 एवाजेन्नगवाननाएकंतिकन्नतेमनाचरणारविंदछे रजतेनेविषेजेनाथाकेतं न्नगवाननाएकांतिकन्नक्तनिसे
 वाकरताएवाजेदेहधारिजीवतेमनेथायछे ॥ २५ ॥ ॥ ग्रंथांतरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानंधर्मोद्भवंसाक्षाज्ज्ञा
 नाद्वैतस्य संभवः ॥ वैराग्यात्परमं ज्ञानं परमार्थप्रकाशकम् ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तस्य योगसिद्धिर्द्विजोत्तमाः ॥ २६ ॥ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विज्ञाननित्यत्तिनेज्ञाननिप्राप्तिग्रंथांतरनेविषेकहिछे जेज्ञानजेतेकेवुछेतोधर्मपाखवाथकिछेउ
 त्यत्तितेजेनिएवुंछेनेसाक्षातएवुंजेएज्ञानतेथकिवैराग्यनित्यत्तिजेतेछे अनेवैराग्यथिपणश्रेष्ठनेपरमअर्थनुप्रकाश
 करनांएवुंज्ञानजेतेछे माटेहेबाखणनेविषेश्रेष्ठएवाब्राह्मणोज्ञाननेवैराग्येयुक्तएवोजेमुल्लेखेछेहोपदिशिजे
 तेथायछे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नां नाज्ञानविज्ञाने मोक्षस्याधिगमां न वेत् ॥ न विना गुरुसंबंधाज्ज्ञानस्याधिगम

विवेक
॥३८॥

स्तथा ॥ २७ ॥ ॥ इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबलरामदासमुनिना सद्गुरुश्रीगुणातीतानंद
दस्वाम्याज्ञयारुते विवेकसारधर्मज्ञानस्वरूपादिनिरूपणं नाम सप्तमं प्रकरणम् ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ज्ञान
ने विज्ञान विना जीवने मोक्ष निप्राप्ति जे ते जे मन थियाति ते मगुरुना संबंध विना केतां सारा ज्ञानि गुरु कस्या विना ज्ञान नि
प्राप्ति जे ते याति न थि मां ज्ञान पं मवाने अर्थे गुरु जे ते रारा ज्ञान वा ला करवा ॥ २७ ॥ ॥ ए विरिं छिं छिं एवो जे एकां
तिक धर्म तेना प्रवर्त विनारा जे श्रीसहजानंद स्वामि ते मनो शिष्य एवो जे हुंबलरामदास मुनि ते ए सद्गुरु श्रीगुणातीतानंद
स्वामि नि आज्ञा ये करि ने कस्या एवो जे विवेक सार तेना मे ग्रंथ तेने विषे धर्म ने ज्ञान नं स्वरूपादिक निरूपण कस्या तेना मे
सात मुं प्रकरण जे ते संपूर्ण थयुं ॥ ७ ॥ ॥ अथ वैराग्य प्रतिपादिकाः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तं प्रश्नो विदुः ॥ ॥ श्लोकः ॥
यः स्वकात्परतो वेह जात निर्वेद आत्मवान् ॥ त्रिदिव्य हरिं गेहात्म ब्रजेत्सनरोत्तमः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे वैराग्य
ने प्रतिपादन करणारा जे श्लोक ते मने अर्थे सहित हुं जे ते लिखुं छुं ॥ ते मां प्रथम स्कंध ने विषे विदुरजिये धृतराष्ट्र प्रत्ये कथुं
छे ॥ हेराज आत्मज्ञानि एवो जे गुरु ते जे ते पोतानि मेले अथवा कोइ कने उपदेश करि ने आलोकने विषे उपज्यो छे वैरा
ग्य ते जे ने एवो थ को जे पोताना हृदय ने विषे नगवाने ने धारि ने पोताना धर थ किचा लिनि कसे ते पुरुष जे ते नर ने मध्ये उत्तम
जाणवो ॥ १ ॥ ॥ स्कंदोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इत्थं प्रज्ञोः काश शक्त्या लयैरेतैश्चतुर्विधैः ॥ असद्गुत्वाऽखिलां
तत्रारुचिर्वैराग्यमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्कंद पुराण ने विषे वैराग्य नुलक्षण कथुं छे जे ए प्रकारे नगवाने नि
काश शक्तिये करि ने थया एवा जे नित्य प्रलय नैमित्तिक प्रलय प्राकृत प्रलय ने आत्यंतिक प्रलय एव्यार प्रकार ना जे प्रलय

सार

तेमणेकरिने समग्र असत्यजांणिनेकेतांसर्वेमायिकएवाजेलोकजोगादिकतेमनेनाशवंतनेकाकविष्टातुह्यतुच्छस
 मज्जिनेसर्वेलोकजोगादिकमांजेअरुचितेजतेवैराग्यकहियेछये ॥ २ ॥ ॥ विदुरनीतौचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
 महाबलान्पश्यमहानुजावान्प्रशास्यन्मिधनधान्यपूर्णम् ॥ राज्यानिहित्वाविपुलांश्चजोगान्गतान्नरेंद्रान्वशमंत
 कस्य ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविदुरन द्विद्वेष्टिषेविदुरजियेजीवने वैराग्यपांमवानेअर्थेकत्युछे ॥ हेराज मोटुछे
 बलजेमनुनेमोटोछेमहिमाजेमनोएवाजेमोटाराजातेजेतेधने करिनेधान्येकरिनेपूर्णएवीजेपृथवीतेनिशिद्धाकरिने
 नेपछेतेपृथवीनाराज्यनोत्यागकरिनेतथामोटाजेजोगतेमनोत्यागकरिनेकालनेवशयैजाताहवातेनेतुजेतेजो ॥ ३ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृत्तं पुत्रं दुःख पुष्टं मनुष्या उल्लिप्य राजन् स्वगृहान्निर्हरंति ॥ तं मुक्तकेशः करुणं रुदंतं श्रिता मध्ये काष्ठमि
 व क्षिपंति ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराजन दुःखेकरिनेपे षण्णकस्योएवोजेपुत्रतेजारेमरिजायछेतारेतेनेमनुष्यजेतेपो
 तानाघरयकिछेदेमशानमांबालवालेईजायछेने तेमनुष्यजेतेमूत्रछेदे शजेमनानेकरुणायेसहितजेमहोयतेमरो
 तायकातेपुत्रनेचित नामध्यनेविषेकाष्टनिपेठेनांखिदेईनेबालिदेछे ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अन्योधनं प्रेतगतस्य
 जुंक्ते वासांसि चाग्निश्च शरीरधातून् ॥ द्वाच्यामयं सहगच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेमारंगयोएवोजेपुरुषते जेधनतथावसतेनेबिजो जोगवेछे अनेतेनाशरीरनाजेत्वचामंसादेकधातुतेनेअग्नि
 अथवापक्षितेजोगवेछेअनेएजेपुरुषतेपुण्यनेपापतेणेकरिनेवीटांणोथकोतेपुण्यपापेसहितपरलोकनेविषेजायछे ॥
 ॥ ५ ॥ ॥ एकादशेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्यानिर्वणं चित्तायागीतं शृणु यथा मम ॥ निर्वेद आशापाशानां पुरुष

विवेक
॥३९॥

स्ययथात्यसिः॥ नत्थंगाजातनिर्वेदोदेहबंधं जिहासति॥६॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने एकादशने विषे कंठे हे पाण्डु जडु वै
राग्ये जुक्त छे चित्त जे नुं एवी जे ते पिंगला ते नुं जे गीत ते नुं जे ते मुथ किय थार्थ पणे सांचल्या अने ए रुपने आशारूप जे पाश
ते नुं छे दवाने विषे वैराग्य जे ते तरवा ॥६॥ ॥ कंम जे न थि उत्पन्न थयो वैराग्य जे ने एवो जे रुप ते जे ते देह ना बंधन ने त्या
ग करवाने न थी इच्छतो॥६॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ नूनं मे न गवान्प्रीतो विष्णुः ॥ निर्वेदो यं दुराशायाय मे
जातः ॥७॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने शुभ्र एवुं जे कांई कर्म तेणे करि ने विष्णु एवा न गवान जे ते मुनं निश्चे प्रसन्न
थया जे कारण पणामाटे दुष्ट छे आशा जे ने एवी जे हुं ते मुने सुख ना आपनारो एवो जे आवैराग्य जे ते उत्पन्न थयो छे माटे
मारु मां दुःखाग्य छे ॥७॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ मैवस्युर्मदं चाग्यायाः क्लेशानिर्वेदहेतवः ॥ येनानुबंधं निर्वृत्य पुरुषः ॥
ति॥८॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने जो हुं चाग्य हीन हउं तो वैराग्य ना हेतु एवा जे क्लेश ते जे ते मुने न होय अने जे वैराग्ये करि ने पुरुष
जे ते देह गोहादिक रूप जे बंधन ते नो त्याग करि ने शांति ने पां मे छे ॥८॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ तेनोपाकृतमादाय शिरसा ग्राम्यसं
गताः ॥ त्यक्त्वा दुराशाः शरणं ब्रजामितमधीश्वरम् ॥९॥ ॥ अर्थः॥ ॥ एकारण पणामाटे ते न गवान तेणे कस्यो एवो जे
वैराग्य रूप उपगार ते ने मस्तक वते ग्रहण करि ने हुं जे ते ग्राम्य एवा जे नर ने विषय ते ने विषे रहि एवि जे दुष्ट आशा ते मनो त्या
ग करि ने सर्व ना नियंता एवा जे न गवान तेना शरण ने पां मिछूं ॥९॥ ॥ वृद्ध चाणक्यो वदति ॥ ॥ श्रुतं यन्न
विरघ्यात् धर्माय न शांतये ॥ किं तेन पठितेनापिका कवा शितमेव तदिति ॥१०॥ ॥ अर्थः॥ ॥ हवे चाणक्य ऋषि जे
ते वैराग्य रहित जे न एवे लाते मनि निंदा करे छे ॥ जे शास्त्र नुं जे न एवा पणु ते जे ते जे न एवा नाराने वैराग्य पां मवाने अर्थे तथा

सार

॥३९॥

धर्मपासवानेअर्थे तथाशांतिपांमवानेअर्थे नथिथातुं केतांशाखपुराणे नारतादिकग्रंथते मने नृणिनेपणजेनाअंत
 रमांवैराग्यधर्मनेशांतिआदिकसारागुणनथि आवताते तेजे नृणवापणुतेणे करिने ते नृणनारानेशोक्षा नथयोकांइ
 नथयो तारेतेचातुरिकरिनेरुदुबोखवाशिस्स्याते शुंला ननहि तोतेजे नृणवापणुतेजे तेतोकाकनुजे बोखवापणुतेजेवु
 जछेकेतं नृणिनेवैराग्यादिकसारागुणतोशि आनाहै नेउपस्थथिचतुरायेकरिनेबोखवाशिस्स्यातेतोकेवसकाकचा
 रिजांणवि ॥ १० ॥ ॥ ग्रंथांतरेषुचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ दोषदर्शी न वेत्त त्रयत्र रागः प्रवर्तते ॥ अनिष्टवद्भि
 तं पश्येत्तथाक्षिप्रं विरज्यते ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटेग्रंथांतरनेविषेपणवैराग्यपांमवानिरितिजेतेकहिछे ॥ जेप
 दार्थनेविषेपोतानेअतिशे आसक्तिजेतेथायतेपदार्थनेविषे वैराग्यनेपांमवानेइच्छतो एवोजेपुरुषतेजेतेदोषनोजो
 रोथाय ॥ अनेतेजेपदार्थतेनेनिश्चेकेवसदुःखरूपनेतुच्छएवुंजुवे ॥ तारेतेप्रकारेजोनारोजेपुरुषतेजेतेपदार्थमांथित
 त्काखवैराग्यनेपांमेछे ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नास्ति विद्यासमं च क्षुर्नास्ति सत्यसमंतपः ॥ नास्ति रागसमंदुःखं
 नास्ति त्यागसमं सुखम् ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटेविद्यासमानबिजुनेत्रजेतेनथिनेपोतानेनेपारकोद्रो नथायए
 वुंजेसत्यवचनबोखतेसमानबिजुतपजेतेनथि ॥ अनेपदार्थनेविषेजेप्रीतितेसमानबिजुदुःखजेतेनथिनेबंधनकारि
 सर्वपदार्थनोत्यागकरवद्वेष्टानावेजुसुखजेतेनथि ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जोगे रोग न यं सुखे क्षय न यं वित्तेऽग्नि
 नू नृद्वयं दास्ये स्वामि न यं जयेरिपु न यं वंशेऽप्योषेद्वयम् ॥ माने स्थानि न यं गुणे खल न यं काये कृतांताद्वयं सर्वनाम
 न यं सखे न जततो वैराग्यमेवा न यम् ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेवैराग्यनुंजनिनृयपणुतेनेवैराग्यवानएवोजेपुरु

विवेक
॥४०॥

पतेपोतानामित्रप्रत्येकदेहं हेमित्रनानाप्रकाराजं जोगतेन विपरागनां नयजेतेरत्यां छेने सुखने विषेनाशपणानि वि
कछेकेतां जे सुख छे ते रवेनाशनपां मे एम सुखमां पण नय छे ने धनने विषे अग्निनोतथार छे जो छे ते रवेना
ने दासपणाने विषे स्वामिनिधिक जे ते छे ने जयने विषे हां मा वलिया शत्रुनिधिक जे ते छे ने सारा कुलने विषे व्यभिचारादि
कदोष वा द्विजे स्त्रीयो ते थि छे जे ते छे ॥ अने मोक्षपने विषे पण को कपोतानुमान जंग करे ते एकां ने पोतानामन
मां खेदपां मवापण ते निधिक जे ते छे ने सारा गुणने विषे खलपुरुषनो नय जे ते छे ने देहने विषे काय थकि नय जे ते छे हबे के
टलांक गणावु सर्वेना मरूपने लोकने जोग सर्वे ठां ए नय जे ते छे माटे हे सखे अन्नय एवो जे वैराग्य तेने जतमे जे ते सेवो
केतां सर्वे मायिक सुखनो त्याग करिने जगवानना सुखने अर्थे निर्जय एवो जे वैराग्य तेने तमे पां मोतो महा सुखिया था शो
॥ १३ ॥ ॥ दश मे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नेह चात्यंत संवासः कर्हि चित्केन चित्सह ॥ राजन्वेनापि देहेन किमु
जायात्मजादिभिः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने दशमने विषे पण वैराग्यपां ॥ ॥ हि छे हे राजन् धृतराष्ट्र ॥
संसारने विषे जीवने क्यारे यकोय संघाते नित्ये जे बुरे वापण जे ते हे तु नथि ॥ अने वलिपोतानो जे देह ते संघाते पण नित्ये
जे बुरे वापण नथि रेतु तो स्त्रीपुत्रादिक संघाते न रहे एम ते शुकुं बुं छे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एकः प्रसूयते जंतुरेक एव प्र
क्षीयते ॥ एको नु चित्तु दुःखतमे वा एतु दुःखं ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे धृतराष्ट्र ॥ ॥ जे तो एतु जन्म छे ॥
ने एक क्षोज मरी जाय छे ॥ अने पोते कस्युं जे पुन्य तेने एक क्षोज जोग वे छे ॥ ने पोते कस्युं जे पाप तेने पण पोते एक क्षोज जोग
गवे छे ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अधर्मापचितं वित्तं हरंत्यन्येऽप्यपमेधसः ॥ संजो जनीयापदेशैर्जलानीबजसौ

सार

॥४०॥

कसः॥ ॥ १६॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने अस्पृष्टे बुद्धिजेनि एवांजे मूढपुरुषतेनुं अधर्मकरिने जेसुं कसुं एवुं जेधनते
तेबिजाजे अदिष्टते जेते चरणपोषणकरवा योग्य छे एरित्यने मिशे करिने हरिजाय छे ॥ जेमजद देवि देवो जे पद
तेनु जीवनरूप जे जलतेने ते मत्स्यना पुत्र हरि खे छे तेम ॥ १६॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ गुह्यातिथानधर्मेण स्वबुद्ध्यात
मपंडितं ॥ तेऽरुतार्थं प्रहिएवंति प्राणारायः सुतादयः ॥ १७॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने हे धृतराष्ट्र आजो वजे ते जेने एतो
मारो छे ए विबुद्धिये करिने अधर्मवते पोषण करे छे ए ॥ जे देहा ए धनने पुत्रादिक ते जे ते अवि ॥ ए ॥ जे ए ॥ रुषतेने अरु
तार्थ एवाने जत जां दे छे ॥ १७॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ स्वयं किं विषममादाय तैस्त्यक्तो नार्थको विदः ॥ असिद्धार्थो विश
त्यं धं स्वधर्मवि ॥ स्वस्तमः ॥ १८॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने पे ताना स्वार्थने न जां एवो ॥ नेपोतानो जेधर्मतेय किं वि
मुख एवो ॥ ने अपूर्ण छे ॥ अने थजेनो एवो जे ए पुरुषते जेते पुत्रादिक ना पोषण करिने थयु जे पापतेने पोते ज ग्रहण करिने ते
पुत्रादिके त्याग करी सतो अंधतां भस्वनर ॥ अदिष्टे श करे छे ॥ १८॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ तस्माद्व्योक्तमि मं राजन् स्वप्नमा
यामनोरथं ॥ वीक्ष्याऽऽ ॥ अदिष्टादं मः शांतो न व प्रज्ञो ॥ १९॥ ॥ अर्थः॥ ॥ ते कारण पणामा दे हे राज
हे धृतराष्ट्र आजो लोक तेने स्वप्नमायाने मनोरथ तुल जां इनेने पोतानुं जेमनतेने पोतानि बुद्धिये करिने नियम मां राखिने हे
समर्थ समथा अने शांतथा अने ॥ १९॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ सुतामहिष्यो न वतो ज्ञातयाऽ ॥ न्यात्यमंत्रिणः ॥ प्रजाश्रुतु
काक्षीयानाधुना संतिकाक्षिताः ॥ २०॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने हे राजन् तमेराज्य करताते समय मां थया जंत मारा पुत्र
नेत मारि पटरांणियोने ज्ञातीने प्रधानने मित्रिने प्रजा ए सर्वे जेते काक्षते ए न्यां त्यां च क्षविनां स्त्र्यामा दे ते सर्वे हमणां कोईये

1189 11

[illegible]

1149H

एतादृशं दृष्ट्वा याकृतेश्रीविवेकसारेवैराग्यनिरूपणं नाम अष्टमं प्रकरणम् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेबलि
 सप्तमनेविषेकगुणोद्देशे वतेईश्वरजंतेमणेपोतपोतानाकर्मकरिनेएकठेकांणेजेसांकर्यांनेपाछांजुदांकरिनांस्यां
 वांजेभूतप्राणिमात्रतेम आद्योक्तनेविषेजेजेदुरेवापणुतेजेतेतोजेमपरवनेविषेपाणिपिवानेजेसांथयांजेम प्यते
 मनाजेवुंछेकेतांजेमपरवनेविषेजेसांथयांजेमनुष्यतेपाणिपियनेजुदांजुदांवाह्य जायछेतेमप्यतेनेजेसायया
 जेसीपुत्रादिकसर्वेसंबंधितेजेतेनाशपांमिजायछेपणकोईनिरंतरजेसारितांनथिमाटेतेम अतिशेहेतराख नाहे ॥ ॥
 ॥ २४ ॥ ॥ एविरंयेद्विद्वज्जएवो जेएकं तिकधर्मतेनाप्रवर्त्तावनाराजे श्रीसह्यादं दृष्ट्वा एतेमलोपि एवो जे
 खरामदासमुनितेणेसदुरुश्रीगुणातातानंदं दृष्ट्वा विद्वि आज्ञायेकरिनेकस्यो जेआविवेकसारनामेग्रंथतेमांवैराग्यनुनि
 रूपणकरु एतादृशं प्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ८ ॥ ॥ अथश्रीहरेर्नक्तिद्विद्विः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तंसप्त
 मे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रवणंकीर्तनंविघ्नोःस्मरणंपादसेवनं ॥ अर्चनं दनंदास्यंसख्यमात्मानवेदनम् ॥
 ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेम प्यमात्रनेपोतानाकट्याणनेअर्थेकरवाजोग्यएविजेश्रीहरिनिभक्तिनेनाप्रतिपा
 दनकरनाराजेश्लोकतेमनेअर्थेसहितहुंजेतेद्विखुंछुं ॥ तेमांजागवतनासप्तमनेविषेनवप्रकारनाभक्तिनाजेदजेते
 त्याछे जेभगवाननीकथासंज्ञवितथाभगवानन कथाकीर्तनकेवांतथाभगवाननिमूर्तिनुस्मरणकरवतथाभ
 गवाननाचरणारविंदनिसेवाकरवी ॥ तथाभगवाननिजाकरवितथाभगवाननेवंदनाकरवित गच्छादं दुष्ट
 पणुकरवुं तथाभगवाननुसखापणुकरवुं तथाभगवाननेपोतानोदेहअर्पणं दृष्ट्वो ॥ १ ॥ ॥ अचिनुक्तजनोव

विवेक
॥४२॥

क्ति॥ ॥श्लोकः॥ ॥श्रीविघ्नोःश्रवणंपरिक्षिदन्नवद्वयासकिःकीर्तनंप्रह्लादःस्मरणंघ्रिपद्मन्नजनेलक्ष्मीःपृथुःपू
जने॥ अक्रूरस्त्वन्निवंदनेकपिपतिर्दास्येचसस्येऽर्जुनःसर्वस्वात्मसमर्पणेयद्विरन्नृत्कैवलयमेतेविदुः॥ २॥ ॥अ
र्थः॥ ॥हवतेनवप्रकारनिजेन्नक्तिनेनाजेनवमुख्यअधिकारितेमनेअन्नियुक्तजनजेतेकहेछजेन्नगवाननिकथासां
न्नलवितेमांपरीक्षितराजाजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवा नेन्नगवाननिकीर्तनन्नक्तिनेविषे शुक्रदेवजिजेतेमुख्यअ
धिकाः॥होताहवा नेन्नगवाननिसमरणन्नक्तिनेविषेप्रह्लादजिजेतेःस्यअधिकारिहोताहवा नेन्नगवाननाचरणार
विंदनसेवाकरवितेनेपेवलक्ष्मीजीजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवां नेन्नगवाननिअर्चनन्नक्तिनेविषेपृथुजेतेमुख्यहो
ताहवा॥ अनेह्नादिविद्वन्नक्तिनेविषेअक्रूरजिजेतेःस्यहोताहवानेहारेनिदासत्वन्नक्तिनेविषेहनुनाजिजेतेमुख्य
न्नक्तहेताहवा नेन्नगवाननिसस्यन्नक्तिनेविषेअर्जुनजेतेःस्यहोताहवा नेन्नगवाननेसर्वपोतानुधनादिकतथादेह
अर्पणकर्णजेन्नगवाननिआत्मनिवेदनन्नक्तिनेनेविषेयद्विराजाजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवाएजेसर्वेन्नक्तिनेजेते
न्नगवान् जेशुद्धस्वरूपतेनेजाणताहवा अथवान्नगवाननाधामनेपंमताहवा॥२॥ ॥नारायणेनोक्तम्॥ ॥
श्लोकः॥ ॥धर्मोज्ञानंचवैराग्यंनृतेर्वैद्यानितत्त्वतः॥अंगानेत्रीण्युत्तमांगदत्त्वादास्यान्यनुक्रमात्॥ ३॥ ॥
अर्थः॥ ॥अनेनारायणमुनिजेतेःएनारायणगीतानेविषेन्नक्तिनांअणअंगजेतेकत्थछेतेकियांतोधर्मज्ञाननेवैरा
ग्यएअणजेतेन्नक्तिजेतेनंमस्तकद्वयनेपगछेनामजेमनांएवांअणअंगजेतेयथार्थपणेकरिने अनुक्रमथकिजांण
वांकेतांधर्मजेतेन्नक्तिद्वयनेपगछेनामजेमनांएवांअणअंगजेतेयथार्थपणेकरिने अनुक्रमथकिजांण

सार

॥४२॥

ति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रयः सुतिं चक्तिमुदस्यते विज्ञो ह्यस्यंति ये केवलबोधबध्यये ॥ तेषामसौ क्लेशद एव शिष्य
तेनान्यथास्थूलतुषावघातिनाम् ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेदशमनेविषेचक्तिनुजे श्रेष्ठपणुतेनेब्रह्मदेवे
छे ॥ हेविज्ञोकेतं समर्थजेममोटातझावथकीनिऊरणांनीसरेछे ॥ तेमधर्मअर्थकामनेचारप्रकारनिमुक्तिनेज्ञान
नेब्रह्मदेवेछेनिऊरणांजेयकिएविजे तमारिचक्तितेनोत्यागकरिनेनेजे रूपकेवलब्रह्मज्ञाननिप्राप्तिनेअर्थ
जक्लेशनेकरेछे ॥ ते रूपनेब्रह्मज्ञाननिप्राप्तिथातीनथी ॥ नेकेवलक्लेशजप्राप्तथायछे ॥ जेमस्थूलएवांजेशाद्वयनांफो
तरांतेनाखांडनाराजेपुरुषतेमनेचोखानिप्राप्तिनथीथाती ॥ नेकेवलक्लेशजथायछे ॥ तेमतमारिचक्तिनोत्यागकरि
नेब्रह्मदेवेछे ॥ तेमनेकेवलक्लेश जप्राप्तथायछे ॥ ४ ॥ ॥ तृतीये श्रीकपिलदेवोमातरं प्र
तिवक्ति ॥ ॥ श्लोकौ ॥ मद्गुणश्रुतिमात्रेण मयि सर्वगुहाशये ॥ मनोगतिरविच्छिन्ना यथा गंगा न सौ बुधौ
॥ ५ ॥ लक्षणं चक्तियोगस्य निर्गुणस्य तदादृतम् ॥ अहं क्यव्यवाहेताया चक्तिः पुरुषोत्तमे ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेजागवतनात्रीजास्कंधमांकपिलदेवजिन्नगवानजेतेचक्तिनुजे लक्षणतेनेपोतानीमाताप्रत्येकेहेछे ॥ हेमातसर्व
नोअंतर्गमि एवोपुरुषोत्तमवारुदेवजेहुंतेमारेविषेमारागुणजेअवतारचरित्रतेने श्रवणमात्रेकरिनेसर्वक्रियाकरते
सतेमननिगातेजेतेनिंतररेहेजेमगंगानाजलनिगतिसमुद्रनेविषेअखंडरेहेछे तेममारेविषेनिरंतरममनीवृत्तिरहेतेजे
तेनिर्गुणचक्तियोगनुंलक्षणकत्युंछे तेनिर्गुणचक्तिकेवीछे तोअहं कीकेतांनिष्कामछे अहंकारादेवां सिद्धि
ऐश्वर्यादिकरूपजेअंतरायतेजेनेविषेआढोआवेनहिएवीछे अनेएविरित्यनीचक्तिजेनेहोयतेमारानिर्गुणचक्तकेहे

विवेक
॥४३॥

वाय ॥५॥६॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ साक्षात्पराधिपतिप्राप्त्यैकत्वमप्युत ॥ दायमानं न गच्छति विद्यात्सेवनं
जनाः ॥७॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते मारा निगुण एकांतिक नक्त जन के ॥ छेतो सा लोच्य जे हुं जे लोक मारे हे तो हउं ते
लोक मारे हे वुं के तां वैकुंठ लोक मारे हे वुं पण मारा जे वा ऐश्वर्य नी प्राप्ति नहि ॥ अने सार्ष्टि जे वैकुंठ लोक मारे हे वुं ने मारा जे
वुं ऐश्वर्य पां मवुं के तां माहाराजाधिराज एवो जे हुं ते मारा आगलयुवराज एवो जे ये रे हे वुं अने सामीप्य जे वैकुंठ लोक ने वि
षे मारे समीपे रे हे वुं के तां माहाराजाधिराज एवो जे हुं ते मारे समीपे सत्ता सदर्थ ने वे सवुं अने सारूप्य जे वैकुंठ ने विषे रे हे वुं ने
मारा सरखुं रूप पां मवुं ने ते रूप ने पां म्यानुं जे सुख ते ने मदे रं क वरत ॥ अने एक जे वैकुंठ ने विषे जे मारे मूर्ति ते ने विषे प्रवे
श करे ने रे हे वुं च प्रकार निः क्ति रूप जे ब्रह्मादेक सर्व ने दुर्लभ ए सुख ने ऐश्वर्य ते ने हुं जे ते मारा एकांतिकाने गुण नक्त
ने दे उछुं तो पण जो ए पां च प्रकार नी मुक्ति ने विषे लक्ष्मी निषेठे मारे सेवान होय तो ते ने मारा निगुण एकांतिक नक्त जे ते नयि
ग्रहण करता के मजे ते नक्त अति विचक्षण छे माटे ए मज ॥ छे जे ए पां च प्रकार ना मुक्ति छे छे छे ते जे ते पूर्व साधन का
दने विषे नगवान निनवधान क्तिये कारे ॥ एवो जे रे हे वुं छे माटे सेवा विना ए मुक्ति ने नयि इच्छता अने ए से
वा दे जे एवो फल रूप माने छे ने परम सुख रूप माने छे ॥७॥ ॥ एकादशोक्तं नगवान् लोह वं प्राते ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यं न
योगेन संस्थेन दानव्रततपोधरैः ॥ व्य व्या स्वाध्याय रं न्यासैः प्राप्नुयाद्यत्नवानपि ॥८॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशे
विषे नक्ति नो महिमा तथा प्रेम लक्षणा नक्ति नुस्वरूप जे ते नगवाने उद्धा जे प्रत्ये क छुं छे ॥ हे उद्धा जे ते ते तां मारे
नक्ति विना तो अष्टांग योग क वाने तत्त्व नो विचार करवाने दानव्रत तपने यज्ञ करवाने ग्रंथुनिटीकां करवाने नगवाने

सार

॥४३॥

नृणां न संन्यासग्रहणकरवोऽसर्वेयवडेकरिने प्रयासनेकरतोऽवोजेजनतेजेतेपणजेमुनेनयिपांमतोतेमुनेगोपी
 कादेऽसर्वेजेदेदेदेदन्नत्तिरेदेदेनेजनिश्रेपांमतांहवां ॥८॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ रामेणसार्द्धमथुरांप्रणीते ॥ फात्किना
 मय्यनुरक्तचित्ताः ॥ विगाढन्नावेननमेवियोगतीव्राधयोऽन्यददृशुः सुखाय ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेतेगोपीका
 युंनिप्रेमलक्षणाचक्रितेनेकेहेछे ॥ हेउद्धवजिअकुरजेतेमणेबलदेवजियेसहितमुनेमथुरांप्रत्येपमाब्जेसतेमारेविषेजे
 अतिदृढप्रेमतेगेकरिनेमारेविषेप्रीतिये ॥ कछेचितजेमन ॥ अनेमारेवियोगेकरिनेतीव्रछेमननिपीढातेजेमनेएवि
 जेगोपांकांतेजेतेपोतानापति ॥ आदिकतेने ॥ स्वनेअर्थेनदेखतिहावेयुं ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तानाविदन्मय्यनु
 पंगव ॥ धियःस्वमात्मानमदस्तथेदं ॥ यथासमाधौमुनयोब्धितोयेनयःप्रविष्टा इवनामरूपे ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
 नेतेगोपीका ॥ उदेदेदारेविषेअतिसहेक ॥ देदेदारे ॥ कथईछे ॥ बुधि ॥ उदेदेदारेविषेअतिसहेक ॥ देदेदारे ॥ एतित्विदुं
 थाछेदेरत्याएवाजेसंबंधितेमनेनेसमीपेरत्याजेपतिपुत्रादिकतेमनेपणनजांणतिहवियुं ॥ जेमरमा ॥ धेनेविषेगयाए
 वाजेमुनितेपोतानादेहनेनथिजांणताने ॥ स ॥ द्रनाजलनेविषेप्रवेशथइएविजेनदी ॥ उदेदेदेदारेविषेअतिसहेक ॥ देदेदारे ॥
 तानुदामादेतेनथिजांणतियुंतेम ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कथंविनारोमहर्षद्रवताचेतसाविना ॥ विनानंदानु
 कसयाशुद्धेद्रक्त्याविनाऽऽशयः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ॥ रुषनुअंतःकर ॥ उदेदेदारेविषेअतिसहेक ॥ देदेदारे ॥ एतित्विदुं
 मनुजेप्रफुल्लितयवापणुतेविनाकेमशुद्धथायनेगदगदचितययाविनाकेम ॥ दयाय ॥ अने ॥ अर्त्तिनोजेआनंदते
 एकरिनेनेत्रनेविषे ॥ एदेदेदारेविषेअतिसहेक ॥ देदेदारे ॥ एतित्विदुं ॥ मशुद्धथायने ॥ एसर्वेचक्रिनांलक्षणतेणे ॥ कएविजेचक्रितेवि

विवेक
॥ ४४ ॥

नाकेमश्दथाय ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वाग्गद्गदाद्रवते यस्य चित्तं रुदत्यन्नीक्षणं हसति क्वचिच्च ॥ विलज्ज उपाय
ति नृत्यते च मद्भक्तियुक्तो नुवनं पुनाति ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे पोताने विषे न्नक्तिये जुक्त एवो जे पुरुष ते नुं लक्षणे
राहे उद्भवति त्वके हे छे ॥ हे उद्भवति मारे विषे हे ते करि ने जिनि वां णि जे ते गदगद थाय छे ने जे नुचित जे ते द्रविज मछे ने नार
मूर्त्ति नो वियोग थाय तो वारं वार रुदन करे छे ने क्यारे कमारि मूर्त्ति ने दर्शन करि ने हसे छे ॥ अने क्यारे कलोक नि साजे रहि
तं हते छे ॥ ॥ ॥ रत्न क्तिये जुक्त पुरुष ते जे ते आनुवन ने पवित्र करे छे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥
यथाग्निना हेममलं जहाति ध्मातं पुनः स्वं न जते च रूपं ॥ आत्मा च कर्मा शयं विधूय मद्भक्तियोगेन न जत्यथो मां ॥
॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे न्नक्ति वदे करि ने ज आत्मानि शुद्धि छे ॥ हे उद्भवति जे मग्नि ने विषे तपाय मान करे
जे सुवर्ण ते जे ते अग्निये करि ने मल जे दोहादिक नो संसर्ग ते नो त्याग करे छे ने पछे पोतानु जे शुद्ध स्वरूप ते ने पां मे छे ॥ ते म
जीवात्मा जे ते मारि न्नक्ति रूपी जे योग ते ए करि ने कर्म जे ने विषे रत्नां छे एवुं जे बासना क्षिण रीर ते ने दासि ने शुद्ध एवु जे
पोतानु स्वरूप ते ने पां मे छे ने ते के डे मुने न जे छे के तां सर्व जीव प्राणि मात्र नो नियंतानो देव्य छे ॥ त्तियुं जे मनि एवां जे
नां दंद ते मणे सेवाने कस्यो एवो जे साक्षात् पुरुषोत्तम हुं ते मुने पां मे छे ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न्तत्याहमेक
याग्रात्यः श्रद्धयात्मा प्रियः सतां ॥ न्नक्तिः पुनाति मन्निष्ठा श्वपाकानपि संनवात् ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने संत जे
ते मने वाहालो एवो जे ते जे ते श्रद्धा ये करि ने हृदय थइ एवि जे मारि अनन्य न्नक्ति ते ए करि ने ग्रहण करवा जो ग्य छुं ॥ अने
मारे विषे छे निष्ठा जे नि एवि जे ते नारि छे जे दोहादि जाति थकि थयो जे दोष ते थकि पण चां डाल जे ते मने पण पवित्र करे

सार

॥ ४४ ॥

छे ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रोक्तं न च क्रियां गेन न जतं माऽसकृन्मुनेः ॥ कामात्तदप्यानस्यंति सर्वं मयि ह विष्टि
ते ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेमेकद्व्योजे न क्रियोगते एकरिने मुने वारं वारं न जतो एवो जे नितेनात्तदयने वि
षे जे ते प्रत्यक्ष एवो जे ते देहे मुनिना तद्व्योजे विष्टे एवो जे ते देहात्तद्व्योजे ते देहात्तद्व्योजे ते देहात्तद्व्योजे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥
न च ते हृदयग्रंथि स्थितं ते हृदयसंशयाः ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणि मयि दृष्टेऽखिलात्मनि ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
सर्वे नो अंतर्था मि एवो जे हुं जे ते देखाये स ते आमुनि जे तेनां कर्म जे ते क्षय पां मे छे ने सर्वे संशय जे ते न गवानना स्वरूप ने वि
षे नास्तिक न व ते जे ते छे दायि जाय छे ने हृदय नो ग्रंथि जे ते देहात्तद्व्योजे ते देहात्तद्व्योजे ते देहात्तद्व्योजे ॥ १६ ॥ ॥ श्लोकः ॥
तस्मान्मद्भक्तियुक्तस्य योगिनो वै मदात्मनः ॥ न ज्ञानं न च वैराग्यं प्रायः श्रेयो न वेदिह ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
तेज कारण पणामाटे महात्म्ये सहित मारि न क्रिये जुक्त ने मारे विषे छे मन ते जे एवो जे आलोक ने विषे योगि ते ने केवल
ज्ञान जे ते कल्याण ने करे एवुं धा होय न हिने एकलौ वैराग्य जे ते पण कल्याण ने एवो जे ते देहात्तद्व्योजे ते देहात्तद्व्योजे ॥ १७ ॥ ॥ श्लो
कौ ॥ ॥ यत्कर्म न चिरं तपसा ज्ञानं वैराग्यतश्च यत् ॥ योगेन दानधर्मेण श्रेयो न चित्तैरपि ॥ १८ ॥ सर्वमद्भक्तियोगेन म
द्भक्तो स न तेजसः ॥ स्वर्गापवर्गं मामकयंचिद्विद्विच्छति ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने योगि रूप जे ते ने जे
कर्म करि ने पं म वाजोग्य छे तथा तप ज्ञान वैराग्य ते म एकरि ने जे पं म वाजोग्य छे ॥ तथा योग दान धर्म ते म एकरि ने जे
पां म वाजोग्य छे अने बिजां पण जे कल्याण नां साधन ते म एकरि ने जे पाम वाजोग्य छे ॥ ते सर्वे ने मारो न क्रिये जे ते सुखे मा
रि न क्रिये रूपी जे योग ते एकरि ने पां मे छे ॥ अने स्वर्ग मोक्ष ने मारुं धाम ते मने प ग जो कोइ प्रकारे करि ने इ छे छे तो मारा न

॥ ४५ ॥

दस्वाम्याज्ञयाकृतेश्रीविवेकसारेऽक्तिनिरूपणं नाम नवमं प्रकरणम् ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधमज्ञाननेवैराग्येस

11 84 11

हितएणिजेतेतेतेतोमहाआपत्कादनेविषेपणअचसएविथकिविघने करिनेक्यारेयनाशपांमतिनयिकेनिपेठे
 तेजेममोटोपर्वतजेतेवर्षातानेधारायेकारेनेखोदाह्वातोदण्डिते ॥ २३ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मसएवोजेएकान्तिकध
 तिलाप्रवर्त्तवदापलेष्टीसह्यादंस्वातेदो शिष्यएवोजेबलरामदासमुनेतेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामि
 निआजायेकरिनेकस्थोजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषेचक्तिनिह्वाकस्थुंएनामेनवप्रकरणजेतेयुं ॥ ९ ॥
 ॥ अथचौर्यपरंगनासंगानेपेधविषयाःस्मृतयः ॥ ॥ एतदुद्विष्ट ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्महत्यासुरापानंस्ते
 यं वगनागमः ॥ महांतिपातकान्याहुःसंप्रयोगंचतैःसह ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेचोरिकरवितयापरस्त्रीनोसंग
 करजेतेदोपेधनाजेश्लोकतेमनेअर्थेसहितहुंजेतेद्विखुंहुं ॥ तेमांपंचमहापापनेलांचोरिनेगुरुस्त्रीनोसंगतेनेमनुजे
 तंकेहेछे ॥ जेब्राह्मणनिहत्याकरवितयासुरापानकरवुंतथाचोरिनिहत्यापुत्रादोसंप्रवृत्तोप्युत्तानांजेतेछे ॥
 तेमनेधर्मश्लाघादोपेधनेते महापापएवानेकेहेछेनेतेचारमहापापनाकराजेमन्यतेमनिसंधाये
 सम्यक्प्रकारेमेलापराखवोतेनेपांचमुमाहापापकेहेछे केतांब्रह्महत्यासुरापानचोरिनेगुरुस्त्रीनोसंगएचारमहापाप
 नाकनाराजेमन्यतेमनोमनक्रमवचनेकारनेजेस्वरेखरोसंगकरवोतेनेपांचमहापापकेहेछे ॥ १ ॥ ॥ अमस्मृ
 तौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अपहृत्यपस्यार्थदानंयत्तु यच्छाते ॥ सदातानरकंयातियस्यार्थस्तस्यतत्फलम् ॥ २ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवसिचोरनेदिष्टजेतेयमतिनेविषेकत्योछे ॥ जेजेरुषजेतेपारकुंधनचोरसाविनेददण्डे
 नेआपेछे ॥ तेजेदण्डोद्यादोरोरुषतेजेतेतोनरंकलोकजेतेनेपंमेछे ॥ अनेतेपारकुंधनचोरिसावेनेजेदानकरुं

विवेक
॥ ४६ ॥

तेदाननुजेफलतेतो जेनुधनजेतेनेथायछे ॥ २ ॥ ॥ गौतमेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ तृणं वायुदिवाकाष्ठं पुष्पं
वायुदिवाफलम् ॥ अनापृच्छन् हि गृह्णानो हस्तं च्छेदयति ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने गौतमः नित्ये तो तृणादि
कनिचोरिनुपणहस्तकापवारूपप्रायश्चित्तकत्थुंछे जे मनुष्यतेनाधणिनेन पुछतो थको जो तृण जे तेने ग्रहण करेछे तथा
जो काष्ठ जे तेने ग्रहण करेछे तथा जो पुष्प जे तेने ग्रहण करेछे तथा जो फल जे तेने ग्रहण करेछे तो ते पुछ्या विना तृणादिकने
खेनारो मनुष्य जे ते पोताना हस्त जे छेदवापण तेने योग्य थायछे ॥ केतां तृणकाष्ठपुष्पने फलते मनोपण जे चोरनारो तेना
हाथकापवा एदंडकत्थोछे ॥ ३ ॥ ॥ श्रीशंकरेण चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ अरण्यं विजनेन्यस्तं परस्वंहस्यते
दा ॥ मनसापि न गृह्णति तेनराः स्वर्गप्राप्तेन ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने शंकराचार्य जे ते मणे पण कत्थुंछे जे नथिको
इजन जेने विषे ए जे अरण्य एदंडे विषे एदंडुं जे पारुधन देखायछे ॥ तो ते धनने मने कारेने पण जे मनुष्यनथिग्रह
ण करता ते मनुष्य जे ते स्वर्गलोकेने पां मनारा थायछे ॥ ४ ॥ ॥ विदुरनीतौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ हरणं च परस्वानं
पदाराजं मर्शनम् ॥ सुहृदां च परित्यागस्तथा दोषः क्षयावहा ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने विदुरनीतिने विषे विदुर
जीये पण कत्थुंछे ॥ एक पारकु जे धन तेने चोरि लेवुं अथवा यक्ष करिने हरि लेवुं ने बिजो परस्त्रीनां संग करवने त्रिजो पोता
नाहितकारे एदंडा एदंडा एत्र एयदे एदंडे एदंडा एरदा कार्त्तिशोभन एदंडे क गुणने नाश पमाडे एवाछे ॥ ५ ॥ ॥ म
हाभारते व्यञ्जिचारनिषेधश्लोकः ॥ ॥ श्लोकः ॥ परदारान गंतव्याः सर्ववर्णेषु कर्हिचित् ॥ न हीदृशमना युष्यंसां
किंचिन्नावेद्यते ॥ यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनं ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने महाभारतने वीषे व्यञ्जिचारनो निषे

सार

॥ ४६ ॥

धजेतेकत्योछे जेहएरणनेविषेक्यारेपणपरस्त्रीनोसंगनकरवांशाम देतोआलोकनेविषेपरजादासंपादयेजेपापते
 जेपुरुषनाआवरदानेघटाडीनांखेछे तेवुंभीजुंकोइपापनथि घटाढतुकेतांपरस्त्रीसंगनोकरनारोजेपुरुषतेचोराशि
 साखजात्यनीयोनिमं ज्यांज्यांजन्मनेधरेछे त्यांत्यांजनमिनेतत्कादमरिजायछे नेकेवलमातानाउदरनांरहितेछे
 रकष्टनेपांमेछे पणएनिअवरदातोकाईपणपुरिथार्तीनथी॥६॥ ॥श्लोकः॥ ॥यावंतोरोमकूपाःस्युःस्त्रीणांगा
 त्रेषुनिर्मिताः॥तावद्वर्षस्तस्मिन्नेनरकंपर्युपासते॥७॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेस्त्रीनादेहनेविषेजंटलांरुवाडांनांछिद्र
 निरम्याछे तेएकएकछिद्रप्रत्येएकएकहजारवरसपरजंततेपरस्त्रीसंगनेकरनारोपुरुषजेतेनरकनेजोगवेछे ॥७॥ ॥
 श्लोकः॥ ॥परदारेषुयेमृदाश्चक्षुर्दुष्टंप्रयुंजते॥तेनदुष्टस्वप्नावेनजात्यंधास्तेन्रवंतिहि॥८॥ ॥अर्थः॥ ॥अ
 नेजेस्वपुरुषजेतेपरस्त्रीनेविषेदुष्टस्वप्नावेजुक्तजनेत्रतेनेजोडेछे॥केतांकामप्नावनिदुष्टदृष्टिपरस्त्रीनेजुवेछेनेपछे
 तेदुष्टस्वप्नावेकरिनेजोनारापुरुषजंतेजेज्योनिनेविषेजन्मछे तेजन्मतांवांतजआंधसाथायछे॥८॥ ॥श्लोकः॥
 मनसापिप्रदुष्टेनयेपश्यंतिपरस्त्रियम्॥रोगार्तास्तेन्रवंतीहनरादुष्कृतकारिणः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपुरुषजेते
 अतिशोकामप्नावेजुक्तजेमनतेणेकरिनेपरस्त्रीनेजुवेछे ॥ एवादुष्टकर्मनाकरनाराजेपुरुषतेजेनेमरिनेजेज्योनिने
 पांमेछेत्यांत्यांनिरंतरअनेदुष्टकारोपेदृष्टिदेदीदायछे ॥ एविरित्येपरस्त्रीसंगनुंनेपरस्त्रीनेकामप्नावे जोवानुंमोट
 पापछे माटेएवास्वप्नावनांसर्वप्रकारेत्यागकरवां॥९॥ ॥मनुस्मृतौच॥ ॥श्लोकः॥ ॥व्यञ्जिचारातुन्रतुःस्त्रीलो
 कंप्राप्नांतिनिंयतां॥शृगालयोनिमाप्नोतिपापरोगैश्चपीड्यते॥१०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेव्यञ्जिचारादेवेधमनुस्मृति

विवेक
॥४७॥

नेविषेपणकृत्यांछे॥ जेस्त्रीजेतेपोतानापतिनेमुकिनेपरपुरुषनोसंगकरेछेतेस्त्रीजेतेआलोकनेविषेनिंदाकरवाजोग्यप
णानेपंमेछेनेमरिनेशियालनिजानिनेपामेछेनेपापरूपजेअनेकप्रकारनारोगतेणेकरिनेबहुंपीडानेपंमेछेमाटेस्त्रीने
परपुरुषनोसंगकरियनकरवो॥१०॥ ॥ तथादेवसंस्तौ॥ ॥श्लोकः॥ ॥याकामेनान्यंरुषंयोषान्निसरतिक्वचि
त्॥राखरीसमजन्मानिनिरयांततिरुग्भवत्॥११॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेतेमजदेवसंस्तौपिनिस्मृतिनेविषेकृत्यांछे॥ जे
स्त्रीजेतेकामेकरिनेजोएकवारपणपरपुरुषनोसंगकरेछे तोतेस्त्रीजेतेमरिनेघणाकवरससुधीतोनरकनेजोगवेछेनेन
रकनेजोगवेछे॥ ॥तजन्ममुधितोअतिशेरोगवालिगधेडीथायछे॥ एविरित्येस्त्रीनेपरपुरुषनासंग मोटुपापछे मा
टेस्त्रीनेपरपुरुषनोसंगनोसर्वप्रकारत्यागकरवो॥११॥ ॥ पंचमेपरीक्षितंप्रतिशुकदेववचनम्॥ ॥ गद्यश्लोकः॥
यस्त्विहवाग्म्यांस्त्रियमगम्यंवापुरुषंयोषिदन्निगच्छतितावत्त्रकशयाताडयंतस्तिग्मयासूर्म्यांलोहमय्यापुरुषमा
सिगयंतिस्त्रियंचपुरुषमय्यासूर्म्यां॥१२॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजागवतनापंचमस्कंधनेविषेपरीक्षितजाप्रत्ये
शुकदेवजानुवचनछे॥ हेराजापरीक्षितआलोकनेविषेजेपुरुषजेतेपरस्त्रीनासंगनेकरेछेअथवाजेस्त्रीजेतेपरपुरुषना
संगनेकरेछे तेपुरुषनेनेस्त्रिनेजमनादूतजेतेकोरडेकरिनेमारताथकाजमपुरीनेविषेलेइजइनेअग्निनेकरिनेतपाविने
रातिचोसकरिएवीजेसोटा निस्त्रीनिःसंति संघायेतेपुरुषनेआलिगनकरावेछे तथाअग्निनेकरिनेतपाविनेरातिचोसक
रिएविजोसोटादेपुरुषादिदूतिदेसंघायेतेरेदेह्यालिगनकरावेछे एविरित्येपुरुषनेस्त्रीएथेयनेव्यन्निचारनुमोटुपापछे
नेतेपापमहादुःस्वरूपफलछे तेमाटेपुरुषनेनेस्त्रिनेव्यन्निचारनकरवोएसर्वशास्त्रनोसिद्धांतछे॥१२॥ ॥वासुदेवमा

सार

॥४७॥

हृत्प्रेषोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कामन्नावेननेक्षेत्परयोपांतुकार्हेचित् ॥ श्राद्धपर्वव्रताहादौनोपेयाच्चस्वयोपितम् ॥ १३ ॥
अर्थः ॥ ॥ अनेवस्त्रिवासुदेवमाहात्म्यनेविषेतोपोतानिस्त्रिनासंगनोपणसंकोचकृत्योछे ॥ जेधर्मवाद्योऽरुषजेतेपार
किस्त्रियुंजेतेमनेतोकामन्नावेकरिनेक्यारेयनजुवे ॥ अनेश्राद्धपर्वनेएकादश्यादिकव्रतनाजेदिवसतेमनेविषेतोपोता
निस्त्रिनोपणसंकोचकृत्योछे ॥ १३ ॥ ॥ धर्मसंग्रहेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नगायेत्सहनारीन्निर्नस्वपेन्नाध्वनिव्रजेत् ॥ ता
न्यःकथानशृणुयाद्ध्रावयेत्तानचैकदाः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधर्मसंग्रहनेविषेतोपुरुषनेस्त्रीयुंसंघाथेगांनआ
दिकक्रियाकरवानिषणनाकाहरे जेपुरुषजेतेबायुसंघाथेगांननकरेनेसहजन्नावेकरिनेपणस्त्रियुंजेगोसुवेनहिनेमा
र्गनेविषेजेगोआलेपयनहि ॥ अनेतेस्त्रीयुंथकिजगवाननीकथावार्त्तानिसंजलेनेएकस्त्रीएविजेस्त्रियुतेमनेजगवान
निकथावार्त्ताजेतेनेनरंजलावेकेतांरुषविनाएकस्त्रिस्त्रीनिजसन्नावेठिहोयत्यांपुरुषजेतेजगवाननिकथावार्त्ताकरे
नहि ॥ १४ ॥ ॥ सप्तमेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नन्वग्निःप्रमदानामघृतकुंजमयःपुमान् ॥ रुतामपिरहोजत्यादन्यदाया
वदर्थकृत् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजगवतनारसमस्कंधनेविषेतोपोतानिदिकरिसंघाथेपणएकांतमारिवानिना
कहिछे ॥ जेअनेतेनिश्वेप्रसिद्धअग्निछेनेरुषजेतोपनाघारूपछे ॥ माटेपुरुषजेतेएकांतनेविषेतोपोतानिदिकरिजेते
नोपणत्यागकरेकेतांएकांततेपोतानिदिकरिपासेपणनउजोरहे ॥ अनेएवंगेदेवादेवादेवदेवीवारअवश्यप्रयोजनहो
यतेदेवादेवारउजोरहे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मात्रास्वसादुहेतावाजादिवित्तासनोजवेत् ॥ यक्षवर्गानिद्रुग्ग्याप्योदि
द्वांसमपिकर्षति ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविद्वानएवोजेपुरुषजेतेपणपोतानिमाबोननेदिकरितेसंघाथेएकांतने

विवेक
॥ ४८ ॥

विप्रेच्छासनजनेन एवांनयाय ॥ कर्मजेव ब्रह्मवानेव जेइंद्रियोनांसु हते जेतें ज्ञानि रुपने पण विषय प्रत्येतां णि जाय
छे ॥ १६ ॥ ॥ हरितस्मृतौ च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ परस्त्रियाश्रवसांतं यदि स्पृशेच्च कामतः ॥ ब्रह्महत्यासम्पापं निः
कात्यायनो ब्रवीत् ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनैव हि हरितस्मृतिनि विषेतां परस्त्रिये पश्युं जे वस्त्र तेने छे इंद्रियोनां पण दो
षक त्या छे ॥ जे पारकि जे स्त्री तेना पेरेखा वस्त्र नां जे छे दो तेने जे पुरुष का आवे करि ने जो छासे छे तो ते पुरुष ने ब्रह्महत्या क
र्या तुल्य पाप जेतें थाय छे एम कात्यायन मुनि जेतें कहें ताहे ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यावंति तस्य सूत्राणि तावद्द्व
र्षश्चाष्टौ च ॥ अंतं स न रंक वा सं प्रकरांति न राधमः ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे दसा ते वस्त्र नादारा छे ते दसा शो
वर्ष पर्यंत न रने मध्ये अधम एवां ते पुरुष जेतें मरि ने नरक ने विषे निवास करे छे ॥ १८ ॥ ॥ कपिल गीतायांचोक्तम् ॥
श्लोकः ॥ ॥ तत्त्वज्ञानं पृथक् पृथक् को न हंति धीः पुमान् ॥ अपि नारायणं तं यो भिन्मय्यहमायया ॥ १९ ॥ ॥ अ
र्थः ॥ ॥ अने कपिल गीताने विषे तो स्त्री रूपी जे माया ते सर्व नी बुद्धि ने मोह पमांडे एवि छे एम कथ्युं छे ॥ हे मात स्त्री ना रूप ने जो
इने ब्रह्मानी बुद्धि ते मोहने पां मिगई तां ते ब्रह्मना स जे ला जे शिव इति रिच्या ॥ दक अने ते मरि च्या दि क ना सर जे ला जे कस्य
प आदि वक्ते एकर एकर ॥ एकर एकर जे देव मनुष्य आदि क सर्व तेने विषे एक नारायण ऋषि विनाशि जा एवां कि थो पुरु
ष छे जे जे नि स्त्री रूप माया ये करि ने बुद्धि खंडित न थाय के तां एक नारायण ऋषि विनाशि जा शिव ब्रह्मा आदि क सर्व नी बुद्धि
जे ते स्त्री ना स्वरूप ने जो इने मोहने पां मे छे ने एक नारायण ऋषि नी ज बुद्धि मोहन थि पां मति ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्मं
मे पश्य मायायाः स्त्री मय्या जयिनो दिशाम् ॥ या करोति पदाक्रांतान भ्रूविजृम्भेण केवलम् ॥ २० ॥ ॥ इति विमर्शकां

सार

112211

तधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यवलरामदासमुनिनासदुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतं श्रीविवेकसारे
चौर्यपरांगनासंगनिषेधनिरूपणं नाम दशमं प्रकरणम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेमातस्त्रीरूपजेमारिमायातेनावलने
तोतमेजुवोजेस्त्रीरूपमायाजेतेदशदिशानेजीतिनेवशकरनारा जंपुरुरवाययातिदशरथनेरावणआदिकमोटाशूर
विराजातेमनेपणकेवलभ्रुकुटिनेविलासेनृत्तिज्जलप्लादेप्रादुकेकरिनेकचरिनांस्याएवानेकरेछे ॥ कंतां एवात्तर्य
नेपणपगेकरिनेकचरेएवुंस्त्रीरूपमायानुबलछे माटे रूपमात्रनेपरस्त्रीनांसंगकरवानहिनेपोतानिस्त्रीजेतेनोपणउत्स
वनादिवसेतथापुरणमासिअमावास्यादिकपर्वनेविषेतथाएकादशिआदिकव्रतनेदीवसेत्यागराखवानेस्त्रीयुनेविषे
आरेएहेएवरेदेवंधावुंनहिएसर्वशास्त्रनोसिद्धांतछे ॥ २० ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवांजेएकं तिकधर्मतेनाप्रवर्त्ताव
नाराएवाजं श्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवांजेहुंवलरामदासनामेमुनेतेणेसरुश्रीगुणातीतानंदस्वामीतेम
निआज्ञायेकरिनेकस्योएवांजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषे चोरितेपरस्त्रिनांसंगतं मनानिषेधनुनिरूपणकरुंए
नामेदश-प्रकरणजंतेययुं ॥ १० ॥ ॥ अथप्राणिमात्रहिंसानिषेधनामिषाशननिषेधनविषयाः तयः ॥ तत्रचारतद
वाअतिमहर्षिवचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ बीजैर्यज्ञेषु यष्ट्यमिति वै वैदिकी श्रुतिः ॥ अजसंज्ञानिर्बाजानिच्छागं नो हंतु
मर्हथ ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेको जीवप्राणिनादिहिंसानकरावैतयामं सन्नक्षणनकरवुंतेनाप्रतिपादनकरनारा
जेसंज्ञानेमनेअर्येसहितहुंजेतेसिखुंछुं तेमांचारतनंविषेदेवताप्रत्येमहर्षि-वचनछे ॥ हेदेवोयज्ञनेविषेधान्यनावी
जेकरिनेतेप्राणिनादिहिरित्येवेदनिश्रुतिजेतेछे ॥ अनेअजंकारनेयज्ञनेविषेहोमकरवोएमजेवेदमांकत्युंछेतेअजएवे

विवेक
॥४९॥

नामेजेनउगेएवांजेधान्यनांबीजतेनेजाणवांपणअजशब्देकरिनेयज्ञनेविषेहोमवानेअर्थेवकरामारवानेतमेजोग्य
नथिअनेहंदवांजेयज्ञरूपधर्मनेविषेवकराआदिकपशुनोवधथायएधर्मसाधुपुरुषनोनथि॥१॥ ॥वायुमत्स्यपुरा
णयोर्देवेंद्रप्रतिमहर्षिवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥गोधाःसुरश्रेष्ठेषुहिंसानविद्यते॥त्रिर्षपरमंकाक्षमुषितैरप्ररो
हिन्निः॥२॥ ॥अर्थः॥ ॥वायुपुराणतथामच्छपुराणनेविहंश्लोमहर्षिवचनछेजेदेवतानेविषेअष्टएवाहेइंद्रअ
एयवरसपरजंतरहिनेजुनांथयानेवावियेतोउगेनहिएवांजेधान्यनांबीजतेमेकरिने यज्ञकरवोकेमजेएवाधान्यनेवि
हेइंद्रादयि अनेएविरित्येउगेएवेधान्यकरिनेपणयज्ञनोनिषेधकर्यांतोपशुमारनेतोयज्ञथायजकेम मांटेअहिंसा
मययज्ञकरवोएजवेदनोमतछे॥२॥ ॥श्रीमद्भागवतचतुर्थस्कंधेप्राचीनबर्हिषंप्रतिनारदवचनम्॥ ॥श्लोकः॥
ओजोप्रजातेराजन्पशून्पश्यत्वयाऽध्वरे॥संज्ञापितान्जीवसंघान्निर्घृणेनसहस्रशः॥३॥ ॥अर्थः॥ ॥श्रीमद्भा
गवतनाचतुर्थस्कंधनेविषेप्राचीनबर्हिराजानेनारदजीनुवचनछे हेप्रजदापतिहेआधीदयाहेआधीदयाहेहिंसा
वोजेतेतुंतेणयज्ञनेविषेमास्या जेहजारोपशुतथातुंतेणयज्ञनेविषेमास्याएवाजेभिजाकेटसीकजात्यनाजावनास
हतेमनेतुंजेतेजो॥३॥ ॥श्लोकः॥ ॥एतेत्वांसंप्रीक्षंतेस्मरंतोवैशसंतव॥संपरेतमयःकूटैश्छिदंत्युत्थितमन्यवः॥४॥
अर्थः॥ ॥अनेयज्ञनेविषेतेमास्याएवाजेपशुतथाजिवनारहतेजेतेतारुवेरनेसंजारताथकाता॥ बाटजेनेवेठाछे
अनेमांटेहोआपारिनेपरलोकेनेपांम्योएवाजेतुंतेतुंनेदेखिनेउतपन्नथयोछे अतिशेक्रोधतेजेमनेएवाजेपशुत
थाजावनासहतेजेतेलोप्रदेखेवांटेखिनेदुजेछेदो॥४॥ ॥श्लोकः॥ ॥तंयत्पशवोऽनेनसंज्ञमायेऽद्रयासुना॥कु

सार

॥४९॥

ठारैभिच्छिदुःकुडाःस्मरंतोऽमीवमस्यतत् ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हे प्राचीन बर्हि राजा तारिपेंठे पशुनिहिंसाये जुक्त जे प
 ते मोकरनारोनेदसायेसहेतुवोजे एपुरंजननामे राजा तेणे यज्ञने विषे मास्या एवाजे पशु ते जे ते एं रंजन राजा नावे र
 ने संचारताथ वृद्धे को धे जुक्त थका को वाढे करिने ते पुरंजन राजा ने छे दता हवा ते माटे यज्ञने विषे पण जो पशु नाहिंसा करे
 तो दुःखरूप फसने जोगवे अने यज्ञने विषे पण जो पशु नाहिंसा करी तो पोताने अर्थ तो कोई रित्ये कोई जीवनी हिंसा न
 ज करवी ए सर्वराजोऽपि हित छे ॥ ५ ॥ ॥ नारद पंचरत्न चनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ १ ॥ तिर्वदति वे श्वस्य जननी
 वाहंतसद ॥ कस्यापि द्रोहोऽप्यहं ह्यहं न्युतय ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वल्लिनारद पंचराघ्रनु वचन छे प्र
 चुकेतां समर्थने परम दयालु ॥ ति एवाजे श्री पुरुषोत्तम नारायण तेना प्रतिपादनने करतो एवी जे १ तिते जे ते माता निपेंठे
 निरंतर विनाहितने जकहे छे पण कोई जावना द्रोहने उपजावे एं जे वचन तेने श्रुति जे तेन थिके ती माटे वेदने विषे हिंसा
 मयय तुं प्रतिपादनन थी ॥ ६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नतच्छास्त्रं यच्छास्त्रं वत्ति हिंसा मनर्थदाम् ॥ यतो न वतिसं
 सारः सर्वानर्थपरंपरः ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अनर्थने पमाडे ए विजे हिंसा तेने जं शास्त्र के हेतु होय केतां जीव हिंसा
 नु प्रतिपादन करतु होय एवं जे शास्त्र तेने तो शास्त्र जनमानं शा माटे तां समग्र दुःख निछे परं ए वाक्तां निरंता प्रा मिजे नावे
 पे ए बोसंसार जे चोरा शिक्षा खजातिने विषे वारं वार जन्म मृत्यु नो प्रवाह ते जे ते जे जीवनी हिंसा थ कि थाय छे ए विरित्ये म
 हा दुःखरूप फस निपमाडनारि जे हिंसा तेनुं जे शास्त्र प्रतिपादन करतुं होय तेने तो शास्त्र जनमानं वुं ॥ ७ ॥ ॥ नारदेची
 पवचन ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वकर्मस्य हिंसा वैधर्मात्मा मरुवती ॥

विवेक
॥ ५० ॥

राः ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने चारतने विषे जीष्मपितानुवचने छे जे धर्मरूप छे आत्मा जे नो ए जा जे मनुते सर्वकर्म
ने विषे अहिंसा जे तेने जे हेता हवा ॥ केंतां कोई कर्म नो विषे कोई ॥ मात्र निहिंसा तो क्यारे यकर विन हि ए मधर्म
मूर्ति ए वा जे मनुते के हेता हवा ॥ तारे यज्ञने विषे यज्ञना करनारा पशु ने के ममार छे ए म के हेता हो तो त्यांक हुंहुं जे यज्ञने मि
षे करिने मां सनाखान ॥ र जे ते के समां सखाधानि ॥ माटे जय शास्त्रानियास्य विवेदिकान विषे पशु जे
ते मने मार छे ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्मात्प्रमणतः कार्यो धर्मः सूक्ष्मो विजानता ॥ अहिंसा सर्वभूतैः श्रेयसा
ज्यायसीमता ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते कारण माटे विशेषे करिने सर्व शास्त्रना सिद्धं दृष्टे ए नारां जे रूप तेने सर्व
शास्त्रना प्रमाण थकि अहिंसारूप जे सूक्ष्म धर्म ते जे ते करवा ॥ के म जे सर्व भूतनि जे अहिंसा ते सर्व धर्म थकि श्रेष्ठ मानि छे ॥
केंतां कोई जीव प्राणि मात्र निहिंसान करवि ते जे सर्व धर्म शास्त्रना करनारा जे मोटा कपिते मणे सर्व धर्म करतां मोटा धर्म
मां न्यो छे ॥ ९ ॥ ॥ वृद्धपराशरेणोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यस्तु प्राणिवधं कृत्वा पितृन्मांसेन तर्पयेत् ॥ सोऽविद्वांश्चंदनं
दग्ध्वा कुर्यादंगारक्षेपनम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वृद्ध ए वा जे पराशर मुनि ते मणे के छे जे पुरुष प्राणि निहिंसा करिने
॥ जे ते मने मांसे करिने तप्त करे छे ॥ ते रूप जे ते तो मूर्ख थको सारु मुगंधि मान जे चंदन तेने बालिने तेने निराख जे तेनु
पोताने शरीरे लेपन करे छे ते सारु थने विषे तथा श्राद्धना विषे को जीव नि क्यारे य हिंसा न करवि एरित्ये सर्व शास्त्रना सि
द्धांत छे ॥ १० ॥ ॥ महाचारते युधिष्ठिरं प्रति जीष्मवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्राक्षिता न्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्य
या ॥ निर्दोषं सर्वथा मांसां देहे देहे चूपतां ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे मांस न क्षणनानिषेधना श्लोक ते मने अर्थे सहित लिखुं

सार

॥ ५० ॥

छुंते मां चारतने विषे युधिष्ठिरराजा प्रत्ये जीष्मपितानुवचनछे ॥ हेराजा युधिष्ठिरदेवताने निवेदन कस्युंतथा पितरने नि
 वेदन कस्युं एवुं जे मां सतेना चक्षणे विषे पण दोष छे तथा ब्राह्मणे नि आज्ञाये करिने जे मां सनु चक्षणे करवुं तेने विषे पण
 दोष छे ॥ पण कोई प्रकारे मं सजे ते नि दोष न थिते माटे मां सनु चक्षणे क्यारे यन करवुं ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यो यजेताश्व
 मेधेन मासि मासियतव्रतः ॥ वर्जयेन्मधुमांसं चरममेतयुधिष्ठिर ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराजा युधिष्ठिर एकते नियमे
 पक्षपातानावर्णाश्रमनाधर्मने पाक्षतां सतां महिना महिना ने विषे अश्वमेध यज्ञे करिने यजे छे ने एक तो मघ मांस नो त्या
 ग करे छे एषे जण ने तुल्य पुन्य थाय छे एवुं जांणि ने मांस चक्षणे नो त्याग करवो ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सप्तर्षयो वास
 स्विदयस्तथैष्टयाः ॥ अमांसं चक्षणां राजश्रं संति मनापिणः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराज आहंसा एष्टुष्टु
 रुडि युद्धि जेम नि एवाजे वसिष्ठ आदिक सप्त ऋषि तथा र्यना किरण ने पि नाराने सूर्यना मंडलने विषेर त्या एवाजे साठ्य
 हजार वासस्विदयना मे ऋषि ए सर्वे जे ते मांस चक्षणे करवुं तेने खां छे ने मांस चक्षणे करवुं तेनी निंद छे छे छे छे
 स चक्षणे न करवुं ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पूर्वं मनसा त्यक्ता तथा वाचा च कर्मणा ॥ न च क्षयाते यो मंसं त्रिविधं स वि
 मुच्यते ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराज एष्टुष्टु प्रथमतो मने करिने मांस नो त्याग छे ॥ एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु
 करे छे छे छे छे छे करिने मांस नो त्याग करे ॥ एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु एष्टुष्टु
 ने क प्रकार ना संसार ना कष्ट थकि मुकाय छे ने परम सुखने पां मे छे ते माटे मांस चक्षणे न करवुं ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥
 न हि मांसं तृणात्काष्ठादुपद्वाद्वापि जायते ॥ जंतुघाताद्भवेन्मांसं तस्मादोषोस्ति चक्षणे ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हे

विवेक
॥५१॥

राजन्मांसजंतंतरणायकिनथि थातुंतथाकाष्टयकिनथिथातुतथापाशाणथकिनथिथातुंमांसतोजंतुनाघातथकि
जथायछे तेमाटेमांसञक्षणेनेविषेमोढोदोषछे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऋषिभिःसंशयंष्टोवसुश्वेदिपतिः
पुरा ॥ अञक्षयमपिमांसंसप्राहञ्चमितिप्रजो ॥ १६ ॥ आकाशात्पतितःसद्योज्जूमौसनृपतिस्तदा ॥ एतदेवपुनश्चो
क्ताविवेशधरणीतलम् ॥ १७ ॥ ॥ अर्थो ॥ ॥ हेसमर्थएवाराजायुधिष्ठिरपूर्वविश्वजितनामेइंद्रययोतेणे
पशुनिहिंसायेऽक्तएवायज्ञकरवानोआरंभकस्थो पछेमोटाऋषिजेतेफरताफरतातेयज्ञनेविषेआव्यातारेतेऋषिये
इंद्रादिकदेवनेकत्थुं जोहंराष्ट्रेऽक्तयज्ञकरवा॥नेतोवेदनेविषेनापडिछेमाटेतमेदेवताथईनेजेआहिंसामयजज्ञकरि
नेमांसञक्षणकराछोतेकर्मतमनेघटतुंनथिएविरित्येतेऋषिनेदेवतदेष्टाणो कवादविवादथयां तेसमयमांचदिदेश
नोपातिरज्ज्वाह्वाह्वाह्वा सुनामेमहधर्मवालोतेत्यांआवतोहो तेनेतेऋषियेएसंशय छोतारेतेवसुराजायेद्रमेप
क्षपातेकरानेऋजवेदमाहिंसामयजज्ञकारेनेमांसञक्षणकरवानुकत्थुंछे ॥ एवंजेपक्षपातनुअसत्यवचनतेने
तेवःराजाथोस्योएतस्मेतत्काक्षआकाशयकिपृथ्वीनेविषेपडतोहवो तारेवक्षीतेऋषियेतेवसुराजानेकत्थुंजेतुंसा
बोस्यतारेपाछोतेराजातोप्रथमनिपेठेजथोसतोहवोपछे तोपृथ्वीफाटितेपातलमांप्रवेशकरतोहवोनेतेवःराजा
महाकष्टनेपांमतोहवो ॥ एविरित्येकेवलमांसखाधानुवचनकत्थुंतेणेकरिनेपणएवदुपापसागुतारेजेमांसखायनेते
नेपापसागेतेमातिशुंकेवुंतेमांसखानारानेतोनिश्चेजमांतुंपापसागेमाटेकोईप्रकारेमांसञक्षणनकरवुं ॥ १६ ॥ ॥
॥ १७ ॥ ॥ धर्मोपदेशोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आर्द्रावक्ष्मास्तथाऽऽढ्योचृष्टाःस्युर्ययनिस्तुषाः ॥ पुंभिःस्त्री

सार

॥५१॥

जिनं नक्षत्रास्ते सूक्ष्मजीवांतसंनवात् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने धर्मोपदेशने विषेतो मांस नक्षत्राणो दोष छे माटे
 वाद आदि कनिजे लीलि फलीयां तेने फोड्या विना बाफि खाधानि ना कहि छे जे लिखिए विवाह निपाप द्वियो तथा तु वेर
 निफलियो ते जे ते जो फोड्या विना छोडां ये सहित बाफे ली होय तो ते पुरुष तथा स्त्रियुं ते मरणे न लाविए छे ते ॥ १९ ॥ ॥ योने विषे
 जिणा गवाजे जीवते मनो संनव छे के तां ते फलियो निमां हिइ ये ह्यो होय ते पण ने लिख फाय छे ॥ माटे ते फाले यो मां पण मां
 स नक्षत्राणो संबंध आव्यो माटे न स्वादि ॥ १८ ॥ ॥ ॥ त्यंतरे चा गाक्षित जल गदे ले ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ म
 त्स्य ग्राह्यं यत्प्राप्तं ॥ ॥ ॥ अन्यंतरे न वेत् ॥ ॥ एकाहेतस्मिन्नेयं ॥ ॥ तं योजयितुं पिबेत् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
 ने स्मृत्यंतरे ने विषेतो गाड्या विना नु जल पियेतो जिणा जंतु पिधामां आवे ॥ माटे गाड्या विना जल न पिबुने गाक्षिने पिबुं
 म कथ्युं छे ॥ जे मां छलां नो जे मारानारो तेने छोम हिना निमहि लि कोरा जेटुं पाप थाय छे ते निबरो बस्य जे मनुष्य गाड्या
 विना ॥ जल जे तेने पिये छे तेने एक दिवस ने विषे थाय छे एम जं ॥ माटे गाड्या विना जल पान करवुं नहि ॥ १९ ॥ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ अतजलपाने हिमांस नक्षत्राण संनवात् ॥ ॥ पुराणे दोष इत्युक्तः पेयं तद्वा क्षितं जलम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥
 अने गाड्या विना नु जे जल ते नु जे पान करवुं तेने विषे निश्चे मांस नक्षत्राणो संनव थाय छे ॥ माटे मांस नक्षत्राण करेने जे ठबु
 पाप लागे एठबु जे गाड्या विना नु जल पिये तेने पाप थाय छे ॥ प्रकारे पुराणे ने विषे दोषे जे ते कथ्यो छे ॥ ते कारण पण माटे गा
 ले बुपाणि जे ते पिबु ॥ २० ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ अगाक्षितं च पानीयं दुग्धं क्षवण युक्तं तथा ॥ गोछागीमहिषीदु
 ग्धादन्यदुग्धादिकं च यत् ॥ २१ ॥ ॥ तत्सर्वमापि प्रोक्तं मांसं च प्राणि संनवम् ॥ ॥ एतत्सर्वं सदा प्राज्ञैश्चातुर्मास्ये विशेषतः

विवेक
॥५२॥

॥२२॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेगाय्याविद्यादुष्टे॥ एतथादुधतथास्रवणेजुक्तएवुंजेदुध ॥ तथागायबकरिनेजेंस
नुजेदुधदहितेविनाविजुजेदुधआदेकतेसर्वेजेतेमंसकच्छेनेप्राणित्थकिछेसंजवजेनोएवुमांसजेतेकच्छे माटे
एसर्वेजेतेढायाएवाजेमनुष्यतेमणेसर्वकायनेविषेवर्जवुंनचोमासानेविषेतोविशेषपणेकरिनेवरजवुं ॥ २१ ॥ ॥
॥२२॥ ॥मनुस्मृतौचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥अनुमंताविशसितानिहंताक्रयविक्रयी॥संस्कर्ताचोपहर्ताचिखा
दकश्चेतिघातकः॥ २३॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेदुष्टादि विषेकल्युंजेजेएकतोबिजाकोईकनेजीवनीहिंसाकरवा
निआज्ञानोकरनारोनेविजोकापनारोनेत्रिजोमारनारोनेचोथोमांसनेवेचाथुंदाविनेविजानेवेचाथुआपनारोनेपां
चमोमांसनेरांधनारो नेछठोमांसनेउपाडीलावनारो नेसातमोखानारोएजेसातप्रकारनाए रुपतेसर्वेजंतुनामारना
राजछेमाटेमांसखावुंनहि॥ २३॥ ॥श्लोकः॥ ॥नाऽकृत्वाप्राणिनांहिंसांमांसमुत्पद्यतेकचित् ॥ नचप्राणिव
धःस्वर्ग्यस्तस्मान्मांसंनञक्षयेत्॥ २४॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेप्राणिनिहिंसाकर्याविनामांसजेतेक्यारेपणउत्पन्नथाथुंन
थिप्राणिनिहिंसाकेद्वारेजमांसथायछेअनेप्राणिनोजेवधतेजेतेक्यारेपणस्वर्गनोपमानारोनथिथातोप्राणिनो
वधतो नरकनेपमाडनारोथायछेमाटेमांसनुंनक्षणनकरवुं॥ २४॥ ॥एकादशेचोक्तं॥ ॥श्लोकः॥ ॥लोकेव्यवा
यामिषमद्यसेवानित्यास्तुजंतोर्नहितत्रचोदना॥व्यवस्थितिस्तेषुविवाहयज्ञसुराग्रहैरासुनिवृत्तिरिष्टा॥ २५॥ ॥अर्थः
अनेएकादशनेविषेकल्युंजेजे॥एविरित्येहिंसामयजेयज्ञतेमनाकरनाराजेजनतेमनेज्यारेमूर्खकहोछोतारेवेदनेविषे
यज्ञनुशिष्टएवुजेमांसादिकतेनुनक्षणेकमकच्छेएमजोतमेकेताहोतोकहियेछइयेजेलोकनेविषेमिथुनतथामांसत

सार

॥५२॥

[illegible]

हिछे॥ ते कारण माटे ब्राह्मण क्षत्रिने वैश्य जे ते सुरा जे तेने नपिये ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गौडी माध्वी तथा पैष्टी विज्ञेया
 त्रिविधा सुरा ॥ यथैवैका तथा सर्वानपातव्याद्विजोत्तमैः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने गोलनितथामौडानी तथा लोट
 ना एत्र ए प्र कार नी सुरा जे ते द्वे जे ब्राह्मण क्षत्रिने वैश्य एत्र ए वर्णनामनुष्य ते मां जे उत्तम जन ते मणे जां ए विने जे मण
 कलोट निरुरा जे ते ना पे विते ज प्र कार ते म गे गो लनी तथा मौडानि ए सर्वे सुरा जे ते नपि वि ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अ
 ज्ञानात्प्राप्य विष्णु मूर्तं सुरा संसृष्ट मेव वा ॥ पुनः संस्कार मर्हति त्रयो वर्णा द्विजा तयः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ब्राह्म
 ण क्षत्रिने वैश्य एत्र ए वर्णनामनुष्य जे ते विष्णु जे ते ने तथा मूर्त जे ते ने तथा सुरा ये मले बु ए वी जु जे कां इ पदार्थ ते ने अजां
 ए ये र ॥ एते ते पाछो संस्कार जे करवो ते ने योग्य थाय छे के तां जो विष्णु मूर्त नै सुरा वा बु जे वस्तु ते मने त्रण वर्ण नो ज
 न जे ते जो अजां ए पण खाय तो ते नो फरि ने पाछो संस्कार करे तारे ते शुद्ध थाय ॥ ५ ॥ ॥ पराशर मुनि वचनम् ॥ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ अज्ञाना ज्ञानतो वापि सुरां स्पृष्ट्वा त्रिवर्णजः ॥ प्रयाति नरकं घोरं यावच्चंद्र दिवा करौ ॥ ६ ॥ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुाना स्पर्शानो निषेध के नारु पाराशर मुनि नुवचन जे तेने ॥ त्रण वर्ण नो जन जे ते अज्ञान थ कि अ
 थ वा ज्ञान थ कि के तं जां ए ये अजां ए ये पण जो सुरा ने अडे तो ते जन सुरा ने अडिने महाघोर नरक मां पडे छे ते कयां सु धितो
 ज्यां सु धि चंद्र माने सूर जत पे त्यां सु धि ए विरित्ये सुरा पान ने विषे घणां कटुः खर त्यां छे तथा दोष र त्यां छे माटे क्यारे य कोई
 मनुष्य ने सुरा पान न करवुं ॥ ६ ॥ ॥ बृहस्पति स्मृति वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पाप्मा मादतो मद्यम पिबेत्
 चरे द्विजः ॥ कारयेत्तस्य संस्कारं राजा विप्रांश्च नो जयेत् ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने मद्य पान नानिषेध ने विषे बृह

विवेक
१५४ ॥

स्पतिनिस्मृतिनुवचनछे ॥ जेत्रणवर्णनोमनुष्यजेतेजोअजाण्यमांपणमघनुपानकरेतोअतिरुछूनामेजेव्रततेनुआ
चरणकरेअनेतेपछेराजाजेतेतेनोसंस्कारकरावेनेतेनिपासेब्राह्मणज्जोनकरावे तारेतेमघपानपापथकिमुकायछे
नाटेअगीयारप्रकारनुमघछे तेमांथिकोइमधुपादद्वयं ॥ ७ ॥ ॥ मनुस्मृतौचोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जा
न्वधःस्नानमात्रंस्यादानाच्चेरेकरात्रकः ॥ नाच्चेरुर्ध्वं त्रिरात्रंस्यान्मघस्पर्शउपोषणं ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
मनुस्मृतिनेविषेकत्थुंछे जेमनुष्यनेर्धांचणथकिहेठेजोमघनोस्पर्शथइजाय तोस्नानमात्रेकरिनेशुद्धिथायअनेर्धां
चणथिन्नादेद्वान्सुधिजोमघनोस्पर्शथइजायतोएकदिवसरात्रिउपवासकरेतारेशुद्धिथाय अनेनान्निथकिउंचे
जोमघनोस्पर्शथाय तोत्रण्यदिवसरात्रिउपवासकरे तारेशुद्धिथायएविरित्येमघनास्पर्शनेविषेपणपापकहिनेते
निवारणकत्थुंछे तोमघनेपिवानुतोमोठुंपापछे नेतेनुनिवारणबहुकठणकत्थुंछे माटेकोईप्रकारेमघपाननकरुं ॥
॥ ८ ॥ ॥ पौलस्येनोक्तम् ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ पानसंद्राक्षमाधूकंस्वार्जूरंताक्षमैक्षवम् ॥ माधूत्थंसैरमारिष्टंमरे
यंनालिकेरजः ॥ ९ ॥ समानानिविज द्वाद्याद्व्याद्वेदगदर्शैवतु ॥ द्वादशानुसुरामघंसर्वेषामधमंस्मृतम् ॥ १० ॥
॥ ९ ॥ १० ॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ अनेपौलस्यऋषिजेतेमणेअगीयारप्रकारनांमघकर्यांछेनेवारमुसुरारूपएसर्वमां
अधममघकत्थुंछे जेपनसुनुमघतथाधराकनुमघतथामौटानुमघतथाखजूर- मघतथाताक्ष- मघतथासेलडिनार
स-पुष्ट-यामधनेउकालिनेकरेदुमघतथासिंधणियोनुमघतथाअरिठानुमघतथाआंमलिधावडिनेगोलनुपाणि
त्रण्यनेउकालिनेकरेतेनेमैरेयनामेमघकत्थुंछे तथानालियेरमांथिथयुंएवुमघएअगीयारेप्रकारनुमघजेतेबरोबर

सार

॥ ५४ ॥

जाणवां ॥ अनेवारमुजेसुरारूपिमयतेजेतेतोतेसर्वेनेमधेअतिशेअधमछे ॥ ९॥ १० ॥ ॥ स्कांदेचोक्तम् ॥ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ एकादशविधंमयंत्रिविधांचसुरामपि ॥ नाजिघ्रदपिकोपीहतस्मिनराज्यंप्रशासति ॥ ११ ॥ ॥ इति
 विमलैकं तधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यवसरामदासमुनिनारदुरुश्रीगुणदातादंडदासे
 वेकसारे ॥ रामयपानानेपेधनिरूपणं नाम द्वादशं प्रकरणं ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेस्कंदराणनाविदं संबने
 विषेतोसुरामयनेकोइमनुष्यसुंघतापणनहवाएमकरुंछे ॥ जेतेउपरिचरवराजाराज्यकरतेसतेतेराजानाराज्यने
 विषेकोइमनुष्यजेतेपणअगियारप्रकारनुजेमयतेनेसुंघतोपणनहवोने अण्यप्रकारनिजेदरातेनेपणकोइसुंघतो
 हवोतारेतेसुरानेमयतेनुपानतोव्यांयिजकोएएसर्वेधर्मवासांमनुष्यनिरितिछे नेसर्वेधर्मशाखनाकरनाराजेमोटा
 कापेतेमनेएएजरिहंउछेएदरातेसुरामयनुपानव्यारेयनकरुं ॥ ११ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मसएवोजेएउंदिहमते
 नाप्रवर्त्तावनाराजेश्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवोजे दुंबसरामदासमुनिनेणेसुरुश्रीगुणदातादंडदासे
 अज्ञायेकरिनेकस्थोएवोजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषे सुरामयपाननानिपेधनिरूपणकरुं एनामेवारमुप्रक
 रणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ १२ ॥ ॥ अथतमः द्रासचंद्रकोर्ध्वं पुंदिहउंदिहउंदिहमाक्षेकाधारणप्रतिपादिकाः स्मृतयः ॥ त
 त्रपद्यपुराणेउक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अग्निदंदित्रिचपृत्वावंबाहुः स्रयोः ॥ त्यक्तायमपुरंधोरंयातिविष्णोः परंपद
 म् ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेतमः द्राधारणकरुं एनामेवारमुप्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ तेमांबसांइराणनेविषेत

विवेक
॥ ५५ ॥

तमुद्राक्षेवानिकहिछे ॥ जेअग्निपेकरिनेतपावेदुनंपवित्रएवुजेतमः ॥ द्वाहूपीचिह्नतेनेत्रिवर्णिकजनजेतेपोतानाबेबा
हुनामूलनेविषेधारणकरिनेमहाये ॥ एवुंजेजमराजानुपुरतनोत्यागकरिनेजगवाननुजेपरमधामतेनेपांमेछे ॥ १ ॥
रामार्चनचंद्रिचरणवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अग्निहोत्रंयथानित्यंवेदस्याध्ययनंतथ ॥ ब्राह्मणस्यतथैवेदंतम
मुद्रादिधारणम् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेब्राह्मणजेतेनेतपावेलिछापोतथाचांदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलकतथातुलसी
निबेवडिकंठिधारवानींअवश्यपणेकरिनेधारणकरवांतेनेअर्थरामार्चनचंद्रिचरणवचनपुराणवचनछे ॥ जेब्रा
ह्मणजेतेनेजेमअग्निहोत्रजेतेनित्यकरवानुछे तथावेदनुअध्ययनजेकरवुंतेजेमानेत्येदेहजतेह्राह्मणनेआतमः ॥ द्वा
नुधारणकरवुतथाचांदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलकधारणकरवुंतथातुलसीनिबेवडिकंठिधारवीएजेतेनित्यकरवानांछे ॥
॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मपुराणेब्रह्मवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंखांकिततनुर्विप्रांच्छुतेयस्येहवेश्मनि ॥ तदन्नंस्वयमभ्रातिपितृ
भिःसहकेशवः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेब्रह्मपुराणनेविषेब्रह्मानुवचनछेजेशंखचक्रगदानेपद्मतेमणेकरिनेअंकितछे
शरीरजेनुएवोजेब्राह्मणतेजेतेआलोकमांजेनाधरनेविषेजमेछे ॥ तेपुरुषनुजेअन्नतेनेपितरदेवजेतेमणेशहितएवा
जगवानजेतेपोतेराजिथईनेजमेछे ॥ ३ ॥ ॥ सारसंग्रहेपराशरवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वाङ्मतेनचक्षुर्लयाहुमू
क्षेतुक्षांछिताः ॥ सर्वपापानिसंतीर्यत्रविष्यंतिसुरोपमाः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसारसंग्रहेविषेपराशर
चनछे ॥ जेअग्निपेकरिनेतपावेक्षांजेशंखचक्रगदानेपद्मतेमणेकरिनेलोहिकितथयाछेकेतांजेमणेशपोलिधिछेएवा
जेब्राह्मणदिग्गजुल्लजेतेसर्वपापनेतरिनेकेतांसर्वपापथकिमुकाईनेदेवजेवाथायछे ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ च

सार

॥ ५५ ॥

कांकितायविप्रायस्वन्नोज्यान्नंददातियः ॥ तदन्नं मेरुतुल्यं स्यादश्रुतेदिविदेववत् ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेछापो
 क्षिधेसोजेब्राह्मणतेने छेदुष्टोतानेजमवानुजेअन्नतेनेआपेने ॥ तेअन्नजेतेसाखजोजनउंचोएव छेदोनानोमे
 रूपवततेएतोएतएतएतेदेदोरोजेतेतेअन्नजेतेनेदेवसांकनेविषेदेवतानिपेटेजमेछे ॥ ५ ॥ ॥ सारसंग्रहेहारा
 तवचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चक्रांकितस्यविप्रस्यपादप्रक्षाक्षितंजलं ॥ पात्वाप तकसाहसै च्यतेनाप्रसंशयः ॥
 ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसारसंग्रहनेविषेहारितकषिनुंवचनछेजेछापक्षिधेसोजेब्राह्मणतेनापगधोयमुंजेजल
 तेनेजेम अपियेछेतेपिनारोजेतेतेजलनुपानकरिनेहजारुप्रकारनं जेपादेदोएवदोदुष्टा जायछेतेनविषेदगा
 रेयसंदेहजेतेनथिएविरित्येन्नगवाननिछापोजेणेक्षिधेछेएवोजेब्राह्मणतेनोमोटोमहिनादेदोछेदेब्राह्मणादिक
 सर्ववर्णनेअवश्यपणेकरिनेछापोक्षेविएमसर्वग्रंथनोसिद्धांतछे ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मांडपुराणेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
 शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिधारयेद्ब्राह्मणोयदि ॥ श्राद्धादिसर्वकर्माहृत्येषापरमाश्रुतिः ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेब्रह्मांडरा
 णनेविषेतोछापउर्ध्वपुंड्रतिक्षकनेदुष्टादीदिष्टादेष्टांदांदां जेणेधार्याहोयतेजब्राह्मणमश्राद्धादिसर्वकर्मकराववा
 नेयोग्यथायछेएमकरंछे जेब्राह्मणजेतेजोशंखचक्रगदानेपद्यतथाउर्ध्वपुंड्रतिक्षकतथातुक्षरीनिजेबेवडिकंठिते
 मनेधारणकरेतोतेब्राह्मणजेते श्राद्धतथायज्ञतथाविवाहादिकसर्वकर्मकरवांतेमनेअर्थयोग्यएवोथायछेएप्रकार
 निएसर्वोपरिश्रेष्ठएवीवेदनीश्रुतिजेतेछे ॥ ७ ॥ ॥ वाराहेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चक्रांकितं पुज्यं देष्टव्यं त्रयत्र
 वसंति हि ॥ योजनं निततस्त्रीणि ममक्षेत्रं वसुंधरे ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवाराहाराणनेविषेवराहाजेयेपृथ

विवेक
॥५६॥

विप्रत्येकं छेजे हवसुंधरे चक्रे करिने अंकित छे नुज जेमना एवाजे ब्राह्मणे ते जे ते जे जे ठेकं एव से छे ते ते ठेकां एथि फर
तुत्र एयत्र एयजं जनमारे रेवानुक्षेत्र जे ते छे ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अश्वमेध सहसैश्वराज पेयशतैश्वर्यम् ॥ तत्फ
लं श्रूयते तमदीया युधधारणात् ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अश्वमेध यज्ञनां जे हजारो हजार ते मणिकारने जे ट
ल जे ते संज्ञा ए छे एवाज पेय जज्ञनां जे शो यशो ते मणिकारने जे टलुं, लसंज्ञा यछे केतां ब्राह्मण ॥ ॥ कजे रई जन ते
मने जे टलुं ए सर्वे यज्ञ करथा थकि फल थाय छे ॥ ते टलुं फल जे ते तपावे लां एवां जे शंख चक्र गदाने पद्य एजे मारां आयुध ते म
नुजे धारण करवु ते थकि थाय छे ॥ ९ ॥ ॥ सार संग्रहे न विष्णोत्तर पुराण वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यज्ञो नंत
पोहो मो न्नो जने पितृ तर्पणम् ॥ चक्र लां न ह्ये प्रस्याने च तत् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तम द्वा रहित
जे विप्र ते निनिंदा केनारु सार संग्रह ने विषे न विष्णोत्तर पुराण वचन छे जे यज्ञ करवो तथा दान देवुं तथा तप करवु तथा
होम करवो तथा ब्राह्मण जमाइ वा तथा पितरिनु तर्पण करवुं ए सर्वे यजे ते तम द्वा ने चिद्दे रहित एवा जे विप्र ते निष्क
थाय छे ॥ १० ॥ ॥ पराशर स्मृतौ चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंख चक्रोर्ध्वं द्वा दशरहितो ब्राह्मणा धमः ॥ जीव श्रे
वचां ङालः सर्व धर्म बहिष्कृतः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने पराशर स्मृति ने विषे पण छे जे शंख चक्र गदाने पद्य त
था ऊर्ध्व पुं डू तिल कत था तुलसी निकंठि ते म गेरहित एवा जे ब्राह्मण ने मध्ये अध द्वा ए जे ते जीव श्रेष्ठो लो लो लो लां स
जां एवो तथा यज्ञ दानादि कजे सर्वे धर्म ते थकि बाध्य करे सो जां एवो ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अचक्र धारिणं वि
प्रयः श्राद्धे न्नो जयिष्यति ॥ ते न्त्र पुराण ए छे तन्यः प्रयच्छति ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने छाप धास्या

सार

॥ ५६ ॥

विनानोजेब्राह्मणतेनेजेपुरुषश्राद्धनेविषेजमाडेछे तेजमाडनारोपुरुषजेतेपोतानापितरिजेतेमनेवारज-
 नेअपेछे ॥ एविरित्येहरिऋक्तिविद्यासतथापद्यपुराणतथाब्राह्मीसंहितातथाप्रपन्नामृततापराशरस्मृतितथाहारित
 स्मृतितथाद्वारिकामाहात्म्य-
 ॥ १२ ॥ ॥ अथो
 निनिंदातेथ ए-
 विस्तारकरिनेकहिछेतेमांथीआते लगारेकस्युंछेएमसर्वढायामनुष्यनेजाणवुं ॥ १२ ॥ ॥ अथो
 त्वर्धपुंड्रधारणवचनानिखिखामितत्र-
 रिऋक्तिविद्यारेपद्यपुराणवचन- ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रविहीन-
 किंचित्कर्मकरोतिशः ॥ इष्टापूर्त्तादिकंसर्वनिष्फलंस्यान्नसंशयः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेऊर्ध्वपुंड्रतिसकधार
 णकरवानांजेवचनतेमनेसिख्युंछुंतेमांहरिऋक्तिविद्यासनेविषेपद्यपुराणनुवचनछे ॥ जेकपासनेविषेऊर्ध्वपुंड्रतिस
 केराहे-
 ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रधरोविप्रोच्छदा-
 भ्रेणवैदिकः ॥ नतिर्य
 क्था-
 ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेगोपिच-
 नेकरिनेपोतानाससाटादिकनेविषेऊर्ध्वपु
 इतिसकनोधारणकरनारोएवोजेवेदनोन्नणेसोएवोजेवेद्वानब्रा-
 णतेजेतेआपत्कासनेविषेपणकारेयआहुएवुजे
 त्रि-
 तिसकतेनेनधारे ॥ १४ ॥ ॥ स्कंदपुराणेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ हारिद्रेणतुचूर्णेनकुंकुमेनसुगंधि
 ना ॥ ऊर्ध्वपुंड्रस्यमध्येतुलस्मीस्थानंप्रकल्पये ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेस्कंद-
 राणनेविषेतोचांदसेसहितऊ
 र्वपुंड्रतिसककरवानुकत्युंछे जेवैष्णवजनजेतेहृददरनेखारमांप-
 विनेते-
 करेसुएवुनेजिणचुरणनेसुगंधिमानए

表裏、非難、特、資、公、悉、欲、究、其、本、因、茲、以、爲、法、事、理、之、實、也。

॥३॥

अनेतुलसीनिकंठिनधारवितेनेविषेदोषजेतेपद्मपुराणनेविषेकथ्योछेजेपापरूपछेबुद्धियोजेमनिनेतुलसीनिकंठिबां
 ध्येसुंथायएमहेनेजोताएवायकाजेमनुष्यतुलसीनिवेवडीकंठिनधिधारतातेमनुष्यजेतेतोहरिनाकोपरूपजेअभि
 तेणैकनेबलिगयायकानरुद्धोहोएहेछे॥१९॥ ॥श्लोकः॥ ॥नरस्यनपशोःकंठे लसीमासिकाभवे ॥ तस्मा
 न्नमांसस राजसंचमादेरुद्धं ॥ २० ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपरूपरूपनाकंठनोबपेतुलसीनिकंठिनहेएहे
 नुजेअन्नतेजेतेमांसबरोबरएणवुंनेतेनुजेजलतेजेतेमादेरायरोबस्यजाणवुं॥ २० ॥ ॥श्लोकः॥ ॥शयनेन्नोज
 नेस्नानेतथाचोर्गकर्माण ॥ नत्यजेतुलसीमासांत्यजंस्तांदोषन्नाग्नवेत् ॥ २१ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवेअवजम
 जेतेशयनकरंतथान्नोजनक वुंतथालानकरंतथामसन्नकरवाजांसर्वेक्रियानेविषलसीनीकंठिनहेएहे
 सत्यप्राप्तहेएहेजेहेएहेएहेएहेएहेएहेपणतेतुलसीनिमासानेत्यागकरतासतोतेरूपजेतेदोषनेन्नजनारोथायछे
 केतांआकंठिठिजासेतथाएहेएहेअथासेएमजंणिनेकमंयिकंठिनेकाहेमेसेछेतोतेमनेपापलजेछेमादेसर्व
 यकासनेविषेवैष्णवजननेकंठीजेतेकमांधारवि॥ २१ ॥ ॥मरुदराणेच॥ ॥श्लोकः॥ ॥लसीकंठसस
 मांविसर्गाद्येऽपिनत्यजे ॥ नाशौचंधारणेतस्यायतःसाव्रसत्तु ॥ २२ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेगरुदराणनेविषे
 पणतेमजकरुंछेवैष्णवजनजेतेप्राप्तहेएहेविषेपेरेल्लिण्विजेतुलसीनीकंठितेनोमसन्नअदकक्रियानेविषेपण
 क्यारेयतत्यागकरे॥ केमजेतेतुलसीनीकंठिनुजेधारंतनेविषेअपवित्रयणुनाथेशाहेतुमंटेतोतेतुलसीनिमंटेतोतेती
 साक्षातबस्तरूपछे॥ २२ ॥ ॥मासाधारणमंत्रोविष्णुपुराणउक्तः॥ ॥श्लोकः॥ ॥तुलसीकाष्ठसंभूतः

विवेक
॥५८॥

संविष्णुजनप्रिये ॥ विन्नमित्त्वामहंकंठे कुरुमांरुण्यं स्तन्नम् ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तुलसीनिकंठि पेरवानो
जे मंत्रतं विष्णुधर्मनामे जे ग्रंथ तेने विषे स्थोत्रे जे तुलसीनाकाष्ठमायि धूपविजे लावाते ते पलाजि लाविले ॥ एवां ह् ससी
निमासात मने हुं जे ते मारा कंठने विषे धारण करुंछुं माटे तमे जे ते श्रीकृष्ण भगवानने वासो लागु एवो नेकरो ॥ २३ ॥
स्कंदपुराणे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संनिवेद्याथ हरये स साका संजवाम् ॥ मासां पञ्च ॥ स्वयं धत्ते सर्वे जागवतो स
मः ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्कंदराजने विषे पण तुलसीनिमासापे वानो मंत्रकथ्यो छे तथा ते मासानि प्रार्थना
करवानि पण कहि छे जे जे वैष्णव जन जे ते तुलसीनाकाष्ठमायि धूपविजे लावाते ते पलाजि लाविले ॥ एवां ह् ससी
विने पछे पोते पोताना कंठने विषे पोछे ते वैष्णव जन जे ते भगवानना भक्तने मध्ये उत्तम भक्त जाणवो ॥ २४ ॥ ॥ श्लोकः
यथा त्वं वक्षन्नाविष्णोर्नित्यं विष्णुजनप्रिया ॥ तथामां रुदेवेशि नित्यं विष्णुजना प्रियं ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
ने वैष्णव जन जे तेने तुलसीनिमासानी आविरित्ये प्रार्थना करवि जे हे तुलसीजिनां मासा जे मतमे निरंतर विष्णुने वासां
छोने जे मैष्णव जन जे ते मने वासं छो ॥ ते मने पण हे सर्व देवनां नियंता एव तुलसीनी मासात मे जे तेने पलावेष्णु स
था वैष्णुना जनने वासो एवो हो ॥ २५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवंच प्राच्यविधेव न्मासां कृष्णगणैः पिता ॥ अष्टो
ध्वयो यो वै स गच्छेद्द्वैधं वंदं ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे वैष्णव जन जे ते श्रीकृष्ण पलाजि लाविले तेने पलाजि लाविले
एव जे तुलसीजि लावाते तेने पलाजि लाविले ॥ एवंच प्राच्यविधेव न्मासां कृष्णगणैः पिता ॥ अष्टो
ननु जे धाम तेने पांमे छे ॥ २६ ॥ ॥ नारदीये च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ये कंठस्य तुलसीनक्षिनाक्षमासाधे वाहुमूलप

सार

॥५८॥

रिचिद्रितशंखचक्राः ॥ यवैल्लसाटफलकेलसदूर्ध्वपुंड्रास्ते ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 नारदाय ॥ रा ॥ नेविषेतोन्नगवामनांचिद्वेकरिनेसोन्नताएवाजेवैध्वजजनतेजेतेसर्वलोकनेपवित्रनेछे ॥ एमन्न ॥ छे
 जेकंठनेविषेसगछे तुलसीनेकमलनामणकानिमासाजेमनेएवाने वसिजे ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 रिपेत्थो ॥ च ॥ रूपछे शंखचक्रगदानेपयतेजेमनेएवाअनेलसाटरूपजेफलकेतां पे ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 सेका ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 वध्वजजनजेजेलोकमांफ ॥ छे तेनेलोकनासर्वजनजेतेतेमनेदर्शनेकरिनेतुरतपवित्रथायछे ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 जुज ॥ गमपिचिद्वैरंयस्यविष्णोःपरम ॥ रूपनामांकीर्तनंयस्यवाचि ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 मणिमासायस्यतस्यांस्मदास्तः ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 नासदुरु ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 रणंसंपूर्णम् ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 चिद्रितमनेकरिनेआंकितछेनेजेन्नक्तनिव ॥ णिनेविषेपरम ॥ रूपएवाजेनारायणतेमनानाम ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 तांजेजनपोताने ॥ खेकारिनेहआहारे ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 खनेपां ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 ननान्नक्तनाहुजेतेदास ॥ एमनारदजाकेहताहवा ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने

विवेक
॥ ५९ ॥

सार

जे श्रीसहजानंदस्वामिते मनोशिष्य एवा जे बलरामदासनाम मुनि तेणे सदुरु श्रीगुणातीतानंदस्वामिनि आज्ञाये करि ने
कस्यां जे विवेकसारनाम आग्रंथ तेने विषे छापुले वि तथा चांदले सहित उर्ध्वपुंड्रतिलककर् तथा तुलसी देव की कंठि
धारण करविते मनु निरूपण कर्युं एनाम तेर मुप्रकरण जे ते संणय्युं ॥ १३ ॥ ॥ अथ श्रीहरिकृष्णस्य जगवतः स्व ज्ञान
नामक्षयलोक जोगप्रदातृत्वस्य सकल ब्रह्मांडोद्भवस्थिति क्षयकर्तृत्वस्य सर्वदेवमनुष्येप्सित
मकतायाः सकलाधारतायाः सर्वदेवस्वारा मधीरमुक्तनिकराक्षर रूपोपास्यतायाः सकल दिव्यगुणगण दिव्यपादोद
रादिसकलावयवविलसित दिव्यमनोहरमूर्तिप्रज्ञायाः श्रवप्रतिपादनाय सार्थाः स्मृतीर्क्षिस्वामि तत्र स्कंदपुराणविष्णुसं
डस्थ श्रीवासुदेवमाहात्म्ये ब्रह्मादिदेवकृतस्तुतिप्रकरणं सार्थं लिखामि तत्र ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ विचार्याहं
वेदान्मुद्गुरुपगतो निश्चयमिमं रमरामेनक्तिस्त्वयि दृढतरायत्यं नृचूता ॥ ॥ जवेत्तर्ह्येवैषां क्षयविरहिता जोगनिकरास्त
थास्युर्लोकौ वै परमपुरुषात्यंतिकगतिः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे श्रीहरिकृष्ण जगना जे ते मने पोताना ज्ञान जनेना
शेरहित एवा जे लोक जोगने आ त्यां ते क मोक्ष ते मनु जे देवापणु तेना प्रतिपादनने अर्ह्ये एवा सर्वे एवा नि उत्पत्ति स्थितिने
नाश ते मनु जे करवापणु तथा सर्वदेवमनुष्य ते मणे माग्या जे वर ते मनु देवापणु तथा सर्व जीव ईश्वर काय मायाने अक्षर
पुरुष ते मने नियम मं राखवापणु ते ते सर्वे यनु आधार पणु तथा सर्वदेवने पोताना स्वरूप बोधे आनंद जे मने ने धीर जता
ये जुक्त एवा जे कना समूहने मूख अक्षर रूप ते मने उपासना करवापणु तथा दिव्य एवा जे सर्व गुणना समुदायने दिव्य
एवा जे चरण कमलने उदर ॥ ॥ देवा सर्वे एवा ते मने करिने शोचति एवि जे दिव्यमनोहर मता ते मना प्राते प

॥ ५९ ॥

नेअर्थेजे श्लोकतेमनेअर्थेसहितलखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 बदेवतातेमनेकरिजेअग ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 तेजेतेश्रीसक्ष्मीजीये ॥ कनेसर्वेनादुःखनाना ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 छेजेहेपरम ॥ रूपसक्ष्मीजिनेआनंदन ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 किजेतेथायकेतांतेप्राणधारिजेतेदेशकाळादिकेकानेनाशनपामेए ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 यरहितएवाजेतेजोगनार ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 जथायछे ॥ अनेवेदजेतेमनेत्रणवारविचारिनेअतिनिश्चयजेतेनेहुंजेतेपाम्योछुं ॥ केतांतमारिअकिकरवितेजसर्व
 कारणछेएविरित्येमेजेतेणेनिर्धारकस्योछे ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अजानंतस्त्वित्थं नृतरजतमस्कानपिहरेअ
 जंत्यस्मान्देवान्बहुविधतपोर्चासरणिभिः ॥ तएवोक्तमूढाः क्षयरहितसौख्यं न कुहचिद्व्यजंते ॥ तस्त्वां वै निजद्विदधे
 केशवमहम् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेएवोक्तमूढांतेयिजांणताएवाजेमनु ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 ज ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 छे ॥ अज्ञानेएवाजेतेमनुष्यतेजेतेकोयलो ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंढतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 माराददयनेविषेकेशवकेतांपरमेश्वरएवाजेतेमनेतमारुध्यानकरुछुं ॥ २ ॥ ॥ शंकरउवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
 त्रयीसांख्यवेदांतयोगाः पुराणंतथापंचरात्रं प्रज्ञाधर्मशास्त्रम् ॥ तवैवातिमाहात्म्यं देव्यं नित्यं प्रकारैरनेकैर्हि गायंति

विवेक
॥६०॥

नक्त्या ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेशिवजेतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछेहेप्रज्ञाजेत्रैणवेदतथासांख्यशस्त्रतथावे
दंतंछेहपदिहद्वयायोपधास्त्रनेराणतथानारदपंचरात्रतथाधर्मशास्त्रते सर्वेयशास्त्रतथापुराणतेजेतेएव
मेतेतमारुजजेअतिमाहात्म्यतेनुअनेकएवाजे प्रकारकेताहियज्ञपुरुषहेनारायणएआदिकजेनामतेममेकरिनेनिरंत
रगांनकरेछे ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्वमेवेशस्त्राणिचैतानेनूभोवन्नूवुस्त्वदेकाश्रय एए॥ देकल्पे ॥ रमासेव्यपा
दांबुजंशस्त्रयोर्नितमायंनंतंछेवादेवम् ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनहर्द्दशतमेजओएकआश्रयकेतनिवा
सस्थानकतेजेमनेएवाजेएवेदआदिकसर्वशास्त्रतेजेतेमोटाएवाजे तमेतेतमाराथाकेजप्रमकल्पनेविषेयाताह
वां ॥ एविरित्येराहृदाधरणदेसङ्गीछेदेरेहवाजोग्यछे चरणकमलतेजेमनेएवानेवादेवएवाजेतमेआदिपु
रुषतेतमनेजेतेचछुएकितांतमारुजजनकरुछुं ॥ ४ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ व्याहृतान्नवपा
शमोचनारधेवतापत्रयतमदेहिनाम् ॥ अनेकजन्माघचयापहारिणीतनोतिभक्तिव्रतंनंतवांजसा ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेधर्मजेतेस्तनकरेछेहेशसंसारएजोएहसोतेयाकेकावनारिनेअध्यात्मअधिभूतआधदेवएजेत्रैणतापते
एकरिनेतापेक्तयाताएवाजेजावतेमनेधारापकेतांएत्रैणयतापनेटासेएविनेअनेकजन्मनांजेपापतेमनाजे
तेमनानाशकरनारिएछेहृदयस्थितेजेतेतमारिभक्तितथाज्ञानतेनेअनायासेकनिविस्तारेछे ॥ ५ ॥ ॥ श्लो
कः ॥ ॥ सदवसाकर्णपथेनहृदिहृदयंतान्निधसन्मुखोद्गता ॥ ममत्वदन्याहरताश्वासमादयाभ्ययेतेप्रज
न्निवेनमः ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अवेदएवाजेभक्तिनेज्ञानतेनाविस्तारनिकरनारिएविजेतमारिकयातेजकथा

सार

॥६०॥

जेतेसदपुरुषनां जेमुखतेथकिनिसरिकेतांसाधुपुरुषजेतेमाणेपोतानेमुखेकरिनेकहि एविसतिकर्णरूपजेमार्गतेमार्गे
 करिनेमारित्दयरूपिजेगुणनेदेविषेप्रवेशकरो ॥ अनेहेअनंतछेनामजेमनांएवाहेअगवन्तमाराथकिअन्यएविजे
 मा॥रेवासन योतेमनोनाशकरोनेदयानास ॥ अनेहेदेविषेप्रवेशकरोएवाजेतमेतेतमोनेहुंजेतेनमस्कारकरुंछुं ॥ ६ ॥ ॥
 प्रजापतयउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धन्याएतेकल्पवृक्षायदीयांछायामेतामाश्रितस्त्वंसहश्रीः ॥ धन्यःकर्त्तामिंद
 पस्यास्यतेधन्यैषाञ्जूर्यत्रपीठंतवेश ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेप्रजापतिजेतेस्तुतिकरेछेजेहेईशकेतांब्रह्मादिकजे
 सर्वेक्षोक्तेमनानियंताएवाहेअगवन्तलक्ष्मीजियेसहितएवाजेतमेतेजेतेजेकल्पवृक्षनिछायाजेतेनेआसास्थोछे के
 तांजेकल्पतरुनिछायानेविषेतमोविराजोछोएवाजेआकल्पवृक्षतेजेतेधन्यछे ॥ अनेआजेमं पतेनाकरनाराजेवि
 श्वकर्मतिधन्यछेनेहेईजेप्रथिनेविषेतमारोवाजटरत्योछेएविजेआञ्जमितेजेतेधन्यछे ॥ ७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
 ॥ धन्योऽलोकेनूनमेषोयुराशिःसाक्षात्तुच्यंयेनदत्तास्वकन्या ॥ धन्याश्चैतेत्वांवयंवीक्षमाणाधन्येशानंश्रीपतित्वानं
 ताःस्मः ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपोतानं कन्याजेसक्ष्मीजीतेजेतेसाक्षात्केतांअमानेजेतेसतेतमानेजेणे
 परणाव्यांएवाजेआस ॥ अनेजेतेआलोकेदेविषेनिश्चधन्यछे ॥ अनेएसर्वेधन्यजेतेमनानियंतानेसक्ष्मीजिनापतिएवा
 जेतमेतेतमं नेनमस्कारनेकरतानेतमारुंदर्शनकरताएवाजेआअमेप्रजापतितेजेतेधन्यछेईयेकेतांतमारुंदर्शन
 नेधन्यआग्यासाथैयाछइये ॥ ८ ॥ ॥ मनवउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मःखलुह्यस्मिन्मोधर्मैरन्योमाधवस
 कलेन्योपि ॥ अकिर्नवतियतोवैधर्मञ्जुवित्वयिनिरवद्या ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेदुखेदेखुदेखेदेखेदेखेदेख

विवेक
॥६१॥

धर्मजेतेन नारायणादिकरुणं धारण करनाराएवाजेतमेतेतमारविषेदांषेरहितएवीजेनक्तिजेतेजेधर्मकरिने
थायछे ॥ एवाजेधर्मतेजधर्मजेतेर मग्रएवाजेवर्णनेआश्रमनाधर्मतेथकिनिश्चेष्टछे ॥ ९॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ध
र्मात्मानं न गवः धर्मधुरीणं च धर्म्यपातारः ॥ सर्वातिप्रियधर्मनू मस्त्वां धर्मसंज्ञतिम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
नेहेन गवः धर्मरूपछे मूर्तितेजेमनि एनेधर्मनिजेधुरतेनेधारणकरता नेधर्मजेतेमनिरक्षानाकरनाराएवानेज्ञान
वैराग्यादिकथकिअति आछे धर्मतेजेमनेएवानेधर्मजेतेनिछेसम्यक्प्रकारेकरिनेवधितेजेथकिएवाजेतमेतेतमा
नेअमेजेतेनमस्कारकरियेछइये ॥ १० ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्त्याहीनस्त्वद्धिः स्वोवयुनार्थी
श्राम्यन् नूयोप्यस्य न सिद्धिः समुपैति ॥ तत्कारि कः कर्मणि काम्येतु कुतोऽसौ सौख्यं यायादक्षयमानं दमहाव्ये ॥ ११ ॥
अर्थः ॥ ॥ हवेऋषिजेतेस्तुतिकरेछेतमाराथकिविः खनेतमारिजेनक्तितेणेरहितनेज्ञानरूपछेप्रयोजनतेजेनेएवाजे
पुरुषतेजेतेज्ञाननेअर्थेवारंवारप्रयत्ननेकरेछे ॥ तोयपणआजेतमारिमूर्तिसंबंधिएवुजेज्ञानतेनिजेसिद्धितेनेनथिपां
मतो तारेहेआनंदजेतेनामहासमुद्ररूपकाम्यकर्मनेविषेआसक्तकेतांपुत्रादिकनिजेप्राप्तितेनेअर्थेयज्ञादिककर्मकर
तोएवाजेआलोकतेजेतेक्षयेरहितए जेसुखतेनेकियेप्रकारेकरिनेपांमेपांमेजनहि ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न
क्त्या नित्यं त्वामतएव वयं वैश्रद्धायुक्ता धर्मतपोनिगायैः ॥ मायातीतं काक्षनियंतारमुदारंध्यायामः श्रीकं तपरात्पर
मेकम् ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेलक्ष्मीकांतजेकारणपणामाटेतमारिक्तियेराहितए जोछेलोखतेजेतेक्षयेरहि
तएवुंजेर खतेनेनथि पामतोतेकारणपणामाटेजश्रद्धाजेतेण्युक्तएवाजेअमेऋषितेजे तेधर्मनेतपजेरुद्धूचांद्राय

सार

॥६१॥

एतद्वक्तृथानिगमजेवेदतेछेआदीजेमां एवांजेश्च तेमणंकारनेथयिएविजेतमारिचक्रितेणेकानेमायाथाकेपर
 नेकालना॥६॥उदा नेपरजेअक्षरपुरुषतेथकिपणपरने॥६॥आदीअएवाजेतमेतेतमारुय नकारयेछ ये
 ॥१२॥ ॥इंद्रउवाचा॥ ॥श्लोकः॥ ॥नगवन्नुरुदुःखितावयंननुदुर्वाससएवहेलनात्॥नचवंतमृतेऽवितुंहिनोविधि
 रुद्रप्रःखाइमेऽशकन्॥१३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेइंद्रजेजुतेइंद्रजेचगवन्नदुर्वासाजेतेमनोमेजेतेणेअपराधक
 स्योतेथाकिजअमेरवेजेतेबहुदुःखेजुक्तनिश्चेथाताहवाअनेजेब्रह्माशिवतेछेः स्यतेजेमांएवाजेआसर्वतेजेतेतमारा
 विनाअमारिरक्षाकरबानेअर्थेनसमर्थथाताहवा॥१३॥ ॥श्लोकः॥ ॥विगताखिलसंपदोनिरन्नाःसमन्ना
 वंचुविष्णुमरुतेऽपेक्षः॥नवतैव यंरुतापदःस्मःसपदिश्रीहरयेनमोस्तुतुच्यम्॥१४॥ ॥अर्थः॥ ॥अदेविशेष
 एकरिनेगईछे समग्रसंपा एजेजुतेएवाजेएछे अन्नतेजेथकिनेप्रथविनेविषेपामरजननिसंधायेत्यएजे
 नावतेनेपामताहवाएवाजेअदेजेजेजुतेएवाजेजेतेमेजेतेम गेजटाह्यंछे दुःखजेमनांएवाथयासताक्ष्मीजि
 येजुक्तनेअमारांजेकष्टतेमनाहरनाराएवाजेतमेतेतमानेनमस्कारकरियेछइये॥१४॥ ॥अग्निरुवाच॥ ॥श्लोकः
 गीर्वाणदानवनराधुपजीवनान्नयन्निर्मितंहिचवतैवततोबुधास्तु॥यज्ञेषुतेनयजनंतवकुर्वतेऽगोत्वच्छेषमन्यदिवि
 षद्भ्युपानयंति॥१५॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेअग्निदेवजेतेचगवानतेमनिस्तुतिकरेछेहेचगवन्देवतादानवनेमनुष्यआ
 दिकतेमनेजोएद्रूपएवुं जेअन्नतेजेतेजेकारणपणामाटेतमेजेतेमणेजानेमाणकरुंछे तेजकारणमाटेज्ञानिएवा
 जे पुरुषतेजेतेतोपोतानाजी एद्रूपएवुजेतेअन्नतेणेकरिनेयज्ञनेविषेतमारुयजनकरेछे अनेतेकेडेबिजाजेदेवतेम

विवेक
॥ ६२ ॥

नेतमारुयजनकरतांशपरयुंएवुजंहविषरूपअन्नतेनुअपणकरेछे नेतेकेडेपांतेपणगेदादाजाएदरूपएवुजेअन्नतेने
जमेछे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ काम्यपुकर्मसुरताअपियाज्ञिकास्तेतत्कर्मबंधनतआशुविमुच्ययांति ॥ ब्राह्मीगतिं
तदितरेतुज्जवंतिचाराःश्रीयज्ञपूरुपमहंप्रणमामितंत्वाम् ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एरित्येतमांनेनिवेदनकरतांशपरयुं
एवुंजंहविषान्नतेणकरिनेअन्यदेव-जेयजनकरेछे एवाजेयज्ञनाकरनारातेजेतेकाम्यएवांजेकर्मतेमनेविषेप्रीतिव
दाछेतोयपणतेकाम्यकर्मनुजंबंधनतंयकिततकालमुकायिनेतमारुब्रह्मपुरएवुजेधामतेनेपामेछे ॥ अनेतमांनेजेज
-छायाविनाज-छेनेअन्यएवाजेदेवतेम-जुजेयजनकरेछेतेतोचरेथायछे तेमाटेब्रह्मीजियेजुक्तनेयज्ञनाराय
णएवाजेतमेतेतम-नेहुंजेतेअतिशयपणेकरिनेप्रणामकरुंछुं ॥ १६ ॥ ॥ मरुतउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चक्ता
एकांतिकास्तेऽक्षरपरमपदेसेवयातेतुहीनंवासैश्वर्यादिनेच्छत्यतिशयितसुखंनपिकैवल्यमोक्षं ॥ तद्युक्तंस्वात्मनोप-
श्वपचकुलजनुर्मानयंत्युत्तमंवैतंत्वामेकांतधर्माश्रयणमुपगताःश्रीमहारूपंस्मः ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमरु
तदेवजेतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछे हेअगवन्तमाराएकांतिकए-जेअक्ततेजेतेतोतमारुअक्षरछेनामजेनुनेस
र्वथकिश्रेष्ठएवुजेधामतेनेविषेतमारिसेवायेकरिनेरहित एविसाक्षाक्यमुक्तितथासार्ष्टिमुक्तितथासारूप्यमुक्तितेमने
नथिईच्छतातथाअतिशेछे सुखजेनेविषेएवोजेकैवल्यमोक्षतेनेयपणनथिईच्छताअनेतमारु-जेदेवातेणजुक्तएवु
तोपोतानुश्वपचना-खनेविषेजेजन्मतेनेयपणश्रेष्ठमानेछे माटेएकंतिकएवोजेधर्मतेनाआधारनेब्रह्मीजीतेमाणे
जुक्तनेमहारूपएवाजेतमेतेतमांनेअमेजेतेनिश्वेपांम्याछईये ॥ १७ ॥ ॥ सिद्धाउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नैक

सार

॥ ६२ ॥

ब्रह्मांडसर्गादिकारणत्वात्कारणम् ॥ तत्स्थितं तद्व्यतिरिक्तं च नियन्तारं नमामहे ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसिद्धजं तेज
 गत्वादिद्विजुतिरेहे हेनगवन्अनेकएवांजेब्रह्मांडतेमनिजेउत्पत्तिस्थितिनेप्रलयतेमनाकारणएवानेनधिकारणते
 जेमनुएवानेतेरेह्यजेब्रह्मांडतेमनेविषेअंतर्यामिरूपेकरिनेरत्या नेतेसर्वेब्रह्मांडुथकिव्यतिरंकपणेकरिनेपोतानाधा
 मनेविषेरत्यानेकाद्यमायादिकजेसत्तेमनानियन्ताएवाजेतमेतेतमं नेअमेजेतेनमस्कारकरियेछइये ॥ १८ ॥ ॥ रु
 द्राऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मायायाः सर्वमोहिन्यामोहनं मोहवर्जितम् ॥ महाकायस्यापिकायं त्वानुमः पुरुषोत्त
 मम् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेरुद्रजेतेनगवाननिस्तुतिकरेछेहेस्वामिन्ब्रह्माआदिकजेअमेसर्वेतेअमानेमोहजेतेनेक
 रतिएविजेमायातेनेमोहजेतेनाकरनाराएवानेमोहजेतेणेरहितने प्रकृतिनेपुरुषतेमनोजेनिरोधतेनाकरनारोएवोजे
 कायतेनापणकायरूपएवानेमहापुरुषएवाजेतमेतेतमं नेअमेजेतेनमस्कारकरियेछइये ॥ १९ ॥ ॥ आदित्याऊचुः
 श्लोकः ॥ ॥ प्रकाशितायेन वयं जगंति प्रकाशयामो न्नवतारमेश ॥ स्वयं प्रकाशं तमुरुप्रकाशं प्रकाशमूर्तिप्रणता
 न्नवंतम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेआदित्यजेतेनगवाननिस्तुतिकरेछे हेक्ष्मीजिनास्वामिन्तमोजेतेमणप्रकाशने
 कस्या एवाजेअजेतेजेतेसर्जगत्छेदेदेदेदेगशवालांकरियेछइये ॥ अनेपोतानिमेलेसर्वेनेप्रकाशकरतानेबहुछे
 प्रकाशतेजेमनेविषेनेतेजोमयछे मूर्ति तेजेमानेएवाजेतमेतेतमानेअमेजेतेदेदेदेदेदेकरियेछइये ॥ २० ॥ ॥ सा
 ध्याऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शास्तानृपाणां च महोरगाणां दैत्याधिपानां च सुराधिपानां ॥ त्वं वै मनूनां च प्रजाप
 तीनां राजाधिराजाय नमोस्तु तु न्यम् ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसाध्यदेवजेतेनगवाननेनमस्कारकरेछे हेन

विवेक
॥ ६३ ॥

गवन्मनुष्यनिरक्षानाकरनाराएवाजेराजातेमनेशि क्षानाकरनार ॥ ११ ॥ अनेमोटाएवाजेसर्वनागएतथादैत्यनाअ
धिपजेहिरण्यकशिपु ॥ १२ ॥ अधिपजे ॥ १३ ॥ देवदेवतेमनेशि क्षाकरनाराएवा अनेमनुतथाप्रजापतितेम
नेशि क्षानाकर ॥ १४ ॥ एवाजे ॥ १५ ॥ धिर ॥ १६ ॥ एवाजे ॥ १७ ॥ एवाजे ॥ १८ ॥ एवाजे ॥ १९ ॥ एवाजे ॥ २० ॥
वसवउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवतिनुवियदायदाऽसुरांशैः प्रथितसनातनधर्मधार्मिकाणां ॥ कदनः रुतदातदास्व
यंतैववतरतेप्रणमामधर्मगेपुत्रे ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ॥ ॥ एवाजे ॥ ॥ जेते ॥ ॥ जगवानजेतेमनेनमस्कारकरेछेहे ॥ ॥
नातनएवाजेधर्मनेतेधर्मजेमं छे ॥ एवाजेसा ॥ तेमनेअसुरनाअंर ॥ एवाजेअधर्मि ॥ ॥ ॥ एवाजे ॥ ॥ एवाजे ॥
खतेजेतेजेजेसमयनेविषेयायछे ॥ तेते ॥ मयनेविषेपोतेप्रथविनेविषेअवतारजेतेनेधरताएवानेधर्मजेतेनिरक्षानेकर
ताएवाजेतमेतेतमानेनमस्कारकरियेछइये ॥ २२ ॥ ॥ चारणाउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चरित्रं शुभं तेनानेकमूर्तेः प्र
बंधैरनेकैर्हिगायंति नृणाः ॥ यदुश्रोतवक्तुं नान्येवसद्योवयंतं नताः पुण्यकीर्तिं न व्रतम् ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
चारणबोलेछेहेनगवन्धारणकरिछे ॥ अनेक ॥ ॥ कृत्योतेजेमणेएवाजेतमेतेतमारु ॥ ॥ जेचारेत्रतेने ॥ ॥ जनजेते
अनेकएवाजेप्रबंधतेमणेकरिनेगानकरेछे ॥ तेचरित्रकेवुंछेतेसां ॥ नलनार ॥ ॥ एवाजे ॥ ॥ तेमनेतुरतकालपावेत्रकरेछे ॥
अनेपवित्रछेकिर्तितेजेमनिएवाजेतमेतेतमानेअमेजेते ॥ ॥ एवाजे ॥ ॥ छइये ॥ २३ ॥ ॥ गंधर्वाउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥
येकथास्तेविहायान्यगाथाः प्रज्ञोकीर्तयंतैश्च एवंतिवातेजनाः ॥ दुःखिताः स्युश्च संसारपाशैः सितास्तं न ताः स्मः शरणं
न व्रतं वयः ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेगंध ॥ ॥ जेतेबोलेछेहेप्रज्ञोजेजनतमारिजेकथा ॥ तेमनोत्यागकरिनेअन्यजेदेवा

सार

॥ ६३ ॥

[illegible]

विवेक
॥६४॥

नजत्वामहं ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे मूर्ति जे ते दां दे छे ते जगव न जे मने संबंधे कारने जखी तथा शूद्र ते जे ते तथा दे
वता तथा दिव्य आदि आदि देवा आदि एवा जे जिव तथा पशु पक्षि ते जे ते तथा पाप रूप छे देह जे मना एवा जे जाव ते जे ते प
एसर्वे जे ते जे मने संबंधे करिने ज मोटा पुरुष जे ते मणे स्तुति ने करि एवि जे उंचि पदवी ते ने पामे छे ॥ अने जे ने संबंधे करिने
हान एना दोषे दा छे ते ने मध्ये मोटेरा एवा जे देव ते जे ते पण तत्कास जा जे ते ए त्यागक या एवा ग्राह्य केतां जा कर
वा जो ग्यथा तानि ते माटे गोदो क धाम ना पति एवा जे तमे ते तमां ने मारा दय ने विषे धारिने छे ते दा जे जे न करुं
॥ २७ ॥ ॥ सावित्र्युवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्वं सर्ग का संप्रति च रूपं दृष्ट्वा न योत्थाप्य ततस्तदात्म
ना ॥ तत्त्वादेच्छद्वाप्यहं दिमानि तैर्नैकान्विराजो ब्रुधाससर्जिथ ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सावित्री जे ते
ति करे छे हे ईशत मे जे ते सृष्टि रमय नो भेषो तानि जे दृष्टि ते ए करिने प्रकृति ने रूप ते मने उठा डिने ते के डे ते रूप रूपे करिने
महत्तत्व छे आदि ते जे मां एवां जे आचो न सत्त्व ते ते जे जिने ने ते जे तत्व ते म के कारनेष प्रकारना एवा जे ते दा
ड रूप एवा जे वैराज रूप ना जे देह ते मने सरजता हवा ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वैराजरूपेण जगत् सत्तां स्वी
कृत्य देवांसुरमां शोरगान् ॥ त्वं स्यावरंजंगम मीश निर्ममेत्वामादं कर्तारः पाश्रितोऽस्म्यहम् ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥
॥ अने ते वैराज पुरुष रूपे करिने जगत जे ते मनु विशेष पणे करिने जे धारण करवु ते ने स्वीकार करिने देव तथा असुर तथा
मनुष्य तथा उ गते मने निर्माण करता हवा तथा स्यावरंजंगम रूप जे सर्वे एवा ते ते मने जे ते निर्माण करता हवा एवे प्रका
र सदा आदि देवा आदि देव ते ते दां ने हुं जे ते आश्रीछुं ॥ २९ ॥ ॥ दुर्गोवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रियतम

सार

॥६४॥

धिक्कयाह चिंतनं विदधते तव येनुविते विन्नो ॥ नपरमेषु सुखं न दिवः ॥ सुखं न कमयंति धरैक नरेशताम् ॥ ३० ॥ ॥
 अर्थः ॥ ॥ हवे दुर्गाजे ते स्तवन करेछे ॥ विन्नोनुविने विषे अधिक एविजे तमारे विषे प्रियता तेणिये करिने जे जनपोता
 नाह दयने विषे तमारु चिंतवन करेछे तेज ॥ जे ते ब्रह्मनास्थान कनुजे सुखे तेनाथे ईछता तथा देवलो ॥ जे सुखने प्रय
 विचक्रवर्त्तिजे राजतेनेनथि ईछतानथि ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रसन्नमपि तमप्युल्लंघयामासुखमिदं स
 मवाप्य च तत्र ते ॥ तदा हृष्टा सा केकृतः क्षणं तमुनमामि च सा त्वतनायकम् ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तमोजे तेम
 णे ब्रह्मातका करिने आनेनथि कोयनितु क्षणाते जेने एजे आब्रह्मनास्थान कआद कनुजे सुखतेने शत्रुयेरद्वितजे
 क्रिये विषे होयते मपामिने पगतमारु जे चिंतवन तेनो त्याग करिने ते तमा ॥ अक्तजन जे ते क्षमात्र पणते सुखने विषे
 आसक्तनथि थाता एवाजे तमे सुखना सागरने सात्वतजे अक्तजन ते मनाई श्वर एवाजे तमे ते तमाने अति आनंद ॥ जे
 हुं जे तेन मस्कार करुंछुं ॥ ३१ ॥ ॥ नय ऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वरदनमनमात्रं नाम संकीर्तनं वा विदधति तव
 ये वैज्ञानतोऽज्ञानतो वा ॥ जनिमृति यमजीतेस्तानपि त्रायमाणं नरसंख्यया ताः स्मोघनारायणं त्वाम् ॥ ३२ ॥ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे नद्योजे ते स्तवन करेछे ॥ हे वरद जे तमाने जाणिने अथवा अजाणें केवल नमस्कार मात्र करेछे अथ
 वा तमारु जे नाम तेनु सम्यक् प्रकारे करिने कीर्तन जे तेने करेछे एवाजे जन ते मनुज ॥ अतथाय मराज निजे बि
 कतेय किनि श्वेजरक्ष गजे तेने करता एवानेन ॥ अतथाय एवाजे तमे ते तमाने अमे जे ते आसमयने विषे
 पामियुंछईये ॥ ३२ ॥ ॥ देवपत्न्य ऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अनुविधृता कृतेर्जन्ममंगलं चारतमुतं लोकपा

विवेक
॥६५॥

वनम् ॥ नवतिनिर्गुणं सर्वमेव तन्नवसिनिर्गुणं ब्रह्मयत्परम् ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे देवपत्नीं जेतुं स्तुतिक
रेछे हंप्रज्ञां प्रथविनविपधारणकरिछे सुंदरमूर्तिते जेमणे एवा जेतमे ते तमारु अ श्रयकारिने लोकने पावनकरनारुने
निर्गुण एवुं जेतमारु जन्मतथा सर्वे जे चरित्र ते जेतमंगद तारिछे अने वेद जेतम यिक एरहितने परब्रह्म एवुं जे स्वरू
पनु निरूपण करेछे ते जेतमे छे ॥ ३३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तव समाश्रयात्तामसाजना आपे च राजः सात्त्विका
श्रय ॥ ननु नवतिनिर्गुणास्ततो वयमुपास्महे त्वां हि निर्गुणम् ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तमारो जे सम्यक
प्रकारे आश्रय करवां ते यकिसात्त्विकतथाराजसिकने तामसिक ए जे जने ते जेत ए निश्छे छे छे एवा थाये छे ते ज
कारण पणामाटे निर्गुण एवा जेतमे ते तमाने अमे जेतने निश्छे उपासिये छे ईये के तां तमारि मनक्रमवचने करिने अमे जेत
सेवा करिये छे ईये ॥ ३४ ॥ ॥ ऋषिपत्न्युचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आर्त्ता नारुदजिनै सिधाचतापैः सर्वापत्य
शमनमेकमेव विष्णोः ॥ पादाब्जंतव नवतीति तद्वयं वै प्राप्ताः स्मः शरणमनंतदेवदेव ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
ऋषिपत्नीयुं जेतुं स्तुतिक रेछे हवे देवदेव बहु प्रकारनं जे पोतानं पापतथा अध्यात्म अधिभूतने अधिदैव एवा जेत ए यत्र
रना ताप ते मणे करिने पिडा ता एव छे संसारि जने ते मनां सर्वे जे कष्ट ते मनुना शकरनारुता तमा चरणरूपे करिने थयुं ए
वु जे कमल ते ज एक छे ते कारण पणामाटे हे अनंत विष्णु एवा जेतमे ते तम रुशरणरूप एवु जेत चरण सरोज तेने ज अने जे
ते पामियुं छे ईये ॥ ३५ ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पूर्णशारदसुधाकराननं शारदाब्जदसदीर्घसोचनम् ॥
श्रीवियोगवधार्त्तिमोचनं वासुदेवमहमेकमाश्रये ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे प्रथवि जेतुं स्तुतिक रेछे हे तां छे

सार

॥६५॥

पूर्ण एवोने शरदऋतुने विषेथयो एवोजे चंद्रमाते सरस्वच्छे मुखते जेमनुने शरदऋतुने विषेथयु एवुंजे कमलतेना जे दक्षते
सरस्वांछे विशालद्योचनते जेमनां एवाने लक्ष्मीजिनो जे वियोगतेणे करि ने बहु प्रकाश्याति एविजे पाइ ते थकि अमं ने
मुकावनारा एवा जेत मेवासु देवते तमाने जहुं जे ते आ श्री छुं ॥ ३६ ॥ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नयने
ममायुः ॥ ॥ गिरिमुखी तरोचि पिचको रतांगते ॥ नहि गच्छतो न्यत इतीयमेव मे हृदि मूर्तिरस्तु सततं न हीतरा ॥
॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सरस्वती जे ते स्तुति हे छे हे छे ॥ ॥ नेत्र जे ते सुंदर एवो जेत मारामुख रूप चंद्रमा ते ने वि
षे अति स्नेहे करि ने चकोरणे पांभ्यांछे ॥ ॥ ते मारामूर्ति ने मुकिने अन्य एवां जेरूप ते प्रत्ये गतिकर तां नथि ए प्रकार निजे
आतमारि मूर्ति ते जमारामहृदये ने विषे रहो ने ईतर एविजे ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥
इति स्तुतोऽखिलैर्देवैः सोचिनं यद्दृशौ वतान् ॥ प्राहश्चि यं शुभं पश्य देवादीन् तत्प्रदिष्टम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
स्कंद जे ते सार्वाणि प्रत्ये कहेंछे जे ए प्रकारे समग्र एवा जे देव ते मणें स्तुति ने कस्या एवा जे नारायण ते जे ते पोतानि जे दृष्टि ते
णिये करि ने जेत जसर्वे देव ता जे ते मन आनंद जुक्त करि ने लक्ष्मी जि जे ते मन प्रत्ये कहें ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
देव छे आदि ते जे मां एवा जे आसर्वे ते मना प्रत्ये ते मजे ते जुवो एरित्ये लक्ष्मी जि जे ते मन पोते के हेता हवा ॥ ३८ ॥ ॥ श्लो
कः ॥ ॥ ततः समीक्षिताः प्रीत्या तथा मधुरया दृशा ॥ त्रिलोकी वासिनः सर्वे भूधा आसन्यथापुरा ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥
अने ते वारपछे ते लक्ष्मी जि जे ते मणें प्रीति ये कारे ॥ ॥ त्रिलोकिन अमृत चरि एविजे दृष्टि तेणिये करि ने सम्यक् प्रकारे करि ने जो
या एवाने स्वर्ग मृत्युने पाताळ ॥ त्रिलोकिने विषे रथ्या एवा जे देवदानवने मनुष्यादिक ए सर्वे जे ते दुर्वासा ऋषिनो जेशाप

विवेक
॥६६॥

[illegible]

सार

FILED

लक्ष्मीणां ते ह्ये आदिते जेमने एवाजे ए सर्वे ते मने पृथक् पृथक् पणो करिने अमुह्य एवां जे वसत थार लते मणे करिने ज
 हित एवां जे आचूषण ए रूप जे पेहेरामणिते ने प्रितिये करिने आपता हवा ॥ ४४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जामा स्तुष्टये
 स्वस्थ तद ए न्यस्तदां बुधेः ॥ नासीत्किमप्यदेयं वै घनवद्भनवर्षिणः ॥ ४५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने मे पजे मजसनिष्ट
 ए जे ते ने के छे ते मद्रव्य जे ते ने आपता एवाजे ए अंबुधिते मने पोताना जामात्र एवाजे जगवान ते माने जे प्रसन्नता ते
 अर्थे ते जगवान ना एवाजे ए देव ॥ ४५ ॥ ते मने न आपवाजोग्य एवुं कां यन होतु हवु सर्वे य आपवालाय कज होतु हवु ॥ ४५ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ जगवान पितृ तं यौतकं च धनं बहु ॥ ब्राह्मणे न्यः प्रदायैव श्रिया सह तिरोदधे ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥
 अने जगवान जे नारायण ते रत्ना करते ए आप्यु ए ने वर कन्या ने आपवाजोग्य एवु जे पारिवर्ह रूप जे बहु धन ते ने ब्राह्म
 ण जे ते मने अ पिने लक्ष्मी जिजे ते मणे सहित तिरोधान थाता हवा ॥ ४६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ लक्ष्मी नारायणा न्यां ते
 च शमानां दत्ताः सुराः ॥ इंद्रादयो दिवं जग्मुः स्वस्वंधामाः परे ययुः ॥ ४७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देव श्री विदेवा य
 एत ए आनदे ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥
 अने अप जे म पातया ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥
 र्वे ते जे ते पोत पोताना धाम प्रत्ये जाता हवा ॥ ४७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अधिकं च संप्राप्य यथा र्वं निजं निजम् ॥ स
 र्वे पि स्विनो जाताः प्रसादात्कमखापतेः ॥ ४८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते द्रादि कस र्वे जे ते जे नदा पाति जे नाराय ण ते
 माने जे पो ताते विदेवा ॥ ४८ ॥ ताते थके र्वने अतिक्रम एन काने पोत पोताना अधिकार ने पामिने सुखे जुक्त थाता हवा ॥
 ॥ ४८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मंदरं च गिरिं ताक्ष्यः पुनर्जगवदा तया ॥ स्वस्थानं स पानीयस्थ पयामास लाया ॥ ४९ ॥

विवेक
॥६७॥

अर्थः ॥ ॥ अनेताक्ष्यजंगरुडजितं जेतं विजिवारनिजं नगवाननिआज्ञातेणियं करिनेमं द्राचसएवेनामे करिनेजे
गि द्विं लिखामात्रं करिनेपांतानु जेस्थानकतेप्रत्यं पमा निं दं स्यात्तदो दे षेतेमं द्राचसपर्वतजेते स्थापनकरताहवा
॥४९॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवमिंद्रेण ब्रह्मर्षेण पृथग्यथा शापतः ॥ उपलब्ध्या पुनः संपन्नारायण प्रसादतः ॥ ५० ॥
अर्थः ॥ ॥ हेसावर्णिमुनेदुर्वासानोजेशापतेणे करिनेनाशजेतेनेपामि एविजेसंपत्तितेजेतेनारायणनीजेप्रसन्नता
तेणे करिनेइंद्रजेतेणेपाछिआविरित्येपांमतिहवि ॥५०॥ ॥ पंचमस्कंधेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नतस्य कश्चित्त
पसाविद्ययावानयोगवीर्येण मनीषया वा ॥ नैवार्थधर्मेः परतः स्वतो वा कृतं विहंतुं तनुं नृद्वि नूयात् ॥ ५१ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेपंचमस्कंधनेविषेब्रह्माजेतेप्रियव्रतराजाप्रत्येकहेछे जेहेप्रियव्रतएजेनगवानश्रीकृष्णतेणेजेकरवानुधासुंहोय
तेनेकोईदेहधारिजीवजेतेतपे करिने विद्याये करिनेयांगैश्वर्ये करिनेबुद्धिबले करिनेधने नृद्वि नूयतेनेकोईकथ
यवाननेआशरे करिनेपोतानेपुरुषप्रयत्ने करिने विजिरित्ये करवानेअर्थसमर्थनथिथातो जेमन्नगवानेधासुंहोयतेम
जयायछेमाटेतमारिपासेन्नगवाननेराज्यकराववुंछेतेअन्यथाथावानुनथि ॥५१॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ईशान्नि
सृष्टं त्यवरुं ध्महे गदुःखं सुखं वा गुणकर्मसंगात् ॥ आस्थाय तत्तदयुं क्त्वा नाथश्चक्षुष्मतां धा इव नीयमानाः ॥ ५२ ॥ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ हेप्रियव्रतजीवुंनेकर्मनाफलनेआपनाराएवाजे श्रीकृष्णन्नगवानतेजेतेसत्त्वादिकगुणनेअनुसरतां
एवांजेकर्मतेनासंगथकि जेदेवमनुष्यादिकनादेहप्रत्येआपणनेजोडताहवा तेतेदेहनोस्वीकार करिनेआपणसर्वेजे
तेन्नगवानेआप्युंएवुं जेसुखरूपफलअथवादुःखरूपफलतेनेजोगवियेछइये जेमयसधियानेतेनोधणि ॥५२॥ ॥

सार

॥६७॥

जलप्रापेतेदं जस्ववायछे पणपोतानिमक्षेवधुओछुखवानुनथितेम ॥ अनेवल्लिजेमनेत्रवाल्लो रुषजेंतेणेछायाप्र
त्येअथवातडकाप्रत्येपमाब्बाजेआंधलाजनतेजेतेनेत्रवाल्लामनुष्यनिइछायेकरिनेरु स्वदुःखनेपांमेछेतेम ॥ ५२ ॥
दशमेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मर्त्यामृत व्यासजीतः पद्मायन् सर्वाँल्लोकान्निर्जयनाध्यगच्छत् ॥ त्वत्पादाङ्गं प्राप्य य
दृच्छयाद्यस्वस्थः शेते मृत्युरस्मादपैति ॥ ५३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेदशमस्कंधनेविषेपोतानापुत्रपणानेपांम्याएवाजे
जहेअद्यकेतांसर्वनाकारणमृत्युरुपजेसपतेथिच्छिष्टदेहांलो ए
वोजेमनुष्यतेजेतेपोतानेकर्मकरिनेसर्वलोकप्रत्येफरतोथको निर्जयस्यानकनेनपमतोहवो पछेतेपुरुषजेंतेईश्वरद्व
योदेहांलो कोईकपोतानारुद्धदेहेगेकारनेतमाराचरणारविंदनेपांमिनेनिर्जयथकोसुवेछे केमजेतमा
राचरणारविंदनेपांम्योएवोजेपुरुषतेथकिमृत्युजेतेपाछोवल्लिजायछे केतांमृत्युनोएनेकाईजयरेतोनथि माटेसुखेक
रिनेसुवेछेएवाजेतमेतेतमनेकंसथकिजयकेमहोय ॥ ५२ ॥ ॥ दशमस्कंधेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्मलोम
हदहं खचराग्रिवा नू संवेष्टितां डघटसप्तवितस्तिकायः ॥ केदृग्भिः ॥ विष्णितांडपराणु चर्या वा ता ध्वनीमविवरस्पचते
गाह्वरी ॥ ॥ इति श्रीविमलैकांतधर्मप्रज्ञक श्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबल्लभरामदासमुनिना सद्गुरु श्रीगुणातीतानं
दस्वाम्याज्ञया कृते श्रीविवेकसारं जगवन्माहात्म्योपपादनं नाम चतुर्दश प्रकरणम् ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेदश
मस्कंधनेविषेब्रह्माजे ते श्रीरुद्रजगवान्प्रत्येकहेछे जहेजगव प्रकृतिहृत्कल्पहृत् आद्याध्याद्याद्यादि जलपृ
थीविएजेअष्टआवरणतेणेकरिनेवीटांणोएवो जेअंडकटाहतेनेविगेणेदातमानेकारनेसातवैंत्यनोछे देहजेनोएवो

योतिः ॥ ततो न तद्रयाद्भिः जत्याद्दृष्टोर्नरः सुधीः ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने विष्णु धर्मोत्तरनामे ग्रंथने विषेणते
 मजकं छेजे चक्रजे मना हाथ मांछे वाजे जग- न तेजे ते जत जनानिरक्षा करनारा छे ते हरि जतने जने जे ते शुकरे
 छे केतां काई दुःख दर्ई सकतानथि ॥ ते कारण पणामांटे रुढा छे- द्विजे नि एवो जे मनुष्य ते जे ते ते जने नि धर्मे करिने जग
 नाने जे जग- ते नो क्यारि एखा पद छे ॥ २ ॥ ॥ ग्रंथांतरे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्वः कायमघकुवांत धिक् विषाप
 राक्षसः ॥ ना प्रतीक्षते मृत्युः कृतवा स्य न वा कृतः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने- लिधर्म संबंधिकाम जे ते तकाक्ष कर-
 एम वाजा ग्रंथमं कत्युं छे जे आवता दी एः एः एः एः- जे धर्म संबंधिकाम ते जे ते अघ केतां प्रथमने दीव सज कर- नो दिव
 सना पाछु ह्यापोरने विषे करवानु जे काम ते जे ते आग ह्या प्रहरने विषे करिसे- केतां धर्म करवानो मन- बोयाय ते सम
 यमां ज धर्म संबंधिकाम जे ते त रत करिसे वुं पण स- जे कर शुक्रे सवारे कर शुक्रे एवो मन सुबोरा खवोना- केम जे मृत्यु जे ते आ
 पुरुषे आट सुकाम कर शुक्रे जे ते आट सुनथि कर- एम वाट जो तो नथि केतां आपुरुषने आट सुंका- करवानु छे ते पुरुषा शोतारे
 ए- लेई जाइ श एम वार कर तो नथि ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चंदनं शीतलं लोके चंदनादपि चंद्रमाः ॥ चंद्रचंदनयोर्मध्ये
 शीतलासा- संगतिः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने संतना समागमने विषे अतिशो सुख शांति छे एम कत्युं छे जे आश्लोक
 ने वि- एलि एः एः एः एः जे ते आश्लोक ताने करे ए- छे ने ते चंदन थकि पण चंद्रमा जे ते अति शीतल पणाने करे एवो छे ॥
 अने ते चंदनने चंद्रमाने मध्ये पण सा- जननो समागम जे ते अतिशो शीतल ताने करे एवो छे केतां चंदनने चंद्रमा तो आदेह
 ने- पेउ परा- एज एः एः क शीतल ताने करे एवा छे ने साधुने समागमे करिने तो जीवनां अध्यात्म अधिदैवने अधिभूत एन

विवेक
॥६९॥

एप्रकारेण छन्दोऽष्टादशविजायतेनेअपारएव जजन्ममरणानां दुःखतेषणाश पामेछेनेनगवाननाधामनिप्राप्तिथा
यछेमारेसर्वोपरिसुखशांतिनेकरेएवासंतनोसमागमछेतेसर्वेजीवप्राणिमात्रनेनिर्मुक्त करवो ॥ १॥ ॥ तृतीयेस्वमा
तरंप्रतिकपिबदेववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ प्रसंगमजरंग मात्मनःकवयोविदुः ॥ राघवात्तु कृतो मोक्षदा
रमपाठः ॥ ५॥ ॥ अर्थः ॥ अनेतृतीयस्कंधनेविषेपोतान माताप्रत्येकपिबदेवजीनुबचनछेजेहेमातआ
जेजिवात्मातेनेस्त्रीपुत्रादिकनेविषेजे अतिशेसंगतेनेविवेकिसंतजेतेअजरपाशने केहेछेकेतांजीवनेस्त्रीयादिकनोप्र
संगछेतेअनेकजन्मनेनिषेपणराहोछे एमनेएमरहेछेनेअतिशेबंधनकरनारोछे एम रहेछे ॥ अनेतेजप्रसंगजोसा
धुनेविषेजीवेकस्थोहोयतोमोक्षनुजेद्वारतेउघाडुंछे केतांस्त्रीपुत्रादिकमांजेवुंजावनेहेतछेते जोसाधुनेविषेथायतो
एनेमोक्षथावामांमेनत्यनयिरहेछेजोएछाहोछोक्षथायछे ॥ ५॥ ॥ प्रथमेव ॥ ॥ श्लोकः ॥ सत्याम
लवेनापिनस्वर्गना नर्जवम् ॥ नगवत्संगिसंगस्य मर्त्यानां किं ताशिषः ॥ ६॥ ॥ अर्थः ॥ अने चम
स्कंधनेविषेसूतपुराणिप्रत्येशौनकादिकऋषि वचनछेजेनगवाननोछे संगजेमनेकेत नगवामनेमक्षेसाएबाजे
तमस राहोछाततेमनोजेसमागमतेनोजे बवमात्रतेनिसंघातेस्वर्गलोकोकतथामोक्षतेमनितुसनानधिक ताकेतां
बवमात्रजेसंतनोसमागमतेनिबरोबरस्थस्वर्गलोक् जेसुरुहाहोक्षतेमनेनथिगणता तारेम पुण्यांजेजोन स्वते
मनेनगणियेतेमांशुकैवुं ॥ ६॥ ॥ रसगंगाधरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ दुरी यो हि भक्तिविमसी करोति च त
श्चिरंतनमघंचु सुकी करोति ॥ नृतेपुकिंच रुणांबहुलीकरे देहसंसारां सतां किं नमंगसमातनोति ॥ ७॥ ॥ अर्थः ॥

सार

ME, 9H

अनेरसगंगाध नामेजेग्रंथतेनेविषेपणसर्वपापनेटाखनारोनेकल्याणनोकरनारोएवोसत्संगछेएमकरुंछे ॥ जेसंत
गुणदोसदा गमजैतेजीवनेपापद्विष्टोदुष्टिदेष्टुष्टरेछे केतांसत्संगेकरिनेमनुष्यदिष्टिपापनोत्पामकदिष्टि
मन्त्र वामं प्रवर्त्तेछेनेचि जेतेनेनिर्मलकरेछेनेपूर्वनाजेबहुकायनाजेपापतेनेआचमनकरिजायछेकेतांजीवनाअ
नतजन्मनाजेपापना गलतिनेनाशकरेछे ॥ अनेसर्वभूतप्राणिमात्रनेविषेकरुणाजेतेनेब करेछेकेतांसत्संगे
सर्वजीवप्राणिमात्रनाउपस्यअतिशेष्टाद्यावेछेदावेसंतुरुषनोसंगजेतेशाशामंगलनेनथिविस्तारतोकेतांसत्संग
तोसर्वसंगदनेवेस्तारेहे ॥ ७ ॥ ॥ अजियुक्तजनेनोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कोर्था प्राप्यनगर्वितोविषयिणः
कस्यापदोऽस्तंगताः स्त्रीभिः कस्यनखंडितंभुविमनःकोनामराज्ञांप्रियः ॥ कःकायस्यनगोचरांतरगतः कोर्यीगतोगौर
वंकोवादुर्जित्वापुण्यदुष्टाद्विद्विःक्षेमेक्षयातःपथा ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेअनुभवेजुक्तजेविवेकिमनुष्यतेमणेक
त्युंछेजेद्रव्यनेपांमिने गर्वेजुक्तनथयोएवोकोणमनुष्यजेतेछेकेतांद्रव्यादिकसच्छिद्वियेकरिनेतो जगवाननाएकांति
कन्नक्तविना विजासर्वेदुष्टदुष्टाद्विद्विःक्षेमेक्षयातःपथा ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेअनुभवेजुक्तजेविवेकिमनुष्यतेमणेक
पेअतिशेआसत् एवाजे जनतेतो निरंतरदुःखेकरिनेसडेलाकुतरानिपेठेहेरणथाताफरेछेनेप्रथविनेविषेस्त्रियुंजेतेम
णेकोणपुरुष मननथिखंडनकरुंकेतां स्त्रीरूपाजेजगवाननिमायाते मेकरिनेजेनामनमांमोहनथिउपज्योएवोको
ण रुषछेएतातोएवद्विद्विःक्षेमेक्षयातःपथा ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेअनुभवेजुक्तजेविवेकिमनुष्यतेमणेक
नामित्रनथि ॥ अनेकायनाचारामानआवेएवोकोणजनछेकोईनथिनेगौरवपणेउत्तरएवोजेजनतेनेकोईअर्थम

विवेक
॥७०॥

द्व्यांछेनयिमद्व्यांकतां कोईनुआजं पणुनकरनेअतिअनघपणेरतोएवोजेजनतेनेकोइपदार्थनिसिद्धिथातिनयिने
दुर्जनरूपजेचांमडानिवाधरडितेमां पड्यांकेतां संगिजननेविषेहेतेकरिनेबंधायोएवोकोणमनुष्यजेतेकद्व्यांणनेक
रेएवोजेमार्गतेणेकरिनेचाखेछेकोइनयिचाखतो॥८॥ ॥विश्वेश्वरहृत्तौच॥ ॥श्लोकः॥ ॥द्वावेवसमवीर्यौ
तुसुरातांबूलमेवच॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनतंबूलंवर्जयेद्यतिः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेहवेविश्वेश्वरपद्धतिनेविषेसं
न्यासिनेवर्तवानिरित्यकहेछेजेदारुनेतांबूलएबेजवस्तुजेतेजीवनेनरकमांपोचावानेविषेबरोबरखेछेसामर्थ्यजेम
नेएवांछे॥ तेकारणपणामाटेसंन्यासिजेतेसर्वप्रकारेकरिनेतांबूलजेनागरवेखिनांपानतेनोत्यागकरेकेतांसंन्यासिने
तोदारुपिधाबरंज्ज्यापदागेछेमाटेओषधमांपणपाननखावुं॥१॥ ॥श्लोकः॥ ॥वराटकेपियतिनासंगृहितेदिने
दिने॥ गोसहस्रवधंपापंश्रुतिरेषासनातनी॥१०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेसंन्यासिजेतेएवराटकजेफुटकीकोडीतेजेते
पणग्रहणकरेदेतेसंन्यासिजेतेमनेदिवसदिवसनेविषे हजारगायुंभास्यानुपापदागेछेएजेवेदनिश्रुतितेजेतेना
तनछे॥१०॥ ॥श्लोकः॥ ॥यस्तुप्रव्रजितांभूत्वापुनःसेवेतमैथुनम्॥ षष्टिवर्षसंसाणिविष्ठायांजायतेकृमिः
॥११॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपुरुषसंन्यासिथैनेपाछोमैथुननेसेवेछेकेतांप्रथमतोस्त्रीनाविषयस्वनोत्यागकरिनेसं
न्यासिथयोनेपाछोतेविषयनेजोगवेछेतथातेविषयजोगनिमनमंलास्यराखेछे॥ एवोजेसंन्यासितेजेतेतोमने
रात्रहृत्तौचषसुधिविष्ठानेविषेकृमिजेतेयायछे॥११॥ ॥नारायणेनोक्तः॥ ॥श्लोकः॥ ॥जातेपिसाक्षात्का
तुस्वपरब्रह्मरूपयोः॥ लोभ्यव्यंमामकैर्नै शब्दादिविषयेकचित्॥१२॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेनारायणजेतेमणेतोमंजाव

सार

॥७०॥

नेपांम्योजेः कपुरुषतेनेपणपंचविषययिछेदरे पणआपणतोसिद्धययाछदये माटेएपंचविषयआपणनेशुबाधक
रनाराछेएमजांणितेदोएएएआंखोआवुंनहिएमकखुंछे जेपोतानुंस्वरूपनेपरब्रह्मनुंजेस्वरूपतेनोसाक्षात्कारयैयेस
तेपणकेतां पोतानोआवात्मासाक्षात्कारेखातोहोयनेपरमात्मापणसाक्षात्काखेखातातेएदोएएएएएजेअक्त
जनतेमणेशब्दस्पर्शरूपरसनेगंधएजेपंचविषयतेमनेविषेक्यारेयखोआवुंनहि॥ १२॥ ॥ ग्रंथांतरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥
पंडितोपवरंशर्नःखोहेतकारकः॥ वानरेणहतोराजाविप्रचोरेणरक्षितः॥ १३॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेबिजाग्रंथने
विषेसारानरतामः प्यनाजेगुणदोषतेजेतेकल्याछे जेपंडितजनजेतेपोतानोशत्रुहोयतोपणतेश्रेष्ठछेनेः स्वजनजेते
पोतानो॥ हिरण्यारिहोयकेतांपोताजोपिहयैदेएारेयोहोयतोपणतेसारोनथि॥ केमजेएकपछाहोतेएएएनेमित्र
करिनेपोतापासेचोकिमांराख्योहतो तेवानरेराजानेमारितोहवोकेतांते । जानेमारवातरवास्यताणिनेतयारथयोता
रेविप्ररूपजेचोरतेणेतेराजाजेतेरक्षानेकस्यो देतांदेराजानाभरणचोरेदेरांमेकरिनेचोरिरक्षापेछेजेनेरक्षणाए
एतेणेतेराजानिरक्षकरि॥ १३॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यतीनांकांचनंदद्यात्तांबूलंब्रह्मचारिणाम्॥ दस्यूनामन्नयदद्याद्वा
तापिनरकंब्रजे॥ १४॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसंन्यासिनेजेसोनातुल्यद्रव्यदेछेदेएएएदेजेपानबिहुंआपेछेने
चो जेतेमनेजेनिर्नयपणुआपेछे केतांचोरपासेचोरिकरादेछेदेदेहोपदिक्षाकरेछेएवोजेदातारमः प्यतेजेतेनरक
प्रत्येजायछे केतांतेदाननोदेनारोनरकमांपडेछेतारेतेसंन्यासिब्रह्मचारिनेचोरतेमनितोशिगतिथाशेतेकांईजणातुन
थि॥ १४॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ उद्यमेनास्तिदारिद्र्यंजपतोनास्तिपातः॥ मौनेनकलहोनास्तिनास्तिवै॥ एदोएए

विवेक
॥ ५१ ॥

म् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने दुष्ट जे तेने उद्यम करते सते दाखिद्रपणु जे तेना शपां मे छे ने जपने करतो एवो जे मनु
प्यते ने पाप जे तेरे तुन थिने मान पणु जे राखवुं ते एकरिने कलह जे ते थातो नथि ने जपने करतो एवो जे जने तेने क्यारे यवि
जे तेरे ति नथि ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धनेषु जीवितव्येषु योषासु नो जनेषु च ॥ असंतुष्टा जनाः सर्वे याता
यास्यंति यंति च ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने धन दोहिले थ लावला दोहिले थाली ने विषे तथा जमवाने विषे ॥
असंतोषे जुक्त एवा जे रवे जने ते जे तेना शपां मता हवाने केटला कना शपां मे छे ने केटला कना शपां मशे ॥ १६ ॥ ॥ ज्ञा
गवते च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वे वेदाश्च यज्ञाश्च तपो दाना नि चानघ ॥ जीवाऽन ह्यलक्ष्य दुर्गाणि दुष्टाणि
॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञागवतने विषे विदुरजाले छे त्रेयः निप्रत्ये के हे छे जे हे अनघ के तां निर्दोष एवामै त्रेयमु
ने सर्वे वेद ज्ञा वातथा यज्ञ करवा तथा तप करवुं तथा दान देवां ए सर्वे जे ते जीवने अन्नय दान देह के तां जा ने जन्म मरण
थकि का विने जगवानना धाम मां लेई जावा ते निकला जेशो खमो ज्ञागते ने पणन करतां हवां के तां जीवुं ने धर्म ज्ञान ने
वैर एते जगवाननि च क्तिकर विने रवे पाप मार्ग नो त्याग करवो एवो रुबो छे करिने जगवान सन्मुख करवा
पजे परोपकार ते निबरो बस्थ कोई न्यथा तुं नथि ॥ १७ ॥ ॥ एकादश योगेश्वरा अतिजनक वचन ॥ ॥ श्लोकः ॥
दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षणचंगुरः ॥ तथापि दुर्लभं मन्ये वै न्प्रियदर्शनम् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकादश
ने विषे नव योगेश्वर प्रत्ये जनक जा जे ते के छे ॥ जे क्षण मात्र मां ना शपां मे एवो जे मनुष्य नो देह ते जे ते देह धारि जे ते मने
दुर्लभ छे एवो छे के तां बहु जन्मनां जे पुण्य ते मणे करिने प्राप्त थाय छे ॥ अने जगवाननि उपासना क विते म उपयोगे

सार

॥ ५१ ॥

कछेमाटेदुर्लभं न छे ॥ अनेदुर्लभं एवो जे आमनुप्यदेहतेने विषे पणवैकुंठनाथ जे हरिते मने प्रिय एवा जेतमसरखासंतते
मनु जे दर्शन तेने जे ते दुर्लभं एवुमांनुछुं ॥ १८ ॥ ॥ दशमेश्वरचरणे पुचुं देवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सध्या
जनो दुर्लभं नमत्रमा पंकयंचिदव्यंगमयत्नतो न घ ॥ पादारविंदनं न जत्यसन्मतिर्गृहांधकूपे पतितो यथा पशुः ॥ १९ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अने दर्शन दोहे पे श्रीकृष्ण नम्रगवानप्रत्ये मुचुकुंदराजानुवचनछे ॥ जे हे अनघ के तां ने दोष ति एवा नम
वान अ जन जे ते आनखें छे दोहे पे दुर्लभं न से सर्वे अंगे संपन्न एवुं जे आमनुप्यदेहतेने प्रयत्न कर्यावे ना को करीत्येत
मारि कृपाये करि ने पांमिने तमारा चरणारविंदने नथी न जतो के मजे असत्य ए जे पंचविषय संबंधे म ॥ ये करु स्यतेने
विषे छे बुद्धि जे ना ए ॥ ए ज न थ यो छे माटे तमारा चरणारविंदने नथी न जतो ॥ अने ते विषय सुखने पांम वा सा रु घ र रूप
जे अंधापतेने विषे पड़े छे ने महा दुःखने पांमे छे के नीपेठतो जे म पशु जे ते तण मां सो न आईने अंधकूपने विषे पड़े छे ने महा दुः
खने पांमे छे ते म ए ज न नी प ग सं स्था था य छे ॥ १९ ॥ ॥ पंचमेश्वरचरणे पुचुं देवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नाथं देहो दे
हं न जानुं लोके कष्टान्कामानर्हते विदुजां ये ॥ तपो देव्यं पुत्रकायेन रत्नं शुद्धोद्यस्माद्दृष्टौ स्वं त्यनंतम् ॥ २० ॥ ॥ अ
र्थः ॥ ॥ अने पंचमने विषे पोताना प्रत्ये कृष्णदेव नम्रगवाननुवचनछे ॥ जे हे पुत्रो आनर लोकने विषे जे देह धारि जी
वने आमनुप्यदेहतेने दोहे पे तिकष्टनादे नारा ने विष्ठाना खाना राजेनुं ते मने पण छे एवा जे विषय नो गते
मने नो गवा जो ग्य न थि ॥ ते आमनुप्यदेहतो उल्लुष्ट एवुं जे तप ते करवा जो ग्य छे जे तपे करि ने आजीवन अंतःकरण जे ते
शुद्ध था य छे ने जे अंतःकरण शुद्ध था य कि अनंत ए जे ब्रह्म सुख ते जे ते पमा य छे ॥ २० ॥ ॥ चतुर्थे विदुरं प्रति मैत्रेय मुनि

[illegible]

विवेक
॥७३॥

नांकथाकोत्तनकरवांतथाऽन्नगवाननिमूर्त्तिनुस्मरणकरवुंतथाऽन्नगवाननाचरणारविंदनीसेवाकरवितथाऽन्नगवान
निपूजाकरवितथाऽन्नगवाननेदनाकरवितथाऽन्नगवाननुदासपणुकरवुंतथाऽन्नगवाननुसखापणुकरवुंतथाऽन्नग
वाननेपोतानोदेहअणकरिदेवो एरित्येन्नक्तजनजंतेमनेन्नगवाननिनवप्रकारनिजेन्नक्तितेनिरंतरकरविमसर्व
शास्त्रपुराणनोसिद्धांतछे ॥ २५ ॥ ॥ नारतेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यावंतोरोमकूपाःस्युःस्त्रीणांगात्रेषुनिर्मिताः
तावद्वर्षसहस्राणिनरकंपर्युपासते ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेन्नारतनेविषेपरस्त्रीसंगनोअतिशेदोषकत्योछे जेपर
स्त्रीनाशरीरनेविषेजेद्वारुंवाडं नाछिद्रनिर्म्याछे तेएकएकछिद्रप्रत्येएकएकहजारवरसपरजंततेपरस्त्रीनासंगनोकर
नारोपुरुषजेतेनरकनेन्नोगवेछे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नहिमांसंतणाल्काष्ठादुपलाद्वापिजायते ॥ जंघाताद्भवे
न्मांसंतस्मादोषोऽस्तिन्नक्षणे ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विन्नारतनेविषेमांसन्नक्षणेनेविषेदोषकत्योछे हेराजन्
मांसजेतेतरणथकिनथिथातुंतथाकाष्ठथकिनथिथातुंतथापाशाणथकिनथिथातुंतथामांसतोजंतुनएवएवकिजथाय
छे तेमाटेमांसन्नक्षणेनेविषेदोषोछे एविरित्येसर्वशास्त्रपुराणनोसिद्धांतछे ॥ २७ ॥ ॥ नारतेचोक्तम् ॥ ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्मात्प्रमाणतः कार्यो धर्मः सूक्ष्मो विजानता ॥ अहिंसाऽऽनृत्येन्यो धर्मो न्यो ज्यायसीमता ॥ २८ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अनेन्नारतनेविषेहिंसानानिषेधनेअर्थेन्नीष्मपितानुवचनछे जेजेकारणमाटेकोइजीवप्राणिमात्रनि
हिंसातोभ्यरेयनकरविमधर्ममूर्त्तिएवाजेमनुतेकेताहवातेकारणपणामाटेविशेषकरिनेसर्वशास्त्रनासिद्धांतनेजा
णनारोजेपुरुषतेणेसर्वशास्त्रनाप्रमाणथकि अहिंसारूपजेसूक्ष्मधर्मतेजेतेकरवो ॥ केमजेसर्वेन्नतनीजेअहिंसाते

सार

॥७३॥

सर्वधर्मयकिश्रेष्ठमानिछे ॥ केतं कोइजीएह ॥ एहिआदिगिंहः ॥ अविद्वेषः ॥ धर्मशास्त्रनाक दाराजेमोउए ॥ पते
माणेसर्वधर्मकरतां मोटोधर्ममांन्योछे ॥ २८ ॥ ॥ आरतेचोकः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ महतामपि ग्राह्याका
क्षेनक्षीयतेफलं ॥ ज्ञाताभयदानस्यक्षयएवनविद्यते ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेआरतनेविषेणतेमजअच्छे
जेमोटोएवापणजेएहोदेहु फलजेतेकाखेकरिनेनाशपांमेछे ॥ अनेजन्ममरणथिवितोएवोजेजनतेनेअन्नयदानैजे
देवुंतेमांथियथुं जेफलतेनोक्षयजेतेनथिजथातोकेतांजीवनेकाखनाअयथिमुकाववोतेनुजेफलतेक्यारेयनाशपांम
तुनथि ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यथोपश्रयमाणस्यन्नगंवतं विज्ञावसुं ॥ शीतं न्यस्तं नोप्येतत्साधूंसंसेवतस्तथा ॥ ३० ॥
अर्थः ॥ ॥ होएवदरदोहोहोहो जिप्रत्येश ॥ अन्नगवानजेतेकहे ॥ जे ॥ रक्षाएवाजेथिएहोहोहो ॥ पेठेआश्र
यनेक तोएवोजेमनुष्यतेनिटाढ्यनेअंधकारजेतेनाशपांमेछे तेमसाधुनिसेवाकरतोएवोजेपुरुषतेनेजन्ममरणनि
बिकनेअज्ञानजेतेनाशपांमेछे ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ निमज्ज्योन्मज्जतांघोरेन्नबाध्यौपरमायणम् ॥ संतोब्रह्म
विदः शांतानौर्द्धेवाप्सुमज्जतां ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेनिचजातिनेपं मिनेवल्लिउंचजन्मनेपांमताएवाजेज
नतेमनेअयकरे एवोजेजन्ममृत्युरूपिसमुद्रतेनेविषेपरमएवोजेआश्रयतेरूपनेशांतनेपरब्रह्मनाजांणनाराएवासंत
जेतेछे जेमज्जनेविषे उताएवाजेजनतेमनेहोएहुंजेदाहोहोहोहोहो श्रयछेतेम ॥ ३१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अन्नं
हि प्राणिनं प्राणा आर्त्तानां शरणं त्वहं ॥ धर्मो वित्तं नृणां प्रेत्य संतोऽर्वाक् विच्यतोऽरणम् ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
नेजेमप्राणधारिजेहोहोहो अन्नजेतेजी नछे जेमआर्त्तजनजेतेमनोहुंजेतेरक्षाकरनारोछूं अनेजेमनुष्यजेतेमनेपर

विवेक
। ५४ ॥

लोकनेविषेधर्मजंतेवित्तछे तेमजन्ममरणथकिविताएवाजेमुमुक्षुजनतेमनेसंतजेतरक्षाकरनाराछे॥३२॥ ॥श्लो
कः॥ ॥संतोदिशंतिचक्षुंषिबहिरर्थःसमुत्थितः॥देवतावांधवाःसंतःसंतआत्माहमेवच॥३३॥ ॥अर्थः॥ ॥अ
नेवक्षिसंतजेतेमनुप्यजेतेमनेसतनेअसतनाविवेकरूपीजेनेत्रतेनेआपेछे जेमसारिपेठेउग्याएवाजेसूर्यतेजेतेसर्वेने
बास्यप्रकाशरूपीनेत्रआपेछेतेम॥ अनेसंतजेतेदेवाछेदेवाचाबंधुछेनेसंतजेतेजमुनेमाराआत्मानिपेठेवाहालाछे
माटेजेममारिसंवापूजाकरवितेमजतंसाधुनिपणसंवापूजाकरवि॥३३॥ ॥एकादशेचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥
कृतादिषुप्रजाराजनकलाविच्छंतिसंज्ञवम्॥कलौखद्युन्नविश्वंतिनारायणपरायणाः॥३४॥ ॥अर्थः॥ ॥अने
एकादशस्कंधनेविषेजनकराजाप्रत्येयोगेश्वरनुवचनछे जेहेराजनसब्दत्रेत्यानेद्वापरएत्रएययुगनेविषेथइयुं एवि
जेप्रजातेजेतेकलियुगनेविषेपोतानोजन्मजेतेनेइछेछे शामाटेतोतेकलियुगनेविषेनारायणतेजछेअष्टपामव
जोग्यस्थानतेजेमनेएवाघणाजनजेतेनिश्चेथाशेकेतांपृथ्वीनेविषेअवतारनेधरसेएवाजेनारायणनितेमनां
आश्रितयैनेजन्ममृत्युनांजेबंधनतेथिमुकांणायकातेनारायणमुनिनुजेधामतेनेघणाकजनजेतेपांमशेतेजकारण
पणामाटेसर्वेगुनिप्रजातेजेतेकलियुगनेविषेजन्मनेइछेछे॥३४॥ ॥द्वितीयस्कंधेच॥ ॥श्लोकः॥ ॥कि
रातहूणांधपुलिंदपुल्कसाञ्जीरकंकायवनाःखसादयः॥येऽन्येचपापायदुपाश्रयाश्रयाःशुद्धातितस्मैप्रजविष्णवे
नमः॥३५॥ ॥अर्थः॥ ॥हवे।द्वितीयस्कंधनेविषेआगद्वयथवानोजेनारायणनोअवतारतेनेसुखवतायकक
देवजिजेतेनमस्कारकरेछे जेकिरातहूणअंधनेपुलिंदएजेसर्वेजिनिजातियुंतथाचांडालतथाआहिरकमठियवनने

सार
॥ ५४ ॥

सोऽपि एवादि कजे मनुष्य ॥ तथा विजापण घण कपापि जनते जे ते जे मना आश्रित एवाजे साधु पुरुष ते मनो ॥ आश्र
य जे मने ए ॥ यथाशुद्धयाशे ॥ केतां निचउंच जातिना सर्वे म ॥ यजे ते जे मना साधु ने समागमे करि ने मोक्ष ने पां मशे एवे
प्रतापे जुक्त आगल्यथाशे एवाजे तमे ते तमने हुं जे ते ते एखर करुं छुं केतां आगल्य कलि गने विषे प्रगल्यथ इने असंख्य
जीवनो उद्धार करशे एवाजे प्रगट प्रतापे जुक्त नारायण मुनि ते मने हुं जे ते न मस्कार करुं ॥ ३५ ॥ ॥ सुरास्पर्शनि
षेधे पराशर मुनि वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अज्ञाना ज्ञानतो वापि सुरां स्पृष्ट्वा त्रिवर्णजः ॥ प्रयाति नरकं घोरं या
वच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुरा जे दारुते ना स्पर्श नानिषेध ने विषे पण पराशर मुनि नु वचन जे ते छे
जे त्रण वर्ण नो जन जे ते अ ॥ नथ कि अथ वा ज्ञान थ कि केतां जां एये अजां एये पण जो राने अडे तो ते जन राने अडिने
महाघोर नरक मां पडे छे ते कयां सुधितो ज्यां सुधि चंद्र माने सूरज तपे त्यां सुधि एविरित्ये दारुने स्पर्श करि ने पण नरक निप्रा
मिथाय छे तारे राने मघना पान ने विषे तो पणां कदुःखर त्यां छे तथा दोषर त्यां छे माटे कोइ मनुष्य ने सुराने मघना पान म
करवुं ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मांड पुराणे तम मुद्रादि धारणं चोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादि धारयेद्ब्राह्मणो यदि ॥
श्री ॥ ॥ ॥ कर्मार्हं त्येषां परमाश्रुतिः ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ब्रह्मांड पुराणे ने विषे तो छाप ऊर्ध्वपुंड्र तिलक ने तु
ल्यसि नि कंठि एट लां वानां जे ए धार्या होय ते ज ब्राह्मण आदि कसर्व कर्म कराववाने योग्य थाय छे एम कथ्युं छे जे ब्राह्म
ण जे ते जो शंखचक्र गदाने पद्म तथा ऊर्ध्वपुंड्र तिलक तथा तुल्यसिनि जे बेवडी कंठि ते मने धारण करे तो ते ब्राह्मण जे ते आदि
तथा यज्ञ तथा विवाहादिक सर्व कर्म कराववां ते मने अर्थ योग्य एवा थाय छे ए प्रकार नि ए सर्वोपरि श्रेष्ठ एवी वेदनी श्रुति

विवेक
॥ ७५ ॥

जेतेछेकतांएविरीत्येसर्ववेदपुराणशास्त्रनेसर्वआचारजनोरिद्धंतछेमाटेब्राह्मणादिकवर्णनेछापऊर्ध्वपुंड्रतिलकने
तुलसीनिमाळातेअवश्यपणेकरिनेधारवां॥३७॥ ॥सारसंग्रहेअविष्योत्तरपुराणवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥
यज्ञोदानंतपोहोमोजनंपितृतर्पणम्॥चक्रलांछनहीनस्यविप्रस्यनिष्फलंचतत्॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेतप्तमुद्रायेर
हेतजेप्रतेनिनिंदानुकेनारुसारसंग्रहनेविषेअविष्योत्तरपुराणुद्धृततेजेयइकरवोतथादानदेवुंतथातपकरं
तथागेमकरवोतथाब्राह्मणजमाडवातथापितरिनुतर्पणकरवुं॥एवैलेतेप्रमाणान्छुएएपजेचिद्धतेणेरहितए
जेविप्रतेनुनिष्फलतेकर्मथायछे॥३८॥ ॥ऊर्ध्वपुंड्रधारणेहरिभक्तिविलासेपद्यपुराणवचनम्॥ ॥श्लोकः॥
॥ऊर्ध्वपुंड्रविहीनस्तुकिंचित्कर्मकरोतियः॥इष्टापूजादिकंसर्वनिष्फलंस्यान्नसंशयः॥३८॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेऊ
र्ध्वपुंड्रतिलकधारणकरवानेविषेहरिभक्तिविलासनामेजेग्रंथतेमांपद्यपुराणनुवचनछेजेकपालनेविषेऊर्ध्वपुंड्रतिल
केरहितएवोजेमनुष्यतेजेतेयज्ञकरवोतथावाव्यकुवाकराववाएआदिकजेकं कर्मतेनेकरेछेतेसर्वकर्मजेते निष्फ
लथायछेतेमांकांइसंशयजेतेनयिमाटेसर्वमनुष्यनेऊर्ध्वपुंड्रतिलककरं एमसर्वग्रंथनोसिद्धांतछे॥३९॥ ॥स्कंद
पुराणेचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥हारिद्रेणतुचूर्णेनकुंकुमेनसुगंधिना॥ऊर्ध्वपुंड्रस्यमध्येतुलक्ष्मीस्थानंप्रकल्पये
त्॥४०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेस्कंदपुराणनेविषेतोचंदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलककरवां एवुंछे जेवैधनवजनजेते
हलदरनेखारमांपकविनेतेनुकरेदुएवुनेफिणचुरणने सुगंधिमानएवुजेकुंकुमतेणेकरिनेऊर्ध्वपुंड्रतिलकनामध्यने
विषेक्ष्मीजिनास्थानकरूपजेचांदलातेनेकरे॥४०॥ स्कंदद्वारकामाहात्म्येतुलसीमाळाधारणमुक्तम्॥ ॥श्लो

सार

॥ ७५ ॥

कः ॥ ॥ निवेद्यकेशवेमाझांतुलसांकाष्ठं च वां ॥ वहते यो नरोन्नतया तस्य नैवास्ति पातकः ॥ ४१ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अने वैष्णव जनने कंठने विषे लसीनिबेवडी कंठिधारवानुंस्कंद राणमांद्वारकामाहात्म्यने विषे कंठ जजे मनुष्य
 लसनाकाः मांथिथई एविमाझाके तांतुलसीनिबेवडी कंठितेने जगवाननिः ॥ ॥ दिकराविने पोताना कंठने विषे धार
 करेछे ते मनुष्यने कोई जात्य प पजे तेन थि जरे तु कंतां तेनां सर्वे पाप जे तेना शपां मेछे ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वि
 वेकसारो रचितो मयाऽसौ सद्गुणसारं समुद्धृत्य तुष्ट्यै ॥ हरेः सतां ते मयि तुष्टिमी ॥ स्ततस्तदायां घिसरो ज ॥ ॥ ४२ ॥ ॥
 इति श्री विमलैकांत धर्मप्रवर्तक श्री सहजानंद स्वामि शिष्य बलरामदास मुनिना सुरु श्री गुणातीतानंदः ॥ त्या ॥ या रुत
 श्री ॥ विवेकसार प्रकरणार्थ निरूपणं ॥ ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सर्वे स ॥ यनो जे सार ते नो
 स ॥ द्वार करे ते ते श्री हरीना जे संत ते मनि तुष्टिने अर्थे ॥ केतां ते मनि प्रसन्नताने अर्थे मेव बलरामदास ॥ नियम ॥ विवेकसार
 नाम ग्रंथ जे ते कस्योछे ॥ ते कारण पणामाटे ते श्री हरिने ते मना जे संत जन ते जे ते ते मना चरणार विद नो दास एवो जे हुं ते
 मारे विषे तुष्टिने पां मो केतां आग्रंथनु जे करवुं तेणे करिने ते सर्वे मारा उपस्थिति ॥ ४२ ॥ ॥ गविरित्य श्रीनिर्मल
 एवो जे एकांतिक धर्म तेना प्रवर्तावनारा एवा जे श्री सहजानंद स्वामि ते मनो शिष्य एवो जे बलरामदास नामे ॥ नितेणे स
 दुरु श्री गुणातीतानंदः ॥ ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सर्वे स ॥ यनो जे सार ते नो
 कस्युं तेना मे पंधर ॥ प्रकरण जे तेथुं ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

विवेकसारः संवृणः ॥

